

ΠΙΝΑΚΑΣ ΠΕΡΙΕΧΟΜΕΝΩΝ

ΣΥΝΕΔΡΙΑΣΗ ΡΝΑ΄

Τρίτη 28 Ιουνίου 2016 (πρωί)

ΘΕΜΑΤΑ

A. ΕΙΔΙΚΑ ΘΕΜΑΤΑ

1. Επικύρωση Πρακτικών, σελ. 11865

2. Ειδική Ημερήσια Διάταξη:

Συζήτηση και ψήφιση, σύμφωνα με τις διατάξεις του άρθρου 76 του Συντάγματος και του άρθρου 118 του Κανονισμού της Βουλής, της πρότασης: «Για την τροποποίηση διατάξεων του Κανονισμού της Βουλής - Μέρος Β΄ (ΦΕΚ 51 Α΄/10.4.1997) και Μέρος Κοινοβουλευτικό (ΦΕΚ 106 Α΄/24.6.1987), όπως ισχύουν», σελ. 11825 - 11865

3. Επί διαδικαστικού θέματος, σελ. 11825, 11829, 11836, 11848, 11849, 11853, 11855, 11856, 11857, 11858

4. Επί προσωπικού θέματος, σελ. 11853

ΠΡΟΕΔΡΕΥΟΝΤΕΣ

ΚΟΥΡΑΚΗΣ Α. , σελ. 11825 - 11843

ΧΡΙΣΤΟΔΟΥΛΟΠΟΥΛΟΥ Α. , σελ. 11843 - 11865

ΟΜΙΛΗΤΕΣ

A. Επί της Ειδικής Ημερήσιας Διάταξης:

ΒΟΥΤΣΗΣ Ν. , σελ. 11832, 11840, 11845,
11852, 11854, 11856,
11858

ΔΑΒΑΚΗΣ Α. , σελ. 11848

ΘΕΩΝΑΣ Ι. , σελ. 11854, 11855

ΚΑΡΡΑΣ Γ. , σελ. 11838, 11859

ΚΟΚΚΑΛΗΣ Β. , σελ. 11837

ΛΑΓΟΣ Ι. , σελ. 11857

ΛΑΜΠΡΟΥΛΗΣ Γ. , σελ. 11836

ΛΟΒΕΡΔΟΣ Α. , σελ. 11850

ΛΥΚΟΥΔΗΣ Σ. , σελ. 11836, 11859

ΠΑΠΑΘΕΟΔΩΡΟΥ Θ. , σελ. 11830, 11853, 11854,
11858

ΠΑΠΠΑΣ Χ. , σελ. 11849

ΠΑΦΙΛΗΣ Α. , σελ. 11851

ΣΥΡΙΓΟΣ Α. , σελ. 11825, 11826, 11855

ΤΡΑΓΑΚΗΣ Ι. , σελ. 11827, 11828, 11854,
11855, 11856

B. Επί διαδικαστικού θέματος:

ΒΟΥΤΣΗΣ Ν. , σελ. 11858

ΔΑΒΑΚΗΣ Α. , σελ. 11829, 11836, 11848

ΘΕΩΝΑΣ Ι. , σελ. 11849

ΚΟΥΡΑΚΗΣ Α. , σελ. 11825, 11836

ΛΑΓΟΣ Ι. , σελ. 11857

ΛΟΒΕΡΔΟΣ Α. , σελ. 11825, 11848

ΠΑΠΑΘΕΟΔΩΡΟΥ Θ. , σελ. 11853, 11858

ΤΡΑΓΑΚΗΣ Ι. , σελ. 11829, 11855, 11857

ΧΡΙΣΤΟΔΟΥΛΟΠΟΥΛΟΥ Α., σελ. 11848, 11853, 11855,
11856, 11857, 11858

Γ. Επί προσωπικού θέματος:

ΠΑΠΑΘΕΟΔΩΡΟΥ Θ. , σελ. 11853

Π Ρ Α Κ Τ Ι Κ Α Β Ο Υ Λ Η Σ

ΙΖ' ΠΕΡΙΟΔΟΣ

ΠΡΟΕΔΡΕΥΟΜΕΝΗΣ ΚΟΙΝΟΒΟΥΛΕΥΤΙΚΗΣ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑΣ

ΣΥΝΟΔΟΣ Α'

ΣΥΝΕΔΡΙΑΣΗ ΡΝΑ'

Τρίτη 28 Ιουνίου 2016 (πρωί)

Αθήνα, σήμερα στις 28 Ιουνίου 2016, ημέρα Τρίτη και ώρα 10.22' συνήλθε στην Αίθουσα των συνεδριάσεων του Βουλευτηρίου η Βουλή σε ολομέλεια για να συνεδριάσει υπό την προεδρία του Α' Αντιπροέδρου αυτής κ. **ΑΝΑΣΤΑΣΙΟΥ ΚΟΥΡΑΚΗ**.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Αναστάσιος Κουράκης): Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, αρχίζει η συνεδρίαση.

Εισερχόμαστε στην

ΕΙΔΙΚΗ ΗΜΕΡΗΣΙΑ ΔΙΑΤΑΞΗ

Αποφάσεις Βουλής: συζήτηση και ψήφιση, σύμφωνα με τις διατάξεις του άρθρου 76 του Συντάγματος και του άρθρου 118 του Κανονισμού της Βουλής, της πρότασης: «Για την τροποποίηση διατάξεων του Κανονισμού της Βουλής-Μέρος Β' (ΦΕΚ 51Α'/10-4-1997) και Μέρος Κοινοβουλευτικό (ΦΕΚ 106Α'/24-6-1987), όπως ισχύουν».

Προτείνω για τη σημερινή συνεδρίαση να λάβουν τον λόγο οι εισηγητές και οι ειδικοί αγορητές για δέκα έως δεκαπέντε λεπτά και οι Κοινοβουλευτικοί Εκπρόσωποι, αν το επιθυμούν, για δέκα έως δώδεκα λεπτά.

Τον λόγο έχει ο εισηγητής της Πλειοψηφίας κ. Αντώνιος Συρίγος.

Θα σας δώσω δέκα λεπτά κι αν χρειαστείτε περισσότερο χρόνο, θα μου πείτε.

ΑΝΔΡΕΑΣ ΛΟΒΕΡΔΟΣ: Κύριε Πρόεδρε, οι υπόλοιποι θα πάρουμε τον λόγο κανονικά;

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Αναστάσιος Κουράκης): Ποιοι είναι οι υπόλοιποι;

ΑΝΔΡΕΑΣ ΛΟΒΕΡΔΟΣ: Οι Κοινοβουλευτικοί Εκπρόσωποι.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Αναστάσιος Κουράκης): Φυσικά. Το είπα. Οι εισηγητές και οι Κοινοβουλευτικοί Εκπρόσωποι. Μάλιστα είπα και τον χρόνο, για δέκα έως δώδεκα λεπτά.

ΑΝΔΡΕΑΣ ΛΟΒΕΡΔΟΣ: Δεν θα ανοίξει, δηλαδή, κατάλογος ομιλητών.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Αναστάσιος Κουράκης): Δεν θα ανοίξει κατάλογος, γιατί πρέπει να τελειώσουμε σε εύλογο χρονικό διάστημα, καθώς και το απόγευμα έχουμε συνεδρίαση. Νομίζω ότι με αυτό θα καλυφθεί. Τώρα αν υπάρξει κάτι, το βλέπουμε εκείνη την ώρα.

Κύριε Συρίγο, έχετε τον λόγο.

ΑΝΤΩΝΙΟΣ ΣΥΡΙΓΟΣ: Ευχαριστώ πολύ, κύριε Πρόεδρε.

Κύριοι συνάδελφοι, κληθήκαμε σήμερα να συζητήσουμε ένα πάρα πολύ σοβαρό και σπουδαίο θέμα, διότι ο Κανονισμός της Βουλής αποτελεί, όπως είπαμε και στις επιτροπές, το οξυγόνο. Δηλαδή, είναι αυτός ο οποίος ρυθμίζει τη λειτουργία της και όλες τις επιπτώσεις που μπορεί να έχει πάνω στην άσκηση της νομο-

θετικής λειτουργίας.

Έχουμε να συζητήσουμε μια σημαντική πρόταση που αφορά κυρίως το Β' Μέρος του Κανονισμού της Βουλής.

Στις επιτροπές για τον Κανονισμό της Βουλής έγινε μία εκτεταμένη συζήτηση, όπως γνωρίζουμε. Κατετέθησαν προτάσεις απ' όλους τους ενδιαφερόμενους και εξετάστηκαν εκτενώς οι αντιρρήσεις. Επίσης, έγινε ένας γόνιμος διάλογος. Εύχομαι και ευελπιστώ το ίδιο να γίνει και στην Ολομέλεια με την παράθεση επιχειρημάτων και με στόχο -στο μέτρο του δυνατού βέβαια- μια όσο το δυνατόν ευρεία και συναινετική κατάληξη.

Τούτο, βέβαια, δεν σημαίνει ότι δεν θα υπάρξουν ενδεχομένως διαφωνίες, οι οποίες θα αρθούν βεβαίως -αν υπάρξουν- με τον θεμιτό τρόπο που προβλέπεται, δηλαδή τις ψηφοφορίες.

Όπως περιγράφεται στην αιτιολογική έκθεση της υπό συζήτηση πρότασης, επιδιώκεται η κωδικοποίηση και ο εξορθολογισμός του υπάρχοντος καθεστώτος που ισχύει σε σημαντικούς τομείς του κοινοβουλευτικού έργου. Η πρόταση, μαζί με τις διατάξεις, περιλαμβάνει πενήντα επτά άρθρα. Τα άρθρα 55 έως 57 αφορούν το Κοινοβουλευτικό Μέρος. Υπάρχει και το ακροτελεύτιο άρθρο που αφορά τον χρόνο ισχύος της πρότασης, εφόσον γίνει αποδεκτή.

Από τη συνολική εξέταση της πρότασης η οποία έχει κατατεθεί και συζητείται, γίνεται εμφανές ότι επιχειρείται ο μετριασμός του προεδροκεντρικού συστήματος που χαρακτήριζε τη δομή του Β' Μέρους του Κανονισμού της Βουλής.

Ας εξετάσουμε κάποια βασικά σημεία της τροποποίησης και τις φιλοδοξίες που εκτιμούμε εμείς ότι έχει αυτή η πρόταση.

Το Β' Μέρος του Κανονισμού της Βουλής, όπως γνωρίζετε, ρυθμίζει την οργάνωση των Υπηρεσιών της, τις αρμοδιότητες κάθε Υπηρεσίας, θέματα διαχείρισης ανθρωπίνου δυναμικού του Κοινοβουλίου -αφορά, δηλαδή, τους εργαζομένους- και επίσης θέματα οικονομικών υποθέσεων της Βουλής, έγκριση προϋπολογισμού, προμήθειες και λοιπά.

Τόσο το Β' Μέρος όσο και οι ειδικοί κανονισμοί οργάνωσης και λειτουργίας περιλαμβάνουν σήμερα διατάξεις που λειτουργούν λίγο ως πολύ αποσπασματικά, συχνά χωρίς καμία συνοχή ή διασύνδεση μεταξύ τους, με αποτέλεσμα να προκύπτουν διάφορες δυσλειτουργίες.

Ποιες είναι οι φιλοδοξίες της πρότασης, όπως εμείς εκτιμούμε; Ο Κανονισμός -το Β' Μέρος δηλαδή- χρειάζεται μια ριζική αναθεώρηση, με αλλαγές στον τρόπο οργάνωσης και λειτουργίας των Υπηρεσιών, στη διαχείριση του ανθρώπινου δυναμικού, στην οικονομική διοίκηση της Βουλής. Η Βουλή χρειάζεται έναν Κανονισμό που να είναι προϊόν εμπεριστατωμένης μελέτης, με επιστημονικά κριτήρια, που θα περιγράφει και θα κατοχυρώνει ένα σύγχρονο σύστημα διοίκησης, ανάλογο αυτών που έχουν

Κοινοβούλια άλλων χωρών και το Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο.

Όλες αυτές οι αλλαγές θα έλθουν και θα δρομολογηθούν με τη συμμετοχή των εργαζομένων και όλων των συντελεστών λειτουργίας του Κοινοβουλίου, ενδεχομένως και με την εμπλοκή κάποιου ανεξάρτητου φορέα εξειδικευμένου σε θέματα οργάνωσης και δημόσιας διοίκησης.

Εκτιμώ ότι στόχος της παρούσας διοίκησης της Βουλής, δηλαδή του Προέδρου και των υπολοίπων, είναι η εκπόνηση ενός σχεδίου μακράς πνοής, προσανατολισμένου στις κύριες δραστηριότητες της Βουλής, με τη συμμετοχή των εργαζομένων στον προγραμματισμό των εργασιών και την ενθάρρυνση της συλλογικής δράσης, τη χρήση μέσων και τεχνολογιών - αυτό είναι σημαντικό για την αποτελεσματικότερη δράση- και την εξοικονόμηση πόρων, ούτως ώστε η Βουλή να συνδεθεί με την κοινωνία και να αναδειχθεί ο ρόλος της, να τονιστεί, δηλαδή, να αυξηθεί το κύρος της και να καταδειχθεί ότι είναι ένας βασικός πυλώνας της δημοκρατίας.

Με την προτεινόμενη τροποποίηση, της οποίας προηγήθηκε διαβούλευση, επιχειρείται ένας πρώτος εξορθολογισμός. Συγκεκριμένα σημεία επί των οποίων πρέπει να κάνω αναφορά:

Οι ειδικοί κανονισμοί που ρυθμίζουν σήμερα εννέα Υπηρεσίες της Βουλής και έχουν εκδοθεί ως αποφάσεις του Προέδρου, ενσωματώνονται κατά τις γενικές τους διατάξεις και προσαρτώνται κατά τις ειδικές ως παραρτήματα στο Β' Μέρος του Κανονισμού, δηλαδή σε απόφαση της Ολομέλειας της Βουλής. Οι ασύνδετες και συχνά αντιφατικές ρυθμίσεις τους εξορθολογίζονται και οι προϊστάμενοι επιλέγονται πλέον, στη συντριπτική τους πλειοψηφία, με τις προβλεπόμενες από τον Κανονισμό διαφανείς και αξιοκρατικές διαδικασίες. Το δε προσωπικό που υπηρετεί στις Υπηρεσίες αυτές σήμερα, αναβαθμίζεται εργασιακά, καθώς καταλαμβάνει στο σύνολό του αυτοδικαίως υφιστάμενες οργανικές θέσεις που κατοχυρώνονται με απόφαση της Ολομέλειας της Βουλής.

Στο εξής οι ειδικοί κανονισμοί οργάνωσης και λειτουργίας των Υπηρεσιών της Βουλής θα ψηφίζονται από την Ολομέλεια κατά τη διαδικασία των κωδίκων. Απόφαση του Προέδρου της Βουλής θα μπορεί μόνον να συμπληρώνει τους κανονισμούς αυτούς ως προς ειδικότερα θέματα ή θέματα με τεχνικό ή λεπτομερειακό χαρακτήρα.

Η ενσωμάτωση των ειδικών κανονισμών στο Μέρος Β' του Κανονισμού συνεπάγεται μεταβολές στο οργανόγραμμα των Υπηρεσιών. Εντάσσονται σ' αυτό υφιστάμενες οργανικές μονάδες σήμερα, εκτός βασικού οργανωτικού σχήματος, χωρίς προφανή λόγο, και δημιουργείται νέα Γενική Διεύθυνση μόνο και μόνο για να αποτραπεί ο υδροκεφαλισμός μιας Γενικής Διεύθυνσης με οκτώ διευθύνσεις.

Οι αλλαγές στο οργανόγραμμα και η αναδιάρθρωση των Υπηρεσιών είναι οι ελάχιστες που επιβάλλει η ίδια η ενσωμάτωση των ειδικών κανονισμών.

Θα επισημάνω και κάποια άλλα πράγματα λίγο πιο σύντομα, αλλά είναι σημαντικά.

Εισάγονται ρυθμίσεις για τη βαθμολογική και μισθολογική κατάταξη των εργαζομένων, την αξιολόγηση του προσωπικού, καθώς και την επιλογή προϊσταμένων οργανικών μονάδων, με γνώμονα την αξιοκρατία και τη βέλτιστη αξιοποίηση του ανθρώπινου δυναμικού του Κοινοβουλίου, κατά προσαρμογή των ρυθμίσεων των ν.4354/2015 και 4369/2016, λαμβάνοντας υπ' όψιν την ιδιαιτερότητα της Βουλής. Εδώ υπάρχουν κάποιες διαφοροποιήσεις, στις οποίες, εάν χρειαστεί, θα αναφερθώ αναλυτικότερα.

Επίσης, θα ήθελα να επισημάνω ότι με τον νέο Κανονισμό, με την προτεινόμενη τροποποίηση, επιλέγονται ογδόντα έξι προϊστάμενοι με διαφανείς και αξιοκρατικές διαδικασίες του νέου συστήματος επιλογής προϊσταμένων, δώδεκα από τον Πρόεδρο Βουλής και ένας από τον Πρόεδρο μετά από πρόταση των εργαζομένων της οικείας οργανικής μονάδας. Ειδικά για τους τελευταίους, επισημαίνεται ότι τοποθετούνται από τον Πρόεδρο της Βουλής κατόπιν έκφρασης γνώμης της Επιτροπής Κανονισμού της Βουλής μετά από ακρόασή τους.

Επιχειρείται συνολική αναβάθμιση του ρόλου των εργαζομένων μέσω της καθιέρωσης ενός αντικειμενικού συστήματος εσωτερικών μετακινήσεων, σύμφωνα με τις υπηρεσιακές ανάγκες την

εκπαίδευση και την κατάρτισή τους, τη δίκαιη και αντικειμενική αξιολόγηση τόσο των εργαζομένων όσο και των προϊσταμένων τους. Και εδώ αν χρειαστεί, θα αναφερθούμε αναλυτικότερα.

Εισάγεται δυνατότητα δημιουργίας θέσης Ειδικού Θεματικού Γραμματέα της Βουλής με τριετή θητεία, ο οποίος θα έχει συγκεκριμένες αρμοδιότητες -είναι ορισμένες- προερχόμενες κατά προτεραιότητα από το προσωπικό της Βουλής.

Δημιουργείται στη Βουλή Μονάδα Στρατηγικού Σχεδιασμού και Αναδιοργάνωσης Διοικητικών Λειτουργιών, η οποία υπάγεται στον Γενικό Γραμματέα της Βουλής. Ανάλογες Υπηρεσίες, με διαφορετικές οργανωτικές δομές, λειτουργούν και σε αλλοδαπά Κοινοβούλια και στο Ευρωκοινοβούλιο.

Δημιουργείται Τμήμα Νομικής Υποστήριξης των Υπηρεσιών της Βουλής, που υπάγεται διοικητικά στον Γενικό Γραμματέα. Το Τμήμα έχει συμβουλευτικό ρόλο και υποστηρίζει τις Υπηρεσίες της Βουλής, πλην της Επιστημονικής, επί νομικών ζητημάτων. Ο ρόλος είναι διακριτός από αυτόν της Επιστημονικής Υπηρεσίας που ορίζεται εξάλλου στο Α' Μέρος του Κανονισμού της Βουλής. Το επισημαίνω προς αποφυγή συγχύσεων ή παρεξηγήσεων. Το αντικείμενό της ορίζεται από τις διατάξεις του άρθρου 24.

Επίσης, ενδυναμώνεται το Γραφείο Προϋπολογισμού του Κράτους και εμπλουτίζονται οι αρμοδιότητές του, με την προσθήκη ιδίως νέας αρμοδιότητας σύνταξης εκθέσεων επί του προσχεδίου και του σχεδίου του Προϋπολογισμού του Κράτους, τις οποίες υποβάλλει στο Γραφείο του Προέδρου, και όπου δη αρμοδίως.

Ο Ραδιοτηλεοπτικός Σταθμός αποτελεί οργανική μονάδα της Βουλής υπαγόμενη απευθείας στον Πρόεδρο. Μέχρι σήμερα αποτελούσε ανεξάρτητη Υπηρεσία, το καθεστώς της οποίας ρυθμιζόταν αποκλειστικά με αποφάσεις του Προέδρου της Βουλής.

Εφεξής οι βασικές αρχές λειτουργίας του, η αποστολή και τα βασικά θέματα διάρθρωσής του διέπονται από το Β' Μέρος του Κανονισμού της Βουλής, δηλαδή από αποφάσεις της Ολομέλειας της Βουλής. Ο δε συντονιστής ή το συμβούλιο διοίκησης ενημερώνουν κάθε έξι μήνες την Επιτροπή Κανονισμού της Βουλής, η οποία και μπορεί να καταθέτει σχετικές προτάσεις για την δραστηριότητα και το έργο του σταθμού.

(Στο σημείο αυτό κτυπάει το κουδούνι λήξεως του χρόνου ομιλίας του κυρίου Βουλευτή)

Θα ήθελα λίγο χρόνο ακόμα, κύριε Πρόεδρε.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Αναστάσιος Κουράκης): Εννοείται, κύριε Συρίγο. Συνεχίστε.

ΑΝΤΩΝΙΟΣ ΣΥΡΙΓΟΣ: Ευχαριστώ πολύ.

Επίσης μια σημαντική καινοτομία είναι αυτή που αφορά -και τίθεται για πρώτη φορά στο Μέρος Β' του Κανονισμού- τις μετακινήσεις του προσωπικού με όρους διαφάνειας και γνώμονα τις ανάγκες των Υπηρεσιών και τα προσόντα των υπαλλήλων.

Για την καθαριότητα -που είναι ένας ειδικός τομέας- εισάγεται δυνατότητα σύναψης ατομικών συμβάσεων εργασίας ορισμένου χρόνου, μερικής ή πλήρους απασχόλησης ή μίσθωσης έργου, με φυσικά πρόσωπα που ανήκουν σε ευπαθείς κοινωνικές ομάδες και είναι εγγεγραμμένα στα μητρώα ανέργων του ΟΑΕΔ, καθώς και με γυναίκες που έχουν υποστηριχθεί ή υποστηρίζονται από φορείς και Υπηρεσίες για γυναίκες θύματα βίας.

Για την εξάλειψη των έμφυλων στερεότυπων στο κείμενο του Κανονισμού προτείνεται η ένταξη της ισότητας των φύλων σε επόμενη κωδικοποίηση των διατάξεων.

Μένω σε αυτά. Απλώς θέλω να ενημερώσω και το Σώμα για κάτι που γνωρίζουν οι μετασχόντες στην Επιτροπή του Κανονισμού της Βουλής, ότι μεταξύ των δυο επιτροπών μεσολάβησαν, κατόπιν διαλόγου, διάφορες αναδιατυπώσεις προσθήκες ή τροποποιήσεις και έγιναν σχεδόν από όλους δεκτές -κάποιες απ' αυτές δηλαδή- ώστε να φτάσουμε στην Ολομέλεια -με μικρές διαφοροποιήσεις ελπίζω- που τώρα θα συζητήσουμε προς εξεύρεση τελειωτικών συγκλίσεων ή όχι.

Τα ζητήματα που προεξέθεσα έρχεται να ρυθμίσει η υπό συζήτηση πρόταση. Εμείς εκτιμούμε ότι δια αυτής επιχειρούνται οι αναγκαίες βελτιώσεις στον Κανονισμό της Βουλής και ότι κινείται σε θετική κατεύθυνση. Αναμένουμε και τις τοποθετήσεις των συναδέλφων προκειμένου να εξελιχθεί αυτή η συζήτηση και να καταλήξουμε στο ζήτημα του Κανονισμού της Βουλής.

Σας ευχαριστώ πολύ.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα του ΣΥΡΙΖΑ)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Αναστάσιος Κουράκης): Ευχαριστούμε τον κ. Αντώνη Συρίγο, εισηγητή του ΣΥΡΙΖΑ.

Τον λόγο έχει ο εισηγητής της Νέας Δημοκρατίας κ. Ιωάννης Τραγάκης.

ΙΩΑΝΝΗΣ ΤΡΑΓΑΚΗΣ: Ευχαριστώ, κύριε Πρόεδρε.

Εγώ θα ήθελα να ξεκινήσω ευχαριστώντας το προσωπικό της Βουλής, όλο το προσωπικό της Βουλής, την Επιστημονική Υπηρεσία, το Ίδρυμα της Βουλής, τη φρουρά που είναι μαζί μας όλον τον καιρό. Διότι ο κόσμος πιστεύει ότι η Βουλή λειτουργεί μόνο όσο βλέπει στην τηλεόραση, χωρίς να γνωρίζει ότι οι υπάλληλοι έρχονται καθημερινά στην ώρα τους και φεύγουν τρεις ώρες μετά την ολοκλήρωση της συνεδρίασης. Είναι οι συνεργάτες μας. Είχε πει Πρόεδρος παλαιότερα, ότι περισσότερο βλέπω τους υπαλλήλους της Βουλής παρά την οικογένειά μου.

Ένα μεγάλο ευχαριστώ σε όλους.

Θέλω να απαντήσω στο ερώτημα αν έχουμε ακριβή Βουλή, γιατί λένε ότι έχουμε ακριβή Βουλή. Θα ήθελα να σας γνωρίσω, λοιπόν, ότι ο προϋπολογισμός της Βουλής είναι το 0,7% του κρατικού προϋπολογισμού όταν στα άλλα Κοινοβούλια είναι 2%-2,5%, δηλαδή, το κόστος είναι τριπλάσιο και τετραπλάσιο. Άρα, η Βουλή δεν είναι ακριβή και θα το αποδείξω και με στοιχεία.

Έκανε η Βουλή μειώσεις; Υπέστη η Βουλή την κρίση; Ασφαλώς και υπέστη η Βουλή την κρίση. Θα σας αναφέρω ορισμένα νούμερα. Για παράδειγμα ο προϋπολογισμός της Βουλής το 2009 ήταν 222.000.000, το 2010 ήταν 218.000.000, το 2011 ήταν 197.000.000, το 2012 ήταν 170.000.000. Δεν βάζω τα ψιλά. Ο προϋπολογισμός του 2013 ήταν 148.000.000. Ο προϋπολογισμός του 2015 ήταν 139.000.000. Ο προϋπολογισμός του 2016 ήταν 136.000.000. Άρα η Βουλή έχει υποστεί μια μείωση του προϋπολογισμού από το 2009, από την κρίση μέχρι τώρα, της τάξης του 37%.

Η μείωση αυτή γιατί έγινε; Έγινε κατ' αρχάς εις βάρος των αποδοχών των εργαζομένων, έγινε εις βάρος των αποδοχών των Βουλευτών και περιορίσαμε κατ' ελάχιστον τα έξοδα της Βουλής. Άρα η Βουλή δεν είναι ακριβή.

Θα ήθελα, επίσης, να κάνω μια αναφορά στις Υπηρεσίες της Βουλής πώς διαμορφώνονται με τον καινούριο Κανονισμό. Με τον καινούριο Κανονισμό επέρχεται μια ριζική αλλαγή στο πλήθος των οργανικών μονάδων με το νέο οργανόγραμμα. Ήταν, βέβαια, μια αλλαγή την οποία είχαμε συμφωνήσει από τον Νοέμβριο του 2015 ότι θα γινόταν. Και έγινε.

Έχουμε ορισμένα καινούργια πράγματα, παραδείγματος χάριν τον θεσμό του Θεματικού Διοικητικού Γραμματέα, στον οποίον θα αναφερθώ παρακάτω. Έχουμε μια νέα Γενική Διεύθυνση που δημιουργείται. Έχουμε τριάντα μία οργανικές μονάδες σε επίπεδο διευθύνσεων, ογδόντα οκτώ σε επίπεδο τμημάτων και εξήντα σε επίπεδο γραφείων. Βέβαια, το σημαντικό είναι ότι η συντριπτική πλειοψηφία των προϊσταμένων επλέγονται από το Υπηρεσιακό Συμβούλιο. Θα έρθω στο Υπηρεσιακό Συμβούλιο και θα μιλήσω και γι' αυτό αλλά και για την μοριοδότηση στο οικείο άρθρο.

Θα ήθελα, λοιπόν, να κάνω μια ειδική αναφορά σε ό,τι αφορά τους ειδικούς κανονισμούς της Βουλής. Πράγματι, τον Νοέμβριο του 2015 δεσμευτήκαμε όλοι μας ομόφωνα εδώ, ότι θα οριστεί πως οι ειδικοί κανονισμοί της Βουλής, οι οποίοι εκδίδονται κατ' εξουσιοδότηση της παραγράφου 1 και 2 του άρθρου 100 του Κανονισμού της Βουλής, εντάσσονται στον παρόντα Κανονισμό. Πράγματι εντάσσονται και αυτό είναι μια ριζική αλλαγή. Είναι μια αλλαγή, διότι μας δίνει το δικαίωμα οποιαδήποτε αλλαγή θελήσουμε να κάνουμε πια, να μην γίνεται με ειδικό κανονισμό αλλά να περνάει από την Ολομέλεια της Βουλής. Και αυτό είναι μια σημαντική τομή. Και είναι καλοδεχούμενη σημαντική τομή, βέβαια.

Θα ήθελα, όμως, να αναφερθώ σε μερικά ειδικά θεματικά θέματα για να πιάσω κάτι το οποίο με αγγίζει και μετά θα μπω στο νομοσχέδιο.

Θα ήθελα να μιλήσω για τη Μπενάκειο Βιβλιοθήκη. Είναι ένα αγαπημένο θέμα για μένα, διότι η Μπενάκειος Βιβλιοθήκη έγινε με πολλές θυσίες στο καπνεργοστάσιο και προτρέπω όλους τους

Βουλευτές -το έχω πει και στον Πρόεδρο να κάνουμε εκεί και συνεδριάσεις- να κάνουμε επίσκεψη για να δούμε τι είναι η Μπενάκειος Βιβλιοθήκη, τι έχουμε πετύχει στη Μπενάκειο Βιβλιοθήκη. Διότι, πιστέψτε με, η Μπενάκειος Βιβλιοθήκη είναι ένα κόσμημα. Η Βουλή έχει αρχεία και μάλιστα παλαιά αρχεία, τα οποία επιστημονικά εξετάζουν όλοι οι ασχολούμενοι με το θέμα αυτό. Εάν είχατε έρθει, παραδείγματος χάριν, και στην επέτειο της 25^{ης} Μαρτίου που είχε γίνει εδώ στην Αίθουσα, θα είδατε ότι το φεινικό θέμα ήταν από τη Πανακτοθήκη της Βουλής, έργα τα οποία έχει στην ιδιοκτησία της η Βουλή. Και θα δείτε ότι η Βουλή έχει έναν πραγματικό θησαυρό από πίνακες μεγάλης αξίας.

Θα αναφερθώ και στο θέμα της Παλαιάς Βουλής, αγαπητό μου θέμα και αυτό. Επειδή επισκέφθηκα με τον Πρόεδρο πριν από έναν, ενάμιση μήνα -αν δεν απατώμαι- την Παλαιά Βουλή, σας γνωστοποιώ ότι η Παλαιά Βουλή δεν ανήκει στη Βουλή. Και όχι μόνο δεν ανήκει στη Βουλή, ανήκει στο Υπουργείο Πολιτισμού, αλλά έχει παραχωρηθεί με σύμβαση στο Εθνολογικό Μουσείο. Εμείς πήγαμε εκεί και τους κάναμε ορισμένες προτάσεις. Και περιμένουμε να δούμε στην επόμενη συνάντηση που θα κάνουμε τι θα γίνει με αυτές τις προτάσεις.

Η πρότασή μας είναι τουλάχιστον η αίθουσα της Ολομέλειας της Παλαιάς Βουλής να χρησιμοποιείται από τη Βουλή των Ελλήνων. Και όχι μόνο να χρησιμοποιείται από τη Βουλή των Ελλήνων, αλλά με την έγκριση της Βουλής των Ελλήνων να γίνονται οποιεσδήποτε εκδηλώσεις εκεί. Είναι ένα πολύ σημαντικό θέμα.

Πολύ σημαντικό θέμα, επίσης, είναι και η παλαιά Μπενάκειος Βιβλιοθήκη, η οποία θέλει αρκετά χρήματα, θέλει μεγάλο προϋπολογισμό για να ανακατασκευαστεί. Και θα το κάνουμε και αυτό πιστεύω, εύχομαι, ελπίζω.

Αναφέρθηκα έτσι σε αυτά τα τρία θέματα, γιατί πολύ λίγοι τα γνωρίζουν. Γι' αυτό έκανα χρήση αυτών.

Τώρα να μπω στα κύρια θέματα που προβλέπει αυτός ο Κανονισμός. Θα σας πω τι τομές κάνει, πού κάνει τομές, σε ποιες τομές διαφωνούμε και σε ποιες τομές συμφωνούμε, για να είμαστε ειλικρινείς.

Κατ' αρχάς θα πω ότι ο Κανονισμός είναι μια συναινετική διαδικασία. Επειδή έχω παραστεί σε πάρα πολλές συζητήσεις αλλαγής του Κανονισμού, δεν γίνονται εύκολα αλλαγές στον Κανονισμό. Μην νομίζετε ότι είναι σύνθηρες το φαινόμενο. Επειδή έχω παραστεί, λοιπόν, σε πάρα πολλές συζητήσεις, η συζήτηση για τον Κανονισμό της Βουλής είναι μια συναινετική διαδικασία. Είναι μια διαδικασία η οποία δεν αφορά μόνο την παρούσα Βουλή, αφορά και τις μελλοντικές Βουλές, διότι ό,τι προβλέπεται από τον Κανονισμό της Βουλής, θα εφαρμοστεί διαχρονικά, σε αρκετά μεγάλο χρονικό διάστημα, αν αναλογιστεί κανένας ότι η προηγούμενη γενναία αλλαγή του Κανονισμού έγινε το 1997.

Θα πω, λοιπόν, για τον Ειδικό Θεματικό Γραμματέα. Για τον Ειδικό Θεματικό Γραμματέα έγινε μεγάλη συζήτηση. Τελικά το μόνο που απεδέχθη η Υπηρεσία της Βουλής ήταν ο Ειδικός Θεματικός Γραμματέας να προέρχεται κατά προτεραιότητα, μετά από επιμονή δική μας, όλων των κομμάτων, από τους υπαλλήλους της Βουλής, διότι η Βουλή έχει αξίους υπαλλήλους οι οποίοι θα μπορούσαν να πάρουν τη θέση του Ειδικού Θεματικού Γραμματέα. Διότι ο Ειδικός Θεματικός Γραμματέας βάσει του Καθηκοντολογίου που του ανέθεσαν και βάσει του Προσοντολογίου το οποίο θέσαμε, είναι ένα Καθηκοντολόγιο το οποίο δίνει μια συνέχεια. Θα σας πω τον λόγο που απεδέχθη τον Ειδικό Θεματικό Γραμματέα, παρά το γεγονός ότι τον προβλέπει ο ν.4369/2016, διότι εμείς δεν πρέπει να συμφωνούμε πάντοτε με τον ν.4369/2016. Η Βουλή έχει ιδιαιτερότητα. Δεν είναι Υπουργείο. Η Βουλή έχει μεγάλη ιδιαιτερότητα. Η Βουλή εκτός από Διοικητική Υπηρεσία παράγει νομοθετικό έργο, είναι ο τρίτος πυλώνας της δημοκρατίας. Αντισταθμίζετε, λοιπόν, ότι δεν είναι ανάγκη να πηγαίνουμε σύμφωνα με τον ν.4369/2016.

Έρχομαι στον Ειδικό Θεματικό Γραμματέα, λοιπόν, όπου εξέφρασα τις αντιρρήσεις μου σε ό,τι αφορά ότι πρέπει να προέρχεται από τη Βουλή. Βέβαια μπήκε το «κατά προτεραιότητα». Το κατά προτεραιότητα, βέβαια, δίνει την επιλογή σε οποιοδήποτε Πρόεδρο να διαλέξει όποιον θέλει. Όμως θα πρέπει να φέρει στην Επιτροπή Κανονισμού της Βουλής. Δεν υπάρχει κανένας από τους υπαλλήλους της Βουλής άξιος και ικανός να καταλάβει

αυτήν τη θέση; Επομένως χρειάζεται κάποιο προσοντολόγιο. Αυτό που ζητώ για παράδειγμα, επειδή βρισκόμαστε στην ψηφιακή εποχή, είναι ότι πρέπει να υπάρχει μια συνέχεια σε ό,τι αφορά την ψηφιακή λειτουργία της Βουλής και αυτή είναι μια προτροπή δική μου. Θα πρέπει οπωσδήποτε η Βουλή να προχωρήσει όχι ένα βήμα, αλλά να προχωρήσει με άλμα στην ψηφιακή εποχή.

(Στο σημείο αυτό κτυπάει το κουδούνι λήξεως του χρόνου ομιλίας του κυρίου Βουλευτή)

Κύριε Πρόεδρε θα κάνω χρήση αρκετού χρόνου.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Αναστάσιος Κουράκης): Εννοείται. Είστε στα εννέα λεπτά, αλλά πόσο θέλετε;

ΙΩΑΝΝΗΣ ΤΡΑΓΑΚΗΣ: Υπάρχει το θέμα ότι δεν θα δευτερολογήσουμε, απλώς στα άρθρα έχουμε τις επιφυλάξεις μας.

Άρα για τον Ειδικό Θεματικό Γραμματέα έχω την αίσθηση ότι θα πρέπει να προέρχεται αποκλειστικά από την υπηρεσία της Βουλής για να έχει και τη συνέχεια που θέλουμε. Διότι και ο Γενικός Γραμματέας και ο Ειδικός Γραμματέας είναι μετακλήτοι υπάλληλοι.

Άρθρο 7. Μπορεί να καταργήθηκε μια διεύθυνση, η κατανομή όμως των τμημάτων έγινε σύμφωνα με την υπόδειξη της υπηρεσίας, η οποία υπόδειξη της υπηρεσίας περιελήφθη αυτούσια, όπως ήταν η υπόδειξη της υπηρεσίας πάνω στο θέμα αυτό που προβλέπεται στο άρθρο 7 για τη Γενική Διεύθυνση Διεθνών και Δημοσίων Σχέσεων.

Έρχομαι τώρα στο άρθρο 19. Είναι η λεγόμενη «μονάδα στρατηγικού σχεδιασμού και αναδιοργάνωσης διοικητικών λειτουργιών». Αλλιώς ήρθε μετά από διαβούλευση που κάναμε, μετά από συζητήσεις εξαντλητικές. Διότι δεν σας κρύβω ότι έγιναν εξαντλητικές συζητήσεις και στις δύο επιτροπές. Όμως και εκτός επιτροπών κάναμε μια καλοπροαίρετη συζήτηση όλοι μας. Έγιναν αρκετές αλλαγές σε ό,τι αφορά το καθηκοντολόγιο, την ονομασία. Δηλαδή αυτό που ελέγχθη σε είδος παρακολούθησης επειδή η λέξη που ακολουθούσε αυτήν την επιτροπή ήταν η λέξη «παρακολούθηση». Δεν ξέρω τι σκοπό έχουν.

Βέβαια, με τους όρους τους οποίους θέσαμε εμείς, την αρμοδιότητα την οποία θα έχει η μονάδα αυτή στρατηγικού σχεδιασμού, περιγράφονται ακριβώς οι αρμοδιότητες. Και οι αρμοδιότητες περιγράφονται διότι θα πρέπει να περιγράφονται αυτοτελώς, διότι είναι μια μονάδα, η οποία θα μπορούσε να δημιουργήσει πολλές παρεξηγήσεις. Εγώ, επειδή είμαι καλοπροαίρετος, δεν δέχομαι αυτές τις παρατηρήσεις ή τις άλλες αιτιάσεις. Επειδή όμως θα υπάρξουν κακοπροαίρετοι -και λογικό είναι να υπάρχουν- θα πρέπει να τις αποδυναμώσουμε. Διότι ελέγχθη ότι είναι μια υπηρεσία εσωτερικού ελέγχου, ελέγχθη ότι υπάρχει και στα άλλα Κοινοβούλια, αλλά πρέπει να περιορίσουμε τις δραστηριότητες της, ακριβώς όπως περιγράφονται στο άρθρο 19.

Έρχομαι τώρα στο άρθρο 24, στο Τμήμα Νομικής Υποστήριξης. Εδώ θα ήθελα να υπερασπιστώ και να υποστηρίξω το Επιστημονικό Συμβούλιο και την Επιστημονική Υπηρεσία της Βουλής. Και γιατί το κάνω αυτό; Διότι στην πολύχρονη εδώ παραμονή μου -μην ξεχνάτε ότι είμαι εδώ από το '74- όποτε, μα όποτε χρειαστήκαμε τη γνώμη της Επιστημονικής Υπηρεσίας της Βουλής, την είχαμε. Όποτε χρειαστήκαμε νομική βοήθεια, η Επιστημονική Υπηρεσία της Βουλής ήταν πάντα παρούσα. Δεν υπήρξε ποτέ κενό.

Θα μου πει κάποιος, πιθανόν καμμία φορά να χρειαστεί κάτι το πολύ επείγον κι εκείνη τη στιγμή τι θα κάναμε; Να δημιουργήσαμε ένα τμήμα νομικής υποστήριξης; Να δημιουργήσουμε. Διότι πράγματι κάποτε και οι υπάλληλοι της Βουλής έλεγαν να δημιουργηθεί ένα τμήμα νομικής υποστήριξης, επειδή τους σέρνουν πολλές φορές στα δικαστήρια. Μην νομίζετε, οι υπάλληλοι πηγαίνουν συνεχώς στα δικαστήρια, γιατί τους υποβάλλονται μηνύσεις -και οι Γενικοί Γραμματείς και όλοι πηγαίνουν. Θα πρέπει να έχουν μια νομική υποστήριξη. Μπορεί να μην προλαβαίνει η Νομική Υπηρεσία να το κάνει. Αν δεν προλαβαίνει, δεν προλαβαίνει.

Για παράδειγμα, η Βουλή έχει περιουσιολόγιο; Δεν έχει. Δεν θα πρέπει να συντάξουμε ένα περιουσιολόγιο επιτέλους στη Βουλή; Εγώ θα σας φέρω δύο δεδομένα. Κάνω μια παρένθεση

εδώ, επειδή έρχεται η Συνταγματική Αναθεώρηση. Και μάλιστα η Συνταγματική Αναθεώρηση -για να ξέρετε- είναι μια τέλεια συναινετική διαδικασία. Δηλαδή ο εγκλωβισμός της Συνταγματικής Αναθεώρησης με τον εκλογικό νόμο είναι ένα βαρύ πολιτικό σφάλμα. Βαρύ πολιτικό σφάλμα!

Διότι η Συνταγματική Αναθεώρηση είναι κάτι το τελείως ξεχωριστό. Η Συνταγματική Αναθεώρηση προϋποθέτει συναίνεση. Έχω κάνει Πρόεδρος σε δύο Επιτροπές Συνταγματικής Αναθεώρησης. Θέλει συναίνεση. Θέλει συνομιλίες με τα κόμματα.

Επειδή, λοιπόν, αναφέρθηκα στο περιουσιολόγιο, κύριε Πρόεδρε, είχα κάνει πρόταση -και την επαναλαμβάνω την πρόταση αυτή- κατά τη διάρκεια των συζητήσεων της Συνταγματικής Αναθεώρησης. Όπως ξέρετε υπάρχει η Ιόνιος Βουλή, υπάρχει η Βουλή στο Ναύπλιο. Μια ή δύο φορές οι επιτροπές να συνέρχονται σε αυτά τα δύο κτίρια. Είναι σε καλή κατάσταση; Όχι. Είναι καταγεγραμμένα στο περιουσιολόγιο της Βουλής; Όχι. Ανήκουν στο Υπουργείο Πολιτισμού.

Άρα πράγματι, εάν χρειάζεται νομική υποστήριξη για να μπορέσουν να κάνουν έλεγχο τίτλων ή οτιδήποτε, ασφαλώς, θα πρέπει να υπάρχει ένα τέτοιο τμήμα. Από τι θα στελεχώνεται αυτό το τμήμα; Εάν το τμήμα στελεχώνεται από την Επιστημονική Υπηρεσία της Βουλής, λογικό είναι να ανήκει στην Επιστημονική Υπηρεσία της Βουλής.

Δηλαδή, εάν ο Προϊστάμενος του Τμήματος αυτού επιλεγεί να είναι από την Επιστημονική Υπηρεσία της Βουλής, λογικό είναι να ανήκει στην Επιστημονική Υπηρεσία της Βουλής. Εάν όχι, -διότι μας δίδεται το δικαίωμα να πάρουμε και εξωτερικούς προϊσταμένους, όπως έχει προταθεί από ένα κόμμα- τότε, ασφαλώς, να είναι ένα ανεξάρτητο τμήμα.

Η πρότασή μας εδώ, λοιπόν, είναι ότι αν ο προϊστάμενος του τμήματος νομικής υποστήριξης προέρχεται από την Επιστημονική Υπηρεσία της Βουλής, να ανήκει στην Επιστημονική Υπηρεσία της Βουλής.

Θα πάω και στο άρθρο 30, στις μεταβατικές διατάξεις για τη μοριοδότηση. Στη μοριοδότηση δεν είναι ανάγκη εμείς να ακολουθήσουμε αυτά που προβλέπει ο ν.4369/2016. Έχω πει ότι η Βουλή είναι ιδιαίτερο καθεστώς. Η Βουλή έχει πολλές αρμοδιότητες. Ευφύως, ο Πρόεδρος είπε ότι έχει περάσει από τόσα Υπουργεία και ότι η Βουλή είναι κάτι το τελείως ξεχωριστό, είναι πολυσχιδές το έργο της.

Επομένως, αφού είναι πολυσχιδές το έργο της, θα πρέπει και στις μεταβατικές διατάξεις σε ό,τι αφορά τη μοριοδότηση, να υπάρχει μία διαφορά. Εγώ θα δεχθώ κάτι. Θα δεχθώ παραδείγματος χάριν ότι για τη θέση προϊσταμένων τμήματος, επειδή σύμφωνα με τον ν.4316 θα παρουσιάζεται το φαινόμενο να καταλαμβάνουν τις θέσεις αυτές άνθρωποι, οι οποίοι θα έχουν ένα διδακτορικό και επομένως, να μπορούν να πάρουν τη θέση και να μη μπορεί να την πάρει ένας υπάλληλος ο οποίος είναι, παραδείγματος χάριν, στο γκαράζ ή στην καθαριότητα, ο οποίος θα πρέπει να έχει και μία γνώση και ειδικής υπηρεσίας, εκεί να υπάρχει μία αυξημένη μοριοδότηση.

Στις υπόλοιπες, όμως, δύο περιπτώσεις εγώ δεν αποδέχομαι την μοριοδότηση η οποία προβλέπεται, εκτός αν υπάρξει κάποια αλλαγή πάνω σε αυτό. Έγινε μια ολόκληρη συζήτηση στην επιτροπή μας. Στην επιτροπή αποφασίσαμε και είπαμε, μετά από πρόταση του Προέδρου μας, -διότι εγώ ζήτησα 25%-30%, άλλοι ζητάνε το 20%- που ήταν γενναιόδωρη μπορώ να πω, να πάρουμε το 30%. Και συμφωνήσαμε να είναι 30%.

Στη σημερινή πρόταση, όμως, που βλέπω εδώ για τη συνέντευξη δεν υπάρχει το 30%. Παραμένει το αρχικό κείμενο. Κι εγώ εδώ έχω ριζική διαφωνία. Έχω πραγματικά ριζική διαφωνία και δεν θα ήθελα σε επιτροπή Κανονισμού να υπάρχει ριζική διαφωνία.

Το άρθρο 33, παράγραφος 5, για τη γνώμη για την επιλογή των προϊσταμένων των οργανικών μονάδων είναι στη σωστή κατεύθυνση, διότι προβλέπει να περνάνε από την Επιτροπή Κανονισμού της Βουλής. Και αυτό είναι ένα πολύ σημαντικό θέμα για την επιλογή προϊσταμένων.

Σε ό,τι αφορά τη συνέντευξη, είπαμε -και το δέχθηκε ο Πρόεδρος- να υπάρχουν Πρακτικά, ώστε αν κάποιος θέλει να υποβάλει μία ένσταση πάνω στη μοριοδότηση την οποία έχει πάρει

από τη συνέντευξη, να μπορεί να την υποβάλει. Είχαμε, όμως, συμφωνήσει και πάλι ότι θα πρέπει να παρίσταται στην επιτροπή αξιολόγησης -να είναι βέβαια ο Γενικός Γραμματέας, από το Νομικό Συμβούλιο του Κράτους- κι ο καθ' ύλην αρμόδιος Γενικός Διευθυντής. Το είχαμε συμφωνήσει αυτό και τώρα πάλι δεν υπάρχει.

Εγώ εδώ έχω τη διαφωνία μου. Άκουσα και το επιχείρημα της δημιουργίας πελατειακού κράτους. Μα, τι πελατειακό κράτος θα έχει η Βουλή; Δεν είναι λογικό ο καθ' ύλην αρμόδιος διευθυντής να συμμετέχει στη συνέντευξη; Μπορεί, βέβαια, το ερωτηματολόγιο να είναι καθορισμένο από τον ίδιο, απ' τον καθ' ύλην αρμόδιο. Είναι ένα σοβαρό επιχείρημα αυτό, το οποίο πρέπει να λάβουμε υπ' όψιν μας. Θα είναι εκείνος, λοιπόν, υπεύθυνος του καθορισμού του ερωτηματολογίου.

Παραδείγματος χάριν -θα σας φέρω ένα παράδειγμα- κρίνεται ένας προϊστάμενος στη νομοθετική υπηρεσία. Και ευχαριστούμε ιδιαίτερα για τις προσπάθειες όλων σας, διότι ξέρουμε τι γίνεται. Θα πάρω λίγο χρόνο ακόμη, γιατί δεν θα ξαναπάρω τον λόγο.

Εάν, λοιπόν, πάει κάποιος ο οποίος προέρχεται από τα πάγια να κριθεί για την οικονομική του υπηρεσία και τον εξετάσει ο αρμόδιος διευθυντής ή του υποβάλλουν το ερώτημα για το εάν μια τροπολογία θα γίνει αποδεκτή ή όχι, εφόσον κατατεθεί εκπρόθεσμα, για παράδειγμα την ημέρα Παρασκευή, έχει απάντηση ο άνθρωπος αυτός; Όχι βέβαια. Πού να το ξέρει;

Εάν αντίθετως πάει κάποιος από τη νομοθετική υπηρεσία και τον ρωτήσουν για τα πάγια, για το εάν η πληρωμή γίνεται μέσω του Γενικού Λογιστηρίου του Κράτους, έχει απάντηση ο άνθρωπος αυτός; Όχι βέβαια. Γι' αυτό βάλαμε το «καθ' ύλην αρμόδιο».

Και εδώ, κυρίες κύριοι συνάδελφοι, θα ήθελα να σας πω κάτι για το Γενικό Λογιστήριο του Κράτους. Επιμένω σε αυτό. Είχαμε αποκρούσει επανειλημμένως τις προσπάθειες διείσδυσης του Γενικού Λογιστηρίου του Κράτους στη Βουλή. Βέβαια, τώρα έχουν κάποιον, ο οποίος απλώς παρακολουθεί. Και η απλή παρακολούθηση -όπως έχει περιγραφεί- δεν μας ενοχλεί. Ας μείνει όπως έχει.

Θα συντομεύσω, γιατί σας πήρα πάρα πολύ χρόνο. Σε ό,τι αφορά το κανάλι της Βουλής εγώ θα συμφωνήσω απόλυτα με την πρόταση του Κομμουνιστικού Κόμματος Ελλάδας και του κ. Παφίλη για τον έλεγχο του προγράμματος. Ο έλεγχος του προγράμματος πρέπει να περνάει έστω από την Επιτροπή Κανονισμού ή θα έλεγα και από την Ολομέλεια. Επίσης και ο συντονιστής αλλά και ο προϊστάμενος προγράμματος -γιατί εδώ προβλέπουμε την ύπαρξη συντονιστή με τριετή θητεία η οποία μπορεί να ανανεωθεί άλλα τρία χρόνια- να περνάνε και αυτοί από την Επιτροπή Κανονισμού της Βουλής για τον διορισμό τους.

Πήρα πολύ χρόνο. Θα κλείσω με τις διατάξεις του πρώτου τμήματος του Κανονισμού. Συμφωνούμε με την πλήρωση της θέσεως του Αντιπροέδρου. Συμφωνούμε με το θέμα της επιστολικής ψήφου. Είχε παρουσιαστεί το φαινόμενο όπου κρίναμε στη διάσκεψη των Προέδρων ανθρόπους και γινόταν ψηφοφορία με επιστολική ψήφο, η οποία έπασχε. Επανειλημμένως είχα τόνισι ότι αυτές οι ψηφοφορίες πάσχουν. Αυτό το ρυθμίζουμε τώρα.

Σε ό,τι αφορά τώρα το θέμα των επειγόντων νομοσχεδίων, εδώ δεν μπορεί κανείς να διαφωνήσει γιατί είναι μια πρακτική που τελικά εφαρμόζαμε. Αυτήν πρακτική εφαρμόζαμε και τώρα την περιβάλλουμε με τις διατάξεις στην αλλαγή του πρώτου μέρους του Κανονισμού. Θα έρθει το πρώτο μέρος του Κανονισμού -έχουν ήδη συζητηθεί προτάσεις- τώρα για να συζητήσουμε. Μέχρι να έρθει, όμως, έχω δύο σημαντικές παρατηρήσεις.

Η πρώτη σημαντική μου παρατήρηση είναι οι νομοτεχνικές βελτιώσεις. Πρέπει να σταματήσει επιτέλους το φαινόμενο να έρχονται ολόκληρα νομοσχέδια την τελευταία στιγμή με νομοτεχνικές βελτιώσεις. Είναι απαράδεκτο! Είναι παρά τον Κανονισμό και κακώς γίνονται αποδεκτές αυτές οι νομοτεχνικές βελτιώσεις σε άσχετα νομοσχέδια. Σε νομοσχέδια κύρωσης συμβάσεων έρχονται ολόκληρα ξεχωριστά νομοσχέδια. Αυτό πρέπει να σταματήσει. Δεν είναι τόσο ευθύνη του Προέδρου και των υπηρεσιών. Είναι, όμως, ευθύνη της Κυβέρνησης.

Και θα κλείσω με το θέμα των επίκαιρων ερωτήσεων. Είναι απαράδεκτο το φαινόμενο να έχει υποβληθεί δώδεκα φορές επίκαιρη ερώτηση και να μην έχει απαντηθεί από τον Υπουργό. Θέ-

λετε τις δύο, τρεις, τέσσερις, πέντε φορές να είχε δίκιο, να έλειπε, να είχε εργασία; Ναι. Τις υπόλοιπες, όμως;

Τι προτείνω; Μέχρι να γίνει η αλλαγή και να εφαρμοστεί -εγώ όταν προήδρευα το έκανα αυτό και προτρέπω τον Πρόεδρο και τους Αντιπροέδρους να το κάνουν- να επιτρέπεται στον ερωτώντα Βουλευτή να αναπτύσσει την ερώτησή του επί δύο λεπτά από τον Υπουργό. Και να δείτε εάν στην επόμενη συνεδρίαση θα έρθει ο Υπουργός ή όχι. Αυτό πρέπει να το κάνουμε. Διότι, εάν δεν το κάνουμε, το φαινόμενο αυτό θα διολισθαίνει.

Ακούω κιόλας ότι δεν θα κλείσει η Βουλή, δεν θα πάμε σε Τμήματα, θα συνεχίσει η Σύνοδος. Άρα, ο κοινοβουλευτικός έλεγχος θα συνεχίσει όπως είναι στην Ολομέλεια, όπως είναι στην κανονική Σύνοδο. Γι' αυτό προτρέπω, λοιπόν, αυτό το θέμα και θα το υπερασπιστώ. Ειλικρινά σας μιλάω. Είδα ότι όταν εφαρμόστηκε στην πράξη, απέδωσε αποτελέσματα.

Σας έφαγα πάρα πολύ χρόνο.

Σας ευχαριστώ. Ευχαριστώ πολύ, κύριοι συνάδελφοι.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα της Νέας Δημοκρατίας)

ΑΘΑΝΑΣΙΟΣ ΔΑΒΑΚΗΣ: Μόνος του να μιλάει ο Βουλευτής, χωρίς κυβέρνηση;

ΙΩΑΝΝΗΣ ΤΡΑΓΑΚΗΣ: Χωρίς κυβέρνηση.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Αναστάσιος Κουράκης): Ευχαριστούμε, κύριε Τραγάκη.

Τον λόγο έχει ο ειδικός αγορητής του Λαϊκού Συνδέσμου Χρυσή Αυγή, κ. Ιωάννης Λαγός.

ΙΩΑΝΝΗΣ ΛΑΓΟΣ: Ευχαριστώ, κύριε Πρόεδρε.

Βρισκόμαστε σήμερα εδώ, λοιπόν, για να συζητήσουμε έναν Κανονισμό που έχει να κάνει με κάποιες αλλαγές στον τρόπο λειτουργίας της ελληνικής Βουλής.

Θεωρούμε, σαν Χρυσή Αυγή και εγώ προσωπικά, ότι αυτό είναι τελείως προσχηματικό γιατί ο τρόπος που λειτουργεί η ελληνική Βουλή έτσι και αλλιώς είναι κομμένος και ραμμένος σε κάποιο πλαίσιο, το οποίο εσείς θέλετε. Απλά, τώρα θέλουμε να βοηθήσουμε λίγο την κατάσταση, ώστε αυτοί που είναι κυβερνώντες να βολέψουν και κάποιους δικούς τους ανθρώπους, να κάνουν την κατάσταση λίγο καλύτερη.

Όταν μιλάμε για Κανονισμό της Βουλής και για σεβασμό που πρέπει να υπάρχει, πρώτα απ' όλα πρέπει να δείχνει και να εκφράζει σεβασμό η Κυβέρνηση, ο Πρόεδρος της Βουλής, οι Αντιπρόεδροι, οι κυβερνώντες, οι Υπουργοί. Ειδικά δεν μπορεί να υπάρχει κάποιος σεβασμός και κάποιος κώδικας δεοντολογίας, όπως συζητάγαμε και παλαιότερα.

Και εδώ θα αναφερθώ στο ζήτημα που αφορά εμάς, σαν Χρυσή Αυγή, δηλαδή ότι έχουμε καταθέσει πλήθος γραπτών ερωτήσεων, οι οποίες δεν απαντώνται οι περισσότερες με πρόφαση ότι κάποιος απλά δεν θέλει να μας απαντήσει γιατί ανήκουμε στην Χρυσή Αυγή ή κάποιοι άλλοι να μας απαντούν διαρκώς ότι οι ερωτήσεις που κάνουμε δεν είναι της αρμοδιότητάς τους, είναι σε ένα άλλο Υπουργείο, μετά η ερώτηση πηγαίνει σε ένα άλλο Υπουργείο, χάνεται στον δρόμο και οι ερωτήσεις αυτές δεν απαντώνται ποτέ.

Και μην σταθούμε στις επίκαιρες ερωτήσεις, γιατί σαν Χρυσή Αυγή έχουμε καταθέσει πάνω από εκατόν πενήντα επίκαιρες και αυτές που μας έχουν απαντηθεί είναι γύρω στις δεκατρείς με δεκατέσσερις. Εάν αυτό, λοιπόν, εσείς το θεωρείτε κοινοβουλευτικό έργο, εάν αυτός είναι κώδικας, εάν αυτή είναι δεοντολογία μέσα στην ελληνική Βουλή, τότε να το σεβαστούμε και εμείς αυτό το πράγμα. Αλλά δεν μπορούμε να μιλάμε γι' αυτά βλέποντας την Κυβέρνηση να φέρεται κατ' αυτόν τον τρόπο.

Πρέπει να υπάρχει σοβαρός κοινοβουλευτικός έλεγχος και δεν γίνεται, όσον αφορά -επαναλαμβάνω- την Χρυσή Αυγή, να υπάρχουν διαρκώς απειλές προς τους Βουλευτές της, να κλείνουν τα μικρόφωνα, να θέλουν να μας βγάλουν έξω από την Αίθουσα, να φωνάζουν τον φρούραρχο, να φωνάζουν το ΝΑΤΟ και δεν ξέρω ποιον άλλο. Αυτά πρέπει να σταματήσουν. Είμαστε εδώ μέσα, δεν έχουμε παρεκτραπεί, δεν έχουμε κάνει πράγματα που δεν έχουν κάνει κατ' επανάληψη πολλοί άλλοι Βουλευτές, είτε σε αυτήν την παρούσα κοινοβουλευτική περίοδο είτε σε προηγούμενες, οπότε ο τρόπος συμπεριφοράς σας βγάζει απλά απωθημένα και κάμπλεξ εις βάρος μας.

Εμείς απαιτούμε να έχουμε τα ίδια δικαιώματα με όλους τους

υπόλοιπους και να κάνουμε τον κοινοβουλευτικό μας έλεγχο όπως ζητάμε. Δυστυχώς οι εξαιρέσεις που υπάρχουν είναι ελάχιστες. Γιατί υπάρχουν κάποιες εξαιρέσεις, υπάρχουν κάποιοι άνθρωποι οι οποίοι σέβονται τον θεσμό τον οποίο λειτουργούν και σέβονται κάποιες αποφάσεις, κάποιες κινήσεις οι οποίες γίνονται. Όμως, η γενικότερη συμπεριφορά επαναλαμβάνω ότι είναι απαράδεκτη.

Βλέπουμε σιγά-σιγά ότι με τον τρόπο αυτόν που υπάρχει και με τις προσλήψεις που γίνονται δημιουργείται πάλι ένας νέος κομματικός στρατός μέσα στη Βουλή. Βλέπουμε να γίνονται κάποιες δεκάδες νέων προσλήψεων, όπως είχαν γίνει και παλαιότερα, πριν από λίγο χρονικό διάστημα. Εδώ βλέπουμε εξήντα περίπου άτομα (κηπουροί, γεωπόνοι, οδηγοί, δώδεκα γραμματείς για το γκαράζ, εννέα μόνιμες καθαρίστριες, είκοσι έξι θέσεις για γυμναστές, διατροφολόγους, φυσιοθεραπευτές).

Αλήθεια, αυτό το γυμναστήριο της Βουλής τόση κίνηση έχει; Όλοι οι Βουλευτές πηγαίνουν κάτω και γυμνάζονται και χρειάζονται είκοσι έξι διατροφολόγοι και φυσιοθεραπευτές;

Μα, αυτά είναι τελείως προσχηματικά και είναι ψεύτικα και τα ξέρουμε όλοι. Αυτό το οποίο γίνεται είναι να βολέψουμε και άλλους ανθρώπους, είναι να μεγαλώσουμε τον στρατό μας και είναι να δημιουργήσουμε έναν μεγάλο κομματικό στρατό τον οποίο πρέπει να έχουμε. Και αυτό γίνεται σε όλον τον δημόσιο τομέα.

Απορώ με την Κυβέρνηση, η οποία λέει ότι είναι και ευαίσθητη σε κάτι τέτοια, πώς είναι δυνατόν στον δημόσιο τομέα να εφαρμόζονται προσλήψεις, να υπάρχουν δεκάδες, εκατοντάδες νέες προσλήψεις και στον ιδιωτικό τομέα να μην μας καίγεται καρφί για το ότι συνεχώς απολύονται άνθρωποι και μένουν άνεργοι; Εκεί γιατί η Κυβέρνηση δεν προσπαθεί και δεν κάνει κάτι; Γιατί φυσικά με τους ιδιωτικούς υπαλλήλους δεν έχει ιδιαίτερη επαφή πλέον, έχει χάσει το παιχνίδι, οπότε κοιτάει να δημιουργήσει τον δικό της στρατό. Αυτά θα πρέπει να τα προσέξουμε.

Άκουσα προηγουμένως από τον εισηγητή της Κυβέρνησης, τον εισηγητή του ΣΥΡΙΖΑ, να λέει ότι η Βουλή είναι και αυτή ένα κομμάτι μέσα από το λαό και δεν είναι κάτι ξεχωριστό. Εγώ θα διαφωνήσω και θα πω ότι η Βουλή είναι κάτι ξεχωριστό, είναι ένα κομμάτι που λειτουργεί διαφορετικά, είναι ένα κομμάτι που λειτουργεί με τρόπο και με δικαιώματα τα οποία καλώς υπάρχουν – δεν θα διαφωνήσουμε – αλλά θα έπρεπε να υπάρχουν και για τους υπόλοιπους Έλληνες πολίτες. Δηλαδή, για όποιον δεν είναι μέσα εδώ και δεν ανήκει σ' αυτήν την κάστα των τυχερών που βρίσκονται στην Ελληνική Βουλή τι πρέπει να γίνει;

Και εδώ θα σταθώ και θα αναφέρω ως παράδειγμα τους βρεφονηπιακούς σταθμούς και τα νηπιαγωγεία που λειτουργούν και με τον τρόπο που λειτουργούν στην ελληνική Βουλή. Θέλω να πω μπράβο, καλά γίνεται και έτσι πρέπει να είναι για τα παιδιά, για τους γονείς, για τους πάντες! Όμως, αφού εσείς ξέρετε ότι το σωστό είναι αυτό και ότι κατ' αυτόν τον τρόπο πρέπει να λειτουργήσουν τα νηπιαγωγεία και οι βρεφονηπιακοί σταθμοί στη Βουλή, γιατί εκτός Βουλής, γιατί στην κοινωνία δεν λειτουργούν με αυτόν τον τρόπο; Γιατί στην ελληνική κοινωνία αυτά τα μέτρα τα οποία λαμβάνετε οδηγούν τα παιδιά στο να πεινάνε, στο να μην έχουν οι γονείς να τα αφήνουν σε σταθμούς και να αναγκάζονται να χάνουν δουλειές ή οτιδήποτε άλλο, προκειμένου να κάθονται μαζί με τα παιδιά τους;

Γιατί, λοιπόν, εκεί δεν δείχνετε κανένα ενδιαφέρον; Γιατί, ενώ είστε Κυβέρνηση, δεν νομοθετείτε και δεν θεσμοθετείτε και σ' αυτά τα επίπεδα, αλλά ενδιαφέρεστε μόνο για τα της Βουλής; Επαναλαμβάνω και πάλι, για μία κάστα ανθρώπων που είναι τυχεροί που βρίσκονται εδώ πέρα. Έτσι, λοιπόν, εσείς οι ίδιοι κάνετε τον λαό να διαχωρίζεται, κάνετε τον λαό να αισθάνεται ότι ανήκει σε διαφορετικές κοινωνικές τάξεις. Και αυτό είναι ό,τι χειρότερο και θα πρέπει να το αλλάξετε.

Ακούσαμε προηγουμένως να αναφέρονται εδώ κάποιες μειώσεις που έχουν γίνει στην ελληνική Βουλή. Μα, είναι λογικό να έχουν γίνει μειώσεις και στην ελληνική Βουλή, δεν το συζητάμε αυτό, αλλά για κάντε μία σύγκριση των χρημάτων που παίρνουν κάποιοι εργαζόμενοι εδώ και οι Βουλευτές, όπως έχουμε τονίσει κατ' επανάληψη, που δεν θα έπρεπε οι Έλληνες Βουλευτές να παίρνουν αυτές τις βουλευτικές αποζημιώσεις. Τα χρήματα αυτά θα έπρεπε να κοπούν τουλάχιστον στο μισό και αυτά τα χρήματα

να κοιτάξουμε να τα δώσουμε στον ελληνικό λαό.

Επίσης, πάγια θέση της Χρυσής Αυγής είναι –και την τονίζουμε– ότι πρέπει να σταματήσει με το μαχαίρι η επιχορήγηση των κομμάτων. Δεν είναι δυνατόν σε στιγμές που η Ελλάδα περνά, σε στιγμές που ο μέσος Έλληνας εργαζόμενος περνά τραγικές στιγμές, τα κόμματα να μοιράζονται 50, 60 ή 70 εκατομμύρια ευρώ. Δεν είναι δυνατόν αυτοί που έφεραν τον ελληνικό λαό σ' αυτό το σημείο να μοιράζονται πάλι από τον κρατικό κουμπαρά τα χρήματα και να τα βάζουν στις τσέπες τους όπως αυτοί θέλουν.

Γι' αυτούς, λοιπόν, τους λόγους η Χρυσή Αυγή τονίζει ότι δεν πρόκειται να ψηφίσει αυτόν τον Κανονισμό, γιατί ξέρουμε πολύ καλά ότι είναι προσχηματικός.

Όσον αφορά κάποια συγκεκριμένα άρθρα, τα οποία κινούνται στη σωστή κατεύθυνση, όπως για παράδειγμα το άρθρο 26 που μιλάει για την κατάργηση μετακλήτων υπαλλήλων σε πρώην Προέδρους της Βουλής, σε πρώην Πρωθυπουργούς, βεβαίως και σ' αυτά τα άρθρα θα είμαστε υπέρ. Βεβαίως και είναι στη σωστή κατεύθυνση αυτά τα πράγματα. Όμως, αυτούς που αφαιρείτε με αυτό το άρθρο, το άρθρο 26, τους παίρνετε πίσω στο πολλαπλάσιο με τις προσλήψεις που κάνετε σε κηπουρούς και σε φυσιοθεραπευτές στη Βουλή που δεν πηγαίνει κανείς να γυμναστεί. Αυτό, λοιπόν, είναι το ψέμα που υπάρχει εδώ πέρα και αυτό πρέπει να δούμε και να τονίσουμε.

Πρέπει, επιτέλους, η ελληνική Βουλή να λειτουργήσει, όχι σαν ένα ξεχωριστό κομμάτι του ελληνικού λαού, όχι σαν κάτι ξεχωριστό που δικαιούται προνόμια, αλλά να λειτουργήσει με ταπεινότητα και με σεβασμό προς τους Έλληνες οι οποίοι διώκονται αυτή τη στιγμή. Εάν, λοιπόν, κάνετε το 1/10 από τα μέτρα που φέρνετε υπέρ των Βουλευτών και των εργαζόμενων στην ελληνική Βουλή –που καλά κάνετε, επαναλαμβάνω, και τα φέρνετε, διότι δεν έχουμε κάτι με τους εργαζόμενους εδώ πέρα και πρέπει να αμείβονται και να ζουν κανονικά– θα ήταν διαφορετικά τα πράγματα και όλα αυτά πρέπει να εφαρμοστούν και έξω απ' αυτό εδώ το κτίριο, εκεί που ζει ο απλός λαός, ο λαός ο οποίος ταλαιπωρείται.

Ευχαριστώ.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα της Χρυσής Αυγής)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Αναστάσιος Κουράκης): Προχωρούμε στον ειδικό αορτητή της Δημοκρατικής Συμπαρατάξης κ. Θεόδωρο Παπαθεοδώρου.

ΘΕΟΔΩΡΟΣ ΠΑΠΑΘΕΟΔΩΡΟΥ: Ευχαριστώ, κύριε Πρόεδρε.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, η διαδικασία επεξεργασίας ενός Κανονισμού της Βουλής πράγματι –και συμφωνούμε σ' αυτό– χρειάζεται να είναι μια συναινετική διαδικασία. Το θέμα είναι ποιος διασφαλίζει τη συναίνεση. Συνήθως, τη συναίνεση διασφαλίζει εκείνος ο οποίος προτείνει τις αλλαγές και προσπαθώντας να εντάξει αυτές τις αλλαγές στον προτεινόμενο Κανονισμό, ιδιαίτερα δε όταν υπάρχει μία συμφωνία τόσο για ορισμένες παθογένειες όσο, επίσης, και όταν υπάρχει συμφωνία για τον τρόπο με τον οποίο θα πρέπει να λειτουργεί η Βουλή και να διασφαλίζεται και το εργασιακό και το λειτουργικό πλαίσιο των υπαλλήλων της Βουλής, του προσωπικού της Βουλής.

Το δεύτερο στοιχείο, το οποίο έχει να κάνει με τη συναίνεση, είναι ότι είναι αναγκαία. Και είναι γιατί ακριβώς άπτεται αυτή η συναίνεση και η λειτουργία του Κοινοβουλίου με τη λειτουργία της δημοκρατίας. Επομένως, εκεί έχουμε πάρα πολλά κοινά σημεία θεωρητικά και αυτά θα πρέπει να αποτυπωθούν. Θα πρέπει να αποτυπωθούν σε έναν Κανονισμό, ο οποίος έτσι όπως έγινε αντικείμενο επεξεργασίας από την αρμόδια Επιτροπή Κανονισμού είχε σε πολλά σημεία βελτιώσεις.

Όμως, θα πρέπει να σας πω ότι τη συναίνεση εμείς δεν την είδαμε γι' αυτό και καταψηφίσαμε επί της αρχής. Επίσης, καταψηφίσαμε και σε πολλά άρθρα τον Κανονισμό, γιατί πιστεύουμε ότι τα προβληματικά σημεία αυτής της πρότασης της Κυβέρνησης, ή του Προέδρου της Βουλής καλύτερα, είναι περισσότερα από τα θετικά.

Ξεκινώ από ένα στοιχείο, το οποίο είναι ενδεικτικό, κατά την άποψή μας, για τον τρόπο που δομήθηκε η όλη πρόταση. Κοιτάζω το οργανόγραμμα. Πράγματι εκεί, στο οργανόγραμμα, υπάρχουν νέες υπηρεσίες, υπάρχει μια διαφορετική, αν θέλετε,

οργάνωση των υπηρεσιών της Βουλής και μου έκανε εντύπωση σε σχέση με παλαιότερα οργανογράμματα, όπως επίσης μου έκανε εντύπωση, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, σε σχέση με οργανογράμματα πολλών ευρωπαϊκών κοινοβουλίων.

Έχουμε, λοιπόν, τον Πρόεδρο της Βουλής, τη Διάσκεψη, πολύ σωστά, και συνήθως δίπλα σε αυτό υπήρχε πάντα το Επιστημονικό Σώμα, το οποίο είναι υπεράνω πάσης, αν θέλετε, αμφιβολίας ως προς την αμεροληψία του και το οποίο λειτουργεί ενισχυτικά και βοηθητικά, επικουρικά ως προς τη λειτουργία της Βουλής. Κάτι τέτοιο εδώ δεν το είδαμε.

Αντίθετα, είδαμε την υποβάθμιση τόσο του Επιστημονικού Συμβουλίου όσο και της Επιστημονικής Υπηρεσίας της Βουλής, κάτι το οποίο καταδεικνύει, αν θέλετε, την κατεύθυνση, τον τρόπο με τον οποίο σκεφτόμαστε. Και διερωτήθηκα γιατί θυμάμαι τόσο τη σημερινή Κυβέρνηση –και χθεσινή Αντιπολίτευση– πως σε κάθε νομοσχέδιο, το οποίο συζητείτο στη Βουλή, ξεκινούσε από τις παρατηρήσεις, τις ορθές παρατηρήσεις, τόσο για τη συνταγματικότητα των νόμων όσο και για τον τρόπο της νομοτεχνικής συγκρότησης των νομοσχεδίων, οι οποίες ήταν, αν θέλετε, και συγκεκριμένα βέλη εναντίον της κυβέρνησης ότι κάτι δεν πήγε καλά, κάπου δεν έκανε καλά τη δουλειά της.

Αντίθετα, όταν η χθεσινή Αξιωματική Αντιπολίτευση γίνεται Κυβέρνηση παρατηρούμε ότι επιδιώκει την υποβάθμιση αυτών των υπηρεσιών. Και νομίζω ότι το επιδιώκει ποικιλοτρόπως.

Ξεκινώ από το άρθρο 2 και την εισαγωγή του Ειδικού Θεματικού Γραμματέα. Σας πείσαμε από την πρώτη κατάθεση ότι έπρεπε να δοθούν συγκεκριμένες αρμοδιότητες στον Ειδικό Γραμματέα γιατί έτσι όπως ήταν γραμμένη η συγκεκριμένη διάταξη άφηνε τα πάντα ανοικτά. Και πράγματι, δεχθήκατε ότι ο Ειδικός Θεματικός Γραμματέας μπορεί να προέρχεται και από το Σώμα των Υπαλλήλων της Βουλής σε ανώτερο επίπεδο και επίσης δεχθήκατε ότι θα έχει και συγκεκριμένες αρμοδιότητες, τις οποίες θα τις προσδιορίζει ο Πρόεδρος της Βουλής.

Κατά την άποψή μας, θα έπρεπε να προέρχεται αποκλειστικά, και όχι κατά προτεραιότητα, από το Σώμα των Υπαλλήλων της Βουλής. Και θα έπρεπε να προέρχεται αποκλειστικά από τη μια πλευρά, για να υπάρχει, αν θέλετε, μια θεσμική μνήμη, εφόσον του δίνεται και συγκεκριμένη θητεία, τριετή, και από την άλλη, διότι οπωσδήποτε ένας Ειδικός Θεματικός Γραμματέας, του οποίου η θέση κρίνεται απαραίτητη, κατά την πρότασή σας, θα έπρεπε και να γνωρίζει τις διαδικασίες της Βουλής –γιατί εδώ αφήνεται, επίσης, η δυνατότητα να μην προέρχεται από την Βουλή– για να είναι χρήσιμος στη λειτουργία της Βουλής.

Εν πάση περιπτώσει, θεωρούμε ότι αυτό είναι μια επιλογή του Προεδρείου της Βουλής, την οποία μπορούμε να συζητήσουμε. Μπορούμε να συζητήσουμε, παρά το γεγονός ότι θέλουμε την αποκλειστικότητα στον προσδιορισμό και στον ορισμό του συγκεκριμένου Ειδικού Θεματικού Γραμματέα από τους Υπαλλήλους της Βουλής.

Όμως, εκείνο, που δεν μπορούμε να συζητήσουμε, είναι την αντιστροφή της διοικητικής πραγματικότητας και πυραμίδας, δηλαδή, όπως σας είπαμε, όταν ο Γενικός Γραμματέας απουσιάζει ή κωλύεται, τότε αναπληρώνεται από τον Ειδικό Θεματικό Γραμματέα και όχι από τον Ειδικό Γραμματέα.

Δεν είναι τεχνικό το ζήτημα. Είναι βαθιά πολιτικό. Είναι, επίσης, βαθιά διοικητικό. Σκεφτείτε ποια είναι η ειδικότερη σχέση του Ειδικού Θεματικού Γραμματέα στη λειτουργία της πυραμίδας της Βουλής, όταν ο ίδιος αναπληρώνει τον Γενικό Γραμματέα και όχι ο Ειδικός Γραμματέας. Κάποιος περισσεύει! Κάποιος από τους δύο περισσεύει. Κάποιου η θέση, αν θέλετε, δεν είναι τόσο απαραίτητη.

Αυτό το οποίο λέμε είναι να ξεκαθαριστεί ότι ο Ειδικός Θεματικός Γραμματέας, βεβαίως, εφόσον κρίνεται ότι είναι απαραίτητος, να έχει τη δυνατότητα να αναπληρώνει τον Ειδικό Γραμματέα, του οποίου η θέση ήταν γνωστή, προδιαγεγραμμένη και έχει συγκεκριμένες αρμοδιότητες.

Και ξέρετε δεν είναι μόνο ζήτημα νομικής λεπτομέρειας. Είναι ζήτημα της πολιτικής που θέλει να ασκήσει το οποιοδήποτε Προεδρείο της Βουλής. Βεβαίως, αυτό δεν έχει καμία προσωπική μορφή, αν θέλετε, δεν έχει κανέναν προσωπικό προσδιορισμό. Γι' αυτόν τον λόγο, και επειδή παρακαλέσαμε να αλλάξει αυτή η

διάταξη και βλέπουμε την εμμονή του Προεδρείου να μην αλλάξει, κατανοούμε ότι υπάρχει κάποια στόχευση. Απλώς δεν θέλουμε να μοιραστούμε αυτή τη στόχευση, σε καμία περίπτωση. Γι' αυτό και δεν θα στηρίξουμε το συγκεκριμένο άρθρο.

Πάω στη μονάδα στρατηγικού σχεδιασμού. Ναι. Και εκεί σας πείσαμε ότι δεν μπορούσε να είναι η μονάδα η οποία είχε περιγραφή στο πρώτο σχέδιο. Σας λέμε επίσης και τώρα ότι αν θέλετε να ψηφίσουμε το συγκεκριμένο άρθρο, θα πρέπει να απαλειφθούν όλες οι άλλες αρμοδιότητες μετά από την παράγραφο 2 εδάφιο β', δηλαδή τον στρατηγικό σχεδιασμό από τη μια πλευρά και τη συνεργασία με τις υπηρεσίες της Βουλής από την άλλη. Κάτι άλλο μια μονάδα στρατηγικού σχεδιασμού δεν μπορεί να κάνει και δεν πρέπει να κάνει στη Βουλή.

Επίσης, σας λέμε το εξής: Για να μην εκτιθέμεθα γενικώς, διαγράψτε αυτά περί οικονομικότητας, διαγράψτε τις αρμοδιότητες οι οποίες έχουν να κάνουν με την πιστοποίηση των υπηρεσιών. Μια μονάδα σχεδιασμού θα πιστοποιεί την υπηρεσία; Δεν καταλαβαίνετε ότι είναι παράλογο; Και όχι μόνο παράλογο, είναι και μια πηγή σύγχυσης αρμοδιοτήτων. Εκτός και αν θέλουμε να τη δημιουργήσουμε, για να μην ξέρει ποιος τι κάνει και γιατί και να έχουμε μία υπερμονάδα, η οποία θα έχει λόγο για τα πάντα και από την ασάφεια των αρμοδιοτήτων της θα μπορεί να παρεμβαίνει σε όλες τις άλλες υπηρεσίες της Βουλής. Είναι λάθος και θα το βρούμε μπροστά μας. Θα το βρούμε όλοι μπροστά μας.

Ξέρετε κάτι; Μερικές φορές ανοίγουμε μια μικρή πόρτα σε αρρυθμίες. Και αυτή η μικρή πόρτα τελικά γίνεται μεγάλος διάδρομος, γιατί ο καθένας –και δεν αμφισβητώ καθόλου τις προθέσεις, απλώς σημειώνω τους κινδύνους– μετά μπορεί αυτή τη μικρή πόρτα να τη διανοίξει, να την κάνει μεγάλη λεωφόρο και από εκεί και πέρα να μην έχει σταματημό. Δεν λέω ότι υπάρχουν κακές προθέσεις. Λέω ότι σε ένα ορισμένο πλαίσιο συναινετικής αναδιάρθρωσης ενός Κανονισμού κάτι τέτοιο δεν θα έπρεπε να υπάρχει.

Επίσης, λέω ότι δεν μπορεί μία μονάδα στρατηγικού σχεδιασμού απλά να ελέγχει όλες τις άλλες Υπηρεσίες, από τα οικονομικά τους μέχρι τη διασφάλιση δικλίδων για την πληροφορική και το σύστημα της Βουλής. Είναι λάθος. Σβήστε τα και μπορούμε να το ξανασυζητήσουμε.

Προχωρούμε. Συντονιστής στο κανάλι της Βουλής, άρθρο 22, κρίνετε ότι πρέπει να υπάρχει. Πρέπει να υπάρχει ο συντονιστής, μαζί με όλες τις άλλες θέσεις, που έχουν προβλεφθεί, καθώς και όλους αυτούς οι οποίοι προσλαμβάνονται. Μια χαρά.

Όμως, αν χρειάζεται να υπάρχει ένας συντονιστής, εμείς σας κάνουμε –αν θέλετε– μια ενδιάμεση πρόταση. Γιατί ο συντονιστής αυτός θα πρέπει να έχει τριετή θητεία; Γιατί αυτό το οποίο παρατηρούμε είναι ότι όλες οι νέες θέσεις οι οποίες προτείνονται, προτείνονται με θητεία. Και δεν το λέω αυτό με κάποια υποψία. Αλλά γιατί προτείνονται οι θητείες αυτές σε μια θέση, η οποία δεν θεωρείται νευραλγική;

Συμφωνώ με τις προτάσεις που έχουν γίνει και από το Κομμουνιστικό Κόμμα Ελλάδας και από την Νέα Δημοκρατία, ότι χρειάζεται να υπάρχει ένας έλεγχος του προγράμματος της Βουλής και μια συναινετική διαδικασία για το τι δείχνει αυτό το κανάλι της Βουλής. Γιατί μερικές φορές, πιστέψτε με, δεν είμαστε και πολύ υπερήφανοι γι' αυτά που βλέπουμε ούτε –αν θέλετε– για την προέλευση αυτών που βλέπουμε. Άρα, για τον συντονιστή με θητεία πιστεύω ότι δεν χρειάζεται, κατά την άποψή μας. Θα πρέπει να αλλάξει για να μπορέσουμε να το ψηφίσουμε. Έτσι όπως είναι, δεν το ψηφίζουμε.

Έρχομαι τώρα στο Τμήμα Νομικής Υποστήριξης των Υπηρεσιών της Βουλής. Και εκεί με δική μας πρόταση δεχθήκατε να προσδιοριστούν οι συγκεκριμένες αρμοδιότητές του, πέρα από το γεγονός ότι για τη συγκεκριμένη αποστολή που έχει αυτό το τμήμα έχετε προβλέψει μια σειρά από νέες θέσεις. Μήπως να συζητήσουμε κάτι, το οποίο είναι πάρα πολύ απλό; Εγώ δεν είμαι υπέρ της φτηνής Βουλής. Είμαι υπέρ της λειτουργικής Βουλής. Όπου χρειάζονται εξωτερικοί συνεργάτες, να προσλαμβάνονται. Και μάλιστα να προσλαμβάνονται όχι με θητεία, αλλά με ορισμένο χρόνο. Είμαι υπέρ.

Βλέπω εδώ ότι για τις τρέχουσες νομικές εκκρεμότητες της Βουλής, όπως η νομική τακτοποίηση περιουσιακών ζητημάτων,

η ανάθεση-εκτέλεση έργων της Βουλής, που αφορούν τα περιουσιακά της στοιχεία, θα πρέπει να προσλαμβάνουμε δικηγόρους ή νομικούς, χωρίς να υπάρχει θητεία σ' αυτό το πράγμα ξαφνικά. Δηλαδή, να φτιάξουμε μια νέα υπηρεσία από νομικούς στη Βουλή. Πάρα πολύ ωραία! Γιατί; Δεν τους έχουμε αλλού; Δεν τους έχουμε στην Επιστημονική Υπηρεσία;

Θα έλεγα το εξής: Εφόσον προτείνετε –και σωστά- να έχει η υπηρεσία αυτή ως επικεφαλής κάποιον που να προέρχεται από το Επιστημονικό Συμβούλιο ή από την Επιστημονική Υπηρεσία, εγώ θα σας έλεγα «ναι», αλλά τότε θα πρέπει να ξεκαθαρίσουμε ότι, εφόσον το Επιστημονικό Συμβούλιο απολαμβάνει της προσωπικής και της λειτουργικής ανεξαρτησίας, θα πρέπει και αυτή η υπηρεσία να εντάσσεται στο Επιστημονικό Συμβούλιο. Το είπε και ο κ. Τραγάκης προηγουμένως.

Διαφορετικά, ξέρετε τι κάνουμε; Κάνουμε αυτό, το οποίο περιγράφετε πάρα πολύ καλά: Ότι η συγκεκριμένη Νομική Υπηρεσία λειτουργεί συμπληρωματικά ως προς το Νομικό Συμβούλιο του Κράτους –ωραία, ο καθένας θα έχει τις δικές του αρμοδιότητες και θα παίζει ανάλογα με το τι αναθέτουμε σε ποιον- και ταυτόχρονα έχουμε και το Επιστημονικό Συμβούλιο και την Επιστημονική Υπηρεσία.

Νομίζω ότι, επειδή κανένας δεν έχει συμφέρον ούτε από τη σύγκυση αρμοδιοτήτων από τη μια πλευρά, αλλά ούτε και από τη δυσλειτουργία από την άλλη, καλό θα ήταν εδώ τα πράγματα να ξεκαθαριστούν ότι είναι κομμάτι του Επιστημονικού Συμβουλίου, εφόσον υπάρχει επικεφαλής προερχόμενος από το Επιστημονικό Συμβούλιο.

Να σας αναφέρω κι έναν άλλο λόγο, ο οποίος είναι πολύ σημαντικός. Δεν μπορεί κάποιος, ο οποίος απολαμβάνει...

(Στο σημείο αυτό κτυπάει το κουδούνι λήξεως του χρόνου ομιλίας του κυρίου Βουλευτή)

Κύριε Πρόεδρε, θα ήθελα να την ανοχή σας. Έχει σημασία.

Ας υποθέσουμε ότι ο κ. Παπαθεοδώρου, μέλος του Επιστημονικού Συμβουλίου, ορίζεται επικεφαλής αυτής της υπηρεσίας. Δεν μπορεί από τη μια να απολαμβάνει προσωπικής και λειτουργικής ανεξαρτησίας και από την άλλη να δέχεται εντολές από υπάλληλο –υπάλληλο βεβαίως, προσέξτε, δεν το υποτιμώ καθόλου- υπό την νομική έννοια του όρου, δηλαδή, αυτός που ορίζει την υπάλληλος κατά τον Αστικό και Διοικητικό Κώδικα.

Θα έλεγα, λοιπόν, ότι και αυτό πρέπει να αλλάξει. Διαφορετικά, θα το βρούμε μπροστά μας και απλώς θα δημιουργούμε σύγκυση αρμοδιοτήτων για άλλη μια φορά.

Συνεχίζουμε με τις εξής δυο περιέργες –αν θέλετε- κατ' εμέ, διατάξεις. Όταν λέω περιέργες, χωρίς καμμία υποψία, προς Θεού!

Άρθρο 29, σύστημα επιλογής προϊσταμένων. Το σύστημα επιλογής προϊσταμένων, πράγματι, βλέπουμε ότι εξορθολογίζεται σε πολύ μεγάλο βαθμό. Το είχαμε πει και στις επιτροπές. Διαβάζω ότι προϊστάμενοι οργανικών μονάδων μπορούν να γίνουν και όσοι κατέχουν βαθμό Α' με πλεονάζοντα χρόνο τουλάχιστον δέκα έτη στον βαθμό αυτό ή να κατέχουν βαθμό Α' με πλεονάζοντα χρόνο επίσης στον βαθμό. Δηλαδή, κάποιος ο οποίος δεν έχει ασκήσει ποτέ διοικητική αρμοδιότητα σε επίπεδο προϊσταμένου τμήματος, δεν έχει καμμία διοικητική αρμοδιότητα στο επίπεδο της ιεραρχίας, μπορεί να γίνει προϊστάμενος. Αν νομίζετε ότι αυτό μπορεί να λειτουργήσει υπέρ του εξορθολογισμού της λειτουργίας της Βουλής, εμείς απλώς διαφωνούμε και σας λέμε ότι είναι λάθος. Και είναι λάθος, διότι δεν εμπεδώνεται με αυτόν τον τρόπο μια αξιοκρατική λειτουργία της Βουλής. Και επειδή όλοι τη θέλουμε αυτήν την αξιοκρατική λειτουργία της Βουλής,

βγάλτε το και θα υποστηρίξουμε τα προηγούμενα.

Μεταβατικές διατάξεις: Μου κάνει κάτι εντύπωση. Η συνέντευξη για όλες τις υπόλοιπες κρίσεις και αξιολογήσεις είναι στο 20%. Στις μεταβατικές διατάξεις για τις πρώτες κρίσεις είναι 40%. Για ποιον λόγο; Υπάρχει κάποιος λόγος, ο οποίος από τη μια πλευρά ο ίδιος υπάλληλος τη μία φορά να κριθεί με συνέντευξη 40% και από την άλλη με 20%; Είναι παραλογισμός ή σκοπιμότητα, ένα από τα δύο και θα πρέπει να διαλέξουμε.

Βεβαίως, προτείναμε να είναι 20% και να το στηρίξουμε κι εμείς για τις μεταβατικές διατάξεις. Είπε ο κύριος Πρόεδρος 30%. Νομίζω ότι –επειδή σέβομαι απολύτως και το πρόσωπο και τον θεσμό- για να υπαναχωρήσει και να μην αλλάξει τίποτα, κάποιος λόγος υπάρχει. Αυτόν τον λόγο, αν θέλετε, εγώ δεν τον γνωρίζω.

Απλά διαφωνώ με τη διάταξη και δεν νομίζω ότι εμπεδώνει ένα κλίμα ασφάλειας δικαίου για τους υπαλλήλους, όταν ξέρουν ότι μεταβατικώς θα κριθούν στη συνέντευξη με 40% και παγίως με 20%. Γιατί τότε να σας πω κάτι; Και ο άλλος, που θα έρθει μετά θα το αλλάξει ξανά. Αυτό σημαίνει ασφάλεια δικαίου, ότι συμφωνούμε να δημιουργήσουμε ένα ασφαλές περιβάλλον για τους εργαζόμενους και αυτό το ασφαλές περιβάλλον δεν το δημιουργούμε. Αντιθέτως, αυτό που κάνουμε είναι να διευθετούμε καταστάσεις μεταβατικώς, μέχρι να φτάσουμε στο επιδιωκόμενο και επιθυμητό αποτέλεσμα.

Είχα και πολλά άλλα να πω, κύριε Πρόεδρε, αλλά επειδή έχω υπερβεί τον χρόνο, θα σας πω μόνο μια τελευταία φράση. Υπάρχει χρόνος για τις αλλαγές αυτές. Υπάρχει χρόνος, ακόμα και τώρα, να πάμε συναινετικά. Αλλάξτε τα αυτά. Αλλάξτε ένα οργανόγραμμα, το οποίο τελικά δεν διαμορφώνει συγκλίσεις, δεν διαμορφώνει συναινέσεις. Είναι πολύ λίγα αυτά τα οποία μπορείτε να αλλάξετε και να δημιουργήσουν συνθήκες συναίνεσης. Είναι πολύ σημαντικά, όμως, για αυτό που σας έλεγα, την πεποίθηση, δηλαδή, ότι σε αυτόν που εργάζεται στη Βουλή δεν θα αλλάζει το εργασιακό καθεστώς ανάλογα με το ποιος είναι Πρόεδρος της Βουλής. Διαφορετικά, οι μικρές πόρτες ή τα μικρά παράθυρα δημιουργούν, πολύ συχνά, προϋποθέσεις αυθαιρεσίας και αυταρχισμού και νομίζω ότι αυτό δεν το θέλει κανένας για τη λειτουργία και της Κοινοβουλευτικής Δημοκρατίας αλλά και της ποιότητας της λειτουργίας της Βουλής.

Ευχαριστώ πολύ.

(Χειροκροτήματα από τις πτέρυγες της Δημοκρατικής Συμπαρατάξης ΠΑΣΟΚ-ΔΗΜΑΡ και του Ποταμιού)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Αναστάσιος Κουράκης): Ευχαριστούμε τον κ. Θεόδωρο Παπαθεοδώρου, ειδικό αγορητή της Δημοκρατικής Συμπαρατάξης.

Τον λόγο έχει ο ειδικός αγορητής του Κομμουνιστικού Κόμματος Ελλάδας και Αντιπρόεδρος της Βουλής κ. Γεώργιος Λαμπρούλης.

ΝΙΚΟΛΑΟΣ ΒΟΥΤΣΗΣ (Πρόεδρος της Βουλής): Κύριε Πρόεδρε, μία παρέμβαση.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Αναστάσιος Κουράκης): Συγγνώμη, κύριε Λαμπρούλη.

Ορίστε, κύριε Πρόεδρε, έχετε τον λόγο.

ΝΙΚΟΛΑΟΣ ΒΟΥΤΣΗΣ (Πρόεδρος της Βουλής): Θα υποβάλω τις νομοτεχνικές βελτιώσεις. Τις καταθέτω για τα Πρακτικά για να μοιραστούν και στις κοινοβουλευτικές ομάδες.

(Στο σημείο αυτό ο Πρόεδρος της Βουλής κ. Νικόλαος Βούτσης καταθέτει για τα Πρακτικά τις προαναφερθείσες νομοτεχνικές βελτιώσεις, οι οποίες έχουν ως εξής:

NOMOTEXNIKES ΒΕΛΤΙΩΣΕΙΣ

1. Στην παρ. 1 του άρθρου 3 του Κανονισμού της Βουλής (Μέρος Β'), όπως προτείνεται να τροποποιηθεί με το άρθρο 3:

Το στοιχείο ιβ) αντικαθίσταται, ως εξής: «Μονάδα Στρατηγικού Σχεδιασμού και Αναδιοργάνωσης Διοικητικών Λειτουργιών».

2. Στην παρ. 3 του άρθρου 20 του Κανονισμού της Βουλής (Μέρος Β'), όπως προτείνεται να αντικατασταθεί με το άρθρο 12:

Στο στοιχείο β) η φράση «Η εισαγωγική εκπαίδευση του προσωπικού που προσλαμβάνεται με οποιαδήποτε σχέση εργασίας, στη Βουλή, κυρίως σε θέματα Κανονισμού και Υπαλληλικού Κώδικα», αντικαθίσταται από τη φράση ««Η εισαγωγική εκπαίδευση του προσωπικού των στοιχ. α) και β) της παρ. 2 του άρθρου 30 του παρόντος Κανονισμού που προσλαμβάνεται στη Βουλή, κυρίως σε θέματα Κανονισμού και Υπαλληλικού Κώδικα».

3. Το τέταρτο και έκτο εδάφιο της παραγράφου 2 του άρθρου 26B του Κανονισμού της Βουλής (Μέρος Β'), όπως προτείνεται να προστεθεί με το άρθρο 19, αντικαθίστανται, αντιστοίχως, ως εξής:

«Η αξιολόγηση της αποδοτικότητας και αποτελεσματικότητας των δραστηριοτήτων της Βουλής, καθώς και η αξιολόγηση των λειτουργιών της, βάσει της αρχής της χρηστής δημοσιονομικής διαχείρισης».

«Ο έλεγχος των πληροφοριακών συστημάτων, για να διαπιστώνεται κατά πόσον ανταποκρίνονται στους σκοπούς τους και εάν έχουν ενσωματωθεί σε αυτά επαρκείς ασφαλιστικές δικλείδες/μηχανισμοί ελέγχου».

4. Στην παρ. 13 του άρθρου 30B του Κανονισμού της Βουλής (Μέρος Β'), όπως προτείνεται να προστεθεί με το άρθρο 22:

Προστίθεται εδάφιο, ως εξής: «Ο Συντονιστής του Σταθμού ή το Συμβούλιο Διοίκησής του ενημερώνουν, κάθε έξι μήνες, την Επιτροπή Κανονισμού της Βουλής για τη δραστηριότητα και το έργο του Σταθμού. Η Επιτροπή Κανονισμού μπορεί να διατυπώνει σχετικές, αιτιολογημένες, υποδείξεις και προτάσεις προς τη Διοίκηση του Σταθμού».

5. Στο άρθρο 30Α του Κανονισμού της Βουλής (Μέρος Β'), όπως προτείνεται να προστεθεί με το άρθρο 24:

α) Στην παρ. 2 απαλείφεται το τελευταίο εδάφιο.

β) Στην παρ. 4 πριν από τη λέξη «Ειδικός» προστίθεται φράση «,μετά από γνώμη του Προέδρου του Επιστημονικού Συμβουλίου της Βουλής,».

6. Στην παρ. 4 του άρθρου 27 του Κανονισμού της Βουλής (Μέρος Β'), όπως ισχύει, η φράση «των παραγράφων 1, 2 και 3» αντικαθίσταται από τη φράση «των παραγράφων 1 και 2».

7. Ο τίτλος του άρθρου 98B του Κανονισμού της Βουλής (Μέρος Β') όπως προτείνεται να προστεθεί με το άρθρο 38, αντικαθίσταται ως εξής :

«Άρθρο 98B

Υπηρεσία Διάθεσης Ευρωπαϊκών και Λοιπών Πιστώσεων».

8. Στην παρ. 3.Γ. του άρθρου 82 του Κανονισμού της Βουλής (Μέρος Β'), όπως προτείνεται να τροποποιηθεί με το άρθρο 29:

α) Στο στοιχείο β) το υποστοιχείο ββ) αντικαθίσταται ως εξής: «τον προϊστάμενο της Γενικής Διεύθυνσης Οικονομικών και Διοικητικής Υποστήριξης, με αναπληρωτή του τον καθ' ύλη αρμόδιο προϊστάμενο Γενικής Διεύθυνσης».

β) Στο στοιχείο ι) η λέξη «Τμημάτων» αντικαθίσταται από τις λέξεις «οργανικών μονάδων της Βουλής».

9. Όπου προτείνεται αναπλήρωση του Γενικού Γραμματέα της Βουλής από τον Ειδικό Θεματικό Γραμματέα της Βουλής, ισχύει, με τη σχετική αναδιατύπωση, αναπλήρωσή του αποκλειστικά από τον Ειδικό Γραμματέα της Βουλής και μόνον.

10. Στον υπ' αριθ. 2 ΕΙΔΙΚΟ ΚΑΝΟΝΙΣΜΟ ΤΟΥ ΤΗΛΕΟΠΤΙΚΟΥ ΚΑΙ ΡΑΔΙΟΦΩΝΙΚΟΥ ΣΤΑΘΜΟΥ ΤΗΣ ΒΟΥΛΗΣ ΤΩΝ ΕΛΛΗΝΩΝ:

α) Στην παρ. 1 του άρθρου 3 απαλείφεται το στοιχείο «κι)» και στο στοιχείο κθ) προστίθεται η φράση «και δύο (2) θέσεις Σκηνοθετών Ροής Προγράμματος».

β) Στο στοιχείο β) της παρ. 2 του άρθρου 3: i) η φράση «θέσεις ε)» αντικαθίσταται από τη φράση «θέσεις στ)», και ii) στο τρίτο εδάφιο, απαλείφεται η λέξη «ανωτέρω».

ΝΟΜΟΤΕΧΝΙΚΗ ΒΕΛΤΙΩΣΗ

Στο πρώτο εδάφιο της παρ. 13 του άρθρου 30B του Κανονισμού της Βουλής (Μέρος Β΄), όπως προτείνεται να προστεθεί με το άρθρο 22, απαλείφεται η φράση, «, εάν δεν συγκροτηθεί Συμβούλιο,».

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Αναστάσιος Κουράκης): Ευχαριστούμε, κύριε Πρόεδρε.

ΑΘΑΝΑΣΙΟΣ ΔΑΒΑΚΗΣ: Βουλευτές θα μιλήσουν;

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Αναστάσιος Κουράκης): Είπαμε ότι εάν υπάρχουν Βουλευτές, που θέλουν να μιλήσουν, ένας από κάθε κόμμα, μπορούν να το κάνουν. Όχι τώρα, να τελειώσουν πρώτα οι εισηγητές.

ΑΘΑΝΑΣΙΟΣ ΔΑΒΑΚΗΣ: Ναι, όχι τώρα, εννοείται. Βάζω την κάρτα μου, αλλά δεν έχει γίνει εγγραφή.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Αναστάσιος Κουράκης): Επειδή δεν έχει ανοίξει κατάλογος, το δηλώνετε. Κύριε Δαβάκη, το σημειώνουμε.

Κύριε Λαμπρούλη, συγγνώμη, μπορείτε να αρχίσετε.

ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΛΑΜΠΡΟΥΛΗΣ (Ζ' Αντιπρόεδρος της Βουλής): Ευχαριστώ, κύριε Πρόεδρε.

Όπως και στη συζήτηση στην Επιτροπή Κανονισμού, έτσι και στη σημερινή μας συζήτηση στην Ολομέλεια επί της πρότασης τροποποίησης του Κανονισμού της Βουλής τοποθετηθήκαμε και θα τοποθετηθούμε, καταθέτοντας, βεβαίως, τις διαφωνίες μας, οι οποίες βαραίνουν και καθορίζουν και την ψήφο μας επί της αρχής, στο σύνολο, δηλαδή, του Κανονισμού, πέρα από τις όποιες αποδοχές –αν θέλετε– ορισμένων άρθρων, τις οποίες θα ψηφίσουμε.

Έτσι, κατά τη γνώμη μας, είναι θέμα αρχής και υπάρχουν ζητήματα που αναδεικνύονται σε αρκετά άρθρα, που δεν μπορούμε να συμφωνήσουμε.

Σας αναφέρω, για παράδειγμα, τα θέματα που αφορούν τις εργασιακές σχέσεις των εργαζομένων στη Βουλή –ενδεικτικά το άρθρο 51 ή το άρθρο 53, που εμπεριέχει μέσα τους ειδικούς κανονισμούς, αλλά και αντίστοιχα τα άρθρα, που προβλέπονται, που ενσωματώνουν –αν θέλετε– και τη νομοθεσία που αφορά το βαθμολόγιο, τα θέματα της συνέντευξης και το ποσοστό, βεβαίως, της συνέντευξης, το μισθολόγιο, την αξιολόγηση των εργαζομένων. Είναι ζητήματα στα οποία έχουμε διαφωνήσει και έχουμε καταψηφίσει τα αντίστοιχα νομοσχέδια στην Βουλή, στην Ολομέλεια.

Η διαφωνία μας εδράζεται συνολικά στο περιεχόμενο και στους σκοπούς που υπηρετούνται, μέσα από αυτά τα εργαλεία. Δηλαδή, πρόκειται για εργαλεία, που στόχο έχουν την ενίσχυση του ίδιου του αστικού κράτους, ώστε να γίνει πιο επιτελικό και παράλληλα πιο αυταρκές, προκειμένου να υπηρετηθεί αυτός ο καπιταλιστικός δρόμος ανάπτυξης.

Και προς αυτήν την κατεύθυνση χρειάζονται υπάλληλοι, εργαζόμενοι που απρόσκοπτα θα υλοποιούν τις συγκεκριμένες πολιτικές που προωθούνται. Αυτό υπηρετείται όχι μόνο με την αξιολόγηση των υπαλλήλων, αλλά και την αξιολόγηση της θέσης, γεγονός που οδηγεί σε εξατομικευμένο μισθό, αλλά και σε διαχωρισμούς στον ίδιο κλάδο ή στην ίδια κατηγορία, ακόμη και στην ίδια υπηρεσία, το ίδιο γραφείο.

Επίσης, δεν μπορούμε να συναινέσουμε ή να συμφωνήσουμε με τις προτεινόμενες εργασιακές σχέσεις, όπως για παράδειγμα, με τις ατομικές συμβάσεις, τις συμβάσεις έργου, ορισμένου χρόνου κ.λπ.. Για το γεγονός ότι δεν θα υφίστανται οι εργολάβοι –όπως για παράδειγμα στην καθαριότητα– και στην επιτροπή, αλλά και από αυτό το Βήμα δηλώνουμε ότι συμφωνούμε.

Όμως, δεν αναιρείται το γεγονός ότι οι ατομικές συμβάσεις θα υπάρχουν, θα παραμείνουν και θα διαιωνίζονται. Είναι γνωστή η θέση του Κομμουνιστικού Κόμματος Ελλάδας, σε ό,τι αφορά τις εργασιακές σχέσεις, για τις θέσεις εργασίας των εργαζομένων, που μιλάμε για μόνιμες και διεκδικούμε μόνιμες και σταθερές θέσεις εργασίας των εργαζομένων με πλήρη δικαιώματα, όχι μόνο για τους εργαζόμενους στη Βουλή, αλλά και σε όλους τους τομείς. Δεν μπορούμε συνεπώς να συναινέσουμε στη χειροτέρευση της θέσης των εργαζομένων, όλων των εργαζομένων, ανεξάρτητα που δουλεύουν.

Σε ό,τι αφορά τις αλλαγές, που προτείνονται και αφορούν το οργανόγραμμα, τη διοικητική οργάνωση, δεν έχουμε σοβαρές αντιρρήσεις. Γενικά εξ άλλου είναι ζητήματα τα οποία η ίδια η ζωή, η πράξη αναδεικνύει και ενδεχομένως αύριο-μεθαύριο να χρειαστούν άλλες αναπροσαρμογές, ανάλογα με τις ανάγκες λειτουργίας και της Βουλής.

Θεωρούμε θετικό το γεγονός πως ο Πρόεδρος της Βουλής

δεν θα αποφασίζει μόνος για όλα τα ζητήματα.

Σε ό,τι αφορά το κανάλι της Βουλής, όπως καταθέσαμε την άποψή μας και στην επιτροπή, αλλά και από αυτό το Βήμα ακόμα μία φορά, προτεínουμε –και το συζητάμε– η Διάσκεψη των Προέδρων ή ενδεχομένως και η Επιτροπή Κανονισμού, τα όργανα αυτά ή ένα από τα δύο, να έχουν λόγο, να εμπλέκονται στην κατεύθυνση έκφρασης γνώμης, αλλά και άσκησης κάποιου ελέγχου, πέρα από τον Πρόεδρο της Βουλής –τον οποίο Πρόεδρο της Βουλής– και σε ζητήματα που άπτονται της διοίκησης, αλλά και του ελέγχου. Λέμε, δηλαδή, να υπάρχει δυνατότητα κάποιας παρέμβασης, όχι πάντα σε κατεύθυνση διαμαρτυρίας ή καταγγελίας κ.λπ., αλλά να μπορεί κάποιος να συμβάλλει, να δίνεται η δυνατότητα στα κόμματα, αν θέλετε, να μπορούν να συμβάλλουν με προτάσεις, ώστε να υπάρξει και μια καλύτερη ποιότητα στη λειτουργία του καναλιού της Βουλής, του ραδιοφώνου κ.λπ..

Στο κομμάτι, που αφορά το κοινοβουλευτικό μέρος, όπου εμπεριέχονται τα άρθρα 55, 56, 57, σε ό,τι αφορά την προτεινόμενη εκλογή Αντιπροέδρου πέραν της πέμπτης κοινοβουλευτικής δύναμης, ομάδας, κ.λπ., προκειμένου να καλύπτονται οι θέσεις και να μην μένουν κενές, εμείς δεν έχουμε αντίρρηση. Το είπαμε και στην επιτροπή.

Το ίδιο συμφωνούμε και για το άρθρο 56, στο δικαίωμα, δηλαδή, της επιστολικής ψήφου στη Διάσκεψη των Προέδρων, που θεωρούμε πως είναι προς διευκόλυνση, όπως ορίζεται.

Όμως, δεν συμφωνούμε με το άρθρο 57, που έχει να κάνει με τη σύντηξη των διαδικασιών, με τη μορφή του επείγοντος των νομοσχεδίων. Αφορά, δηλαδή, την ψήφιση και συζήτηση των νομοσχεδίων που καταφθάνουν με αυτόν τον τρόπο, τον επείγοντα τρόπο.

Το ότι έχει εφαρμοστεί η συγκεκριμένη διαδικασία και μάλιστα πάρα πολλές φορές, όπως ειπώθηκε από εισηγητές στην επιτροπή αλλά και στην έως τώρα κουβέντα που κάνουμε εδώ, δεν σημαίνει πως θα πρέπει και να θεσμοθετηθεί και όχι το αντίθετο που ακούστηκε ότι έχει δοκιμαστεί στην πράξη αλλά καλά είναι, ή θα πρέπει να το θεσμοθετήσουμε.

Εμείς καταθέσαμε και στην επιτροπή την άποψή μας, ότι μιλάμε για ασφυκτικές διαδικασίες. Το γνωρίζουμε όλοι, δεν μπορούμε να κρυβόμαστε. Είναι κυριολεκτικά εξοντωτικές διαδικασίες και για τους Βουλευτές, αλλά και για όσους συνεπικουρούν το έργο των Βουλευτών και στην ουσία δεν προλαβαίνει κάποιος να ενημερωθεί, αλλά και να προετοιμαστεί κατάλληλα ώστε να ανταπεξέλθει στο νομοθετικό έργο.

Στη βάση όλων αυτών, εμείς καταψηφίζουμε επί της αρχής. Βεβαίως, όπως είπα και στην αρχή, υπάρχουν άρθρα τα οποία θα ψηφίσουμε.

Ευχαριστώ, κύριε Πρόεδρε.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Αναστάσιος Κουράκης): Ευχαριστούμε τον ειδικό αγορητή του Κομμουνιστικού Κόμματος Ελλάδας κ. Λαμπρούλη.

Τον λόγο έχει ο ειδικός αγορητής από το Ποτάμι κ. Σπυρίδων Λυκούδης.

ΣΠΥΡΙΔΩΝ ΛΥΚΟΥΔΗΣ: Κύριε Πρόεδρε, θα μιλήσω από τη θέση μου.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Αναστάσιος Κουράκης): Κανένα πρόβλημα.

ΣΠΥΡΙΔΩΝ ΛΥΚΟΥΔΗΣ: Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, κατ' αρχάς εισαγωγικά και πριν από την, επί της ουσίας, παρέμβασή μου για το υπό συζήτηση θέμα, θέλω να πω κάτι που αισθάνομαι ότι το έχω ως υποχρέωση και δεν είναι μέσα στο πλαίσιο μιας πολιτικής κοινοβουλευτικής φιλοφρόνησης ή στο πλαίσιο ενός πολιτικού τακτ που συνήθως έχουμε για πολλά ζητήματα όλοι μας.

Θέλω να εκφράσω τις βαθιές μου ευχαριστίες προς το προσωπικό της Βουλής, τις υπηρεσίες, τους αγαπητούς φίλους συναδέλφους, από διευθυντικά στελέχη μέχρι κατώτερους υπαλλήλους, για την πολύτιμη βοήθεια που είχα και εγώ αλλά –νομίζω– και άλλοι συνάδελφοί μας κατά τη διάρκεια της παρουσίας μας στη Βουλή. Εγώ έχω μερικά χρόνια στη Βουλή και έχω εξοικειωθεί με πάρα πολλές λειτουργίες καθημερινότητας στη Βουλή. Παρά ταύτα, χωρίς την πολύτιμη βοήθεια των φίλων και συναδέλφων υπαλλήλων της Βουλής θα αισθανόμουν μια κοινοβουλευτική πολιτική αναπηρία.

Υπ' αυτήν την έννοια και επειδή συνεχώς έχω αυτήν την ανάγκη, θέλω να εκφράσω για άλλη μια φορά τις ευχαριστίες μου και να πω πόσο τους σέβομαι και τους τιμώ ειλικρινά και χωρίς φιλοφρονήσεις. Είναι μία ειλικρινής κατάθεση μιας προσωπικής εμπειρίας.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, κατ' αρχάς θα πω αυτό που είπε ο κύριος Πρόεδρος, ο κ. Τραγάκης. Νομίζω ότι έχουμε κάνει καλή συζήτηση μέχρι τώρα. Στις επιτροπές που συνεδριάσαμε αλλά και σε κατ' ιδίαν συναντήσεις με τον Πρόεδρο και με τον Γενικό Γραμματέα, αλλά νομίζω και με την πολύτιμη βοήθεια με βάση τις εμπειρίες του Προέδρου κ. Τραγάκη, έχω την εντύπωση ότι έχουμε εισπράξει όλοι μια συνολική εικόνα, που είναι πάρα πολύ θετική στο να καταλήξουμε σε κάποια συμπεράσματα.

Υποστηρίζω ότι αυτό που εδώ και καιρό είχαμε όλοι υπ' όψιν μας είναι ότι χρειάζεται μια αναδιάρθρωση, μια αναδιαμόρφωση, μια επαναδιατύπωση στο σύνολο του Κανονισμού της Βουλής όσον αφορά στις διατάξεις που τώρα συζητάμε για να γίνει πιο αποδοτικός, πιο αποτελεσματικός και να είναι ευρύχωρος και σοβαρότερος παραγωγός κοινοβουλευτικών διαδικασιών. Αυτό νομίζω ότι τώρα επιτυγχάνεται. Ακριβολογώ, δεν κάνω ούτε παραχωρήσεις ούτε παρατηρήσεις τις οποίες δεν πιστεύω και επ' αυτού δεν κάνω πολιτικές φιλοφρονήσεις. Αυτό που λέω το εννοώ. Νομίζω ότι αυτού του τύπου η άνεση και η μεγαλύτερη ευρυχωρία στη διαδικασία, που συζητάμε, ενός Κανονισμού όπως τον συζητάμε τώρα, είναι υπαρκτή.

Υπάρχουν, όμως, μερικές παρατηρήσεις που θέλω να κάνω. Είχα την εντύπωση –το λέω επειδή είναι παριστάμενος ο κύριος Πρόεδρος, αλλά και ο Γραμματέας εδώ– ότι μερικές παρατηρήσεις που είχαμε κάνει στις επιτροπές ή δεν ελήφθησαν υπόψη ή ελήφθησαν και δεν θεωρήθηκαν χρήσιμες. Και τα δύο μπορεί να συμβαίνουν και δεν είναι κακό αυτό. Απλώς κάποιος που τις έχει κάνει ή που συμφωνούσε όταν τις έκανε κάποιος άλλος, οφείλει να τις επαναλάβει.

Αναφέρομαι σε τρεις. Πρώτα από όλα στην υπόθεση της μοριοδότησης. Δεν χρειάζεται να κάνω ιδιαίτερη συζήτηση επ' αυτού. Ο κ. Τραγάκης τα είπε και συμφωνώ. Και νομίζω ότι κακώς δεν ελήφθη υπ' όψιν η πρόταση που είχε κάνει σε αυτό το ζήτημα ο σεβαστός Πρόεδρος, ο κ. Τραγάκης, η οποία ήταν πιο διεξοδική και πιο αποτελεσματική.

Το δεύτερο έχει σχέση με το θέμα της Επιτροπής Νομικής Υποστήριξης και τη σχέση της με το Επιστημονικό Συμβούλιο και την Επιστημονική Υπηρεσία. Είχαμε πει το εξής: Από την ώρα που υπάρχει αυτό το Επιστημονικό Συμβούλιο, με εξαιρετικό έργο όσον αφορά το παρελθόν, τι ανάγκη έχουμε από αυτήν την Υπηρεσία Νομικής Υποστήριξης; Ελέχθη –και να σας πω ότι πειστήκαμε οι περισσότεροι– ότι ενδεχομένως η καθημερινότητα των αναγκών των λειτουργιών της Βουλής επιβάλλει ή απαιτεί μια νομική υποστήριξη που μπορεί να μην την είχε άμεσα όταν την χρειαζόταν η διαδικασία από το Επιστημονικό Συμβούλιο. Και είχαμε πει ότι μπορεί να είναι και έτσι και ας το δεχτούμε. Υπήρξε, όμως, πρόταση εάν ο προϊστάμενος ή η στελέχωση αυτής της Επιτροπής Νομικής Υποστήριξης προέρχεται από το Επιστημονικό Συμβούλιο να υπάγεται στο Επιστημονικό Συμβούλιο. Και είναι τόσο προφανές ότι αυτό είναι λογικό, ώστε πραγματικά σκέφτομαι το εξής: Αν μια συνολική προσπάθεια που κατατίθεται τώρα είναι ορθολογική, εδώ εμφανίζεται ως μη ορθολογική η μη αποδοχή αυτής της πρότασης;

Έχω την εντύπωση ότι πρέπει να το ξαναδείτε. Και ενδεχομένως να το δείτε κατά τη διάρκεια της σημερινής συνεδρίασης. Δεν χρειάζεται να μείνουμε σε αυτό, που είχε πει ο αγαπητός Πρόεδρος, ο κ. Βούτσας, την προηγούμενη φορά, ότι, δηλαδή, αν δούμε πως υπάρχουν δυσλειτουργίες ή δυσκαμψίες, εδώ είμαστε να τα ξαναδούμε όλα. Δεν βάζουμε κανένα φερμουάρ στη συζήτηση. Όμως, χρειάζεται να ξαναδούμε κάτι και αν μπορούμε να το δούμε τώρα να το λύσουμε.

Ένα τρίτο ζήτημα είναι μια παρατήρηση, που είχα κάνει όσον αφορά το άρθρο 48. Με διαβεβαίωσε ο κύριος Γενικός ότι ελήφθη υπ' όψιν στην επεξεργασία του άρθρου η παρατήρηση, που είχαμε κάνει. Μάλιστα, μου είπε –και υπό μία έννοια να σας πω ότι προσωπικά, φιλικά και κοινοβουλευτικά με ευχαρίστησε αυτό– ότι εμείς κάναμε μια σοβαρή παρατήρηση, την οποία και έλαβαν

υπ' όψιν.

Βλέποντας τώρα το άρθρο 48, κύριε Γενική, υπάρχει μια λεκτική αναδιατύπωση, αλλά επί της ουσίας ο πυρήνας του δεν έχει αλλάξει. Εκτός εάν δεν μπορώ να κάνω καλή ανάγνωση. Ξέρετε ότι εγώ σε αυτά τα ζητήματα είμαι πάρα πολύ διακριτικός και υπό μία έννοια παραχωρητικός στη λογική του απέναντι. Μπορεί να μην κατάλαβα κάτι ή να μην κάνω καλή ανάγνωση. Δεν αποκλείεται. Νομίζω, όμως, ότι ο βασικός πυρήνας έχει παραμείνει και έχει γίνει απλώς λεκτική αναδιατύπωση. Παρά ταύτα λέω ότι και επ' αυτού μπορούμε να συζητήσουμε, γιατί –το ξαναλέω– μπορεί εγώ να μην έχω κάνει καλή, ουσιαστική και σε βάθος ανάγνωση.

Όσον αφορά τον Ειδικό Θεματικό Γραμματέα, οι παρατηρήσεις που έχουν γίνει, έχουν ληφθεί υπ' όψιν. Το γεγονός ότι έστω και κατά προτεραιότητα μπορεί να προέρχεται από το υπαλληλικό προσωπικό της Βουλής, αυτό είναι μια θετική εξέλιξη σε σχέση με τα ζητήματα αυτά.

Για το κανάλι της Βουλής νομίζω ότι οι παρατηρήσεις της Βουλής που έγιναν είναι σωστές. Και νομίζω ότι επ' αυτού και το Κουμουνιστικό Κόμμα της Ελλάδας έχει κάνει σοβαρές παρατηρήσεις.

Να σας πω και κάτι ακόμα; Σε σχέση με την αρνητική εμπειρία που είχαμε όλοι από το πρόσφατο παρελθόν σχετικώς με τη χρησιμοποίηση του καναλιού της Βουλής, όσες παρατηρήσεις, όση κριτική και να κάνουμε τώρα, πάντως είναι σαν να έχει ανοίξει μια πόρτα παραδείσου. Επομένως και αυτό πρέπει να το δούμε, παρά το ότι πρέπει να λάβετε υπ' όψιν σας αυτές τις παρατηρήσεις.

Εμείς πιστεύουμε ότι η προσπάθεια, που γίνεται με το σχέδιο που έρχεται, εξορθολογίζει τις λειτουργίες των υπηρεσιών. Εξοικονομεί πόρους και αυτό είναι πάρα πολύ βασικό. Κυρίως –εγώ θέλω να το πω αυτό– έχει ένα σημείο με πολιτικά χαρακτηριστικά, παρά το ότι το Β' Μέρος του Κανονισμού έχει κυρίως τα λειτουργικά θέματα. Μεταθέτει αρμοδιότητες του Προέδρου στην Ολομέλεια, δηλαδή αποσυγκεντρώνει τον έντονο προεδρικό χαρακτήρα των λειτουργιών. Εγώ, λοιπόν, αισθάνομαι υποχρεωμένος αυτήν την ώρα, παρά το ότι συζητάμε για τον Κανονισμό, που έχει σχέση με άλλα ζητήματα, αυτό να το εξάρω γιατί δεν είναι συνηθισμένο. Το ανάποδο είναι αυτό που γινόταν συνηθώς.

Κατά την εκτίμηση τη δική μου και του κόμματός μας συνολικά αυτό που έχει σημασία, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, όταν κρίνεις μια πρόταση στο σύνολό της η οποία είναι είτε αποκλειστικά πολιτική, είτε είναι πολιτικολειτουργική, αυτό που σε οδηγεί στη διαμόρφωση ψήφου είναι η συνολική φιλοσοφία του εγχειρήματος.

Εγώ θεωρώ ότι η πολιτική πρόταση, που κατατίθεται, η συνολική φιλοσοφία του εγχειρήματος με όλα τα αρνητικά, που επεσήμανα πριν και για τα οποία κρατάμε απολύτως τις επιφυλάξεις μας –μπορεί να είμαστε αρνητικοί στα ζητήματα αυτά, αν δεν διορθωθούν– είναι σε θετική και σωστή κατεύθυνση.

Με αυτή την έννοια επαναλαμβάνουμε ότι η ψήφος μας είναι ψήφος θετική στο νομοσχέδιο κατ' αρχήν, όπως ήταν και στην επιτροπή.

Ευχαριστώ

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα του κόμματος το Ποτάμι)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Αναστάσιος Κουράκης): Ευχαριστούμε τον ειδικό αγορητή από το Ποτάμι, τον κ. Λυκούδη.

Τον λόγο έχει ο ειδικός αγορητής από τους Ανεξάρτητους Έλληνες κ. Βασίλειος Κόκκαλης.

ΒΑΣΙΛΕΙΟΣ ΚΟΚΚΑΛΗΣ: Ευχαριστώ, κύριε Πρόεδρε.

Είναι γεγονός ότι με το παρόν σχέδιο νόμου εισάγονται διατάξεις οι οποίες επιδιώκουν τον εξορθολογισμό των υπηρεσιών της Βουλής.

Σε αυτό το σημείο θα ήθελα να ευχαριστήσω για λογαριασμό της Κοινοβουλευτικής Ομάδας των Ανεξαρτήτων Ελλήνων όλο το προσωπικό της Βουλής για τη συνδρομή στους Βουλευτές. Πράγματι είναι εξαίρετο το έργο τους. Οι περισσότερες διατάξεις είναι σε θετική κατεύθυνση. Εισάγονται διατάξεις, που αφορούν στη βαθμολογική, μισθολογική κατάσταση των εργαζομένων και την επιλογή προϊσταμένων οργανικών μονάδων με γνώμονα πάντα την αξιοκρατία και τη βελτίωση της αξιοποίησής του ανθρώπινου δυναμικού κατά εναρμόνιση με τους νόμους 4354/

2015 και 4369/2016.

Είχαμε κάνει κάποιες παρατηρήσεις στην επιτροπή.

Κατ' αρχάς συμφωνούμε, απόλυτα, με το Γραφείο Νομικής Υποστήριξης. Είναι άλλα τα καθήκοντα του Γραφείου Νομικής Υποστήριξης και άλλα της Επιστημονικής Υπηρεσίας της Βουλής. Αυτό είναι ξεκάθαρο και πρέπει να γίνει κατανοητό από όλους. Σοβαρά και σπουδαία τα καθήκοντα της Επιστημονικής Υπηρεσίας της Βουλής, κρίσιμος ο ρόλος, αλλά το ίδιο κρίσιμο είναι και το Γραφείο Νομικής Υποστήριξης. Είχαμε προτείνει, βέβαια, να μην έχει σχέση και λειτουργικά με την Επιστημονική Υπηρεσία.

Έρχομαι στο άρθρο 30. Όπως είπαμε και στην επιτροπή είμαστε σύμφωνοι κατ' αρχάς με το νομοσχέδιο. Πλην, όμως, έχουμε επιφύλαξη ως προς το άρθρο 30 όσον αφορά στη μοριοδότηση.

Στο Μέρος Α' δεν θα ψηφίσουμε το άρθρο 55. Ψηφίζουμε το άρθρο 56 και το άρθρο 57, που αναφέρεται στην επιστολική ψήφο και στη σύντηξη των προθεσμιών.

Θέλω να αναφερθώ λίγο στις μεταβατικές διατάξεις του άρθρου 30. Καλό θα ήταν να εναρμονιστεί όσο το δυνατόν καλύτερα με τον νόμο Βερναρδάκη.

Αυτές είναι οι παρατηρήσεις μας, κύριε Πρόεδρε.

Κατά τα άλλα, το νομοσχέδιο κινείται σε θετική κατεύθυνση, τουλάχιστον οι περισσότερες των διατάξεων.

Ευχαριστώ πολύ.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Αναστάσιος Κουράκης): Ευχαριστούμε τον ειδικό αγορητή των Ανεξαρτήτων Ελλήνων κ. Βασίλειο Κόκκαλη.

Τον λόγο έχει ο ειδικός αγορητής από την Ένωση Κεντρώων κ. Γεώργιος-Δημήτριος Καρράς.

ΓΕΩΡΓΙΟΣ-ΔΗΜΗΤΡΙΟΣ ΚΑΡΡΑΣ: Κύριε Πρόεδρε, ευχαριστώ.

Θεωρώ ευκαιρία για μένα το ότι μου δίνεται η δυνατότητα να συμμετάσχω στη συζήτηση του Κανονισμού της Βουλής με τη σκέψη ότι ο Κανονισμός της Βουλής δεν είναι ένα οργανόγραμμα ενός Υπουργείου όπου προϊστάται ένας Υπουργός γιατί έχει την απόλυτη εξουσία πάνω στο Υπουργείο του και καθορίζει την πολιτική.

Η Βουλή είναι ένα σώμα το οποίο συντίθεται από πολλά κόμματα, διαφορετικές πολιτικές απόψεις, διαφορετικές πολλές φορές κοσμοθεωρίες. Συνεπώς η Βουλή έχει ανάγκη τη σύνθεση ούτως ώστε να αποδίδει, γιατί η Βουλή συμβάλλει στη διατήρηση και τη βελτίωση της δημοκρατίας.

Θεωρούμε λοιπόν, ότι ο Κανονισμός ο οποίος έρχεται κατά το Μέρος Β' σήμερα, είναι θετικός.

Είπαμε κατ' αρχάς και στην επιτροπή όπου τοποθετήθηκα, ότι επί της αρχής συμφωνούμε για δύο λόγους.

Ο πρώτος λόγος είναι ότι τα κείμενα πλέον ενοποιούνται, γίνεται μία κωδικοποίηση.

Δεύτερον, θα μπορούν να συζητούνται ευρύτερα, διότι αφαιρείται ένα κομμάτι από την εξουσία του Προέδρου της Βουλής όπου στο παρελθόν το ειδικό μέρος το καθόριζε με αποφάσεις του με ειδικούς κανονισμούς. Θα μπορεί τώρα να έρχεται η συζήτηση στην Ολομέλεια, οπότε με ανταλλαγή απόψεων ευρύτερης συμμετοχής να καταλήγει σε σύνθεση και απόδοση.

Έχω πει και στην επιτροπή ότι ως νέος Βουλευτής -εννέα μήνες είναι το κόμμα μας στη Βουλή- έχουμε στηριχτεί στο προσωπικό της Βουλής. Θεωρούμε ότι μας έχουν επικουρήσει σημαντικά, διότι κανένας εξ ημών δεν είχε κοινοβουλευτική εμπειρία ούτως ώστε να στηριχτεί ο ένας Βουλευτής στον άλλο. Όλοι απευθυνθήκαμε στις Υπηρεσίες της Βουλής και βρήκαμε ανταπόκριση. Μπορώ να πω, σήμερα, μετά από εννέα μήνες παρουσίας, ότι έχουμε γίνει καλοί μαθητές.

Επί των θεμάτων, τώρα, τα οποία προκύπτουν επί του Κανονισμού. Έχει θετικές διατάξεις. Δεν υπάρχει αμφιβολία. Είναι ένα κείμενο το οποίο πιστεύουμε ότι θα αποδώσει. και πιστεύουμε ότι μετριάζεται, μάλιστα, κατά την έκφραση του κ. Συρίγου- ο προεδροκεντρικός χαρακτήρας, όπου συμμετέχει στη διαδικασία η Επιτροπή Κανονισμού ή άλλη επιτροπή της Βουλής.

Υπάρχουν, όμως, μία σειρά από ζητήματα, για τα οποία θα μου επιτρέψετε, παρ' ότι έχουν αναφερθεί εξαντλητικά από τους προηγούμενους συναδέλφους μου, να κάνω κι εγώ ακροθιγείς παρατηρήσεις.

Για τον Θεματικό Γραμματέα έχω εκφράσει την άποψη ευρύτερα και στον νόμο του Υπουργείου Εσωτερικών, στον νόμο Βερναρδάκη, ότι γίνεται μία κατάχρηση. Έχουμε στα υπουργεία γενικούς γραμματείς, έχουμε ειδικούς γραμματείς -πρόσφατα, από το Φθινόπωρο- έχουμε και διοικητικούς γραμματείς και ενδεχόμενα μπορεί να έχουμε και αναπληρωτές των διοικητικών γραμματέων. Δεν το κατανοώ. Ειδικά, δε, στον Θεματικό Γραμματέα της Βουλής, έχω μία παρατήρηση: Δεν μου καθίσταται σαφές ποιες ακριβώς θα είναι οι αρμοδιότητές του. Οι αρμοδιότητές του, όπως περιγράφονται, θα αποφασίζονται από τον Πρόεδρο της Βουλής, ο οποίος θα καθορίζει και το εύρος του.

Τίθεται ο προβληματισμός: Σήμερα θα έχει τις «χ» αρμοδιότητες ο Θεματικός Γραμματέας και αύριο τις «ψ» αρμοδιότητες, όπως εκάστοτε θα αποφασίζει ο Πρόεδρος της Βουλής; Δεν έχει περιορισμό ο νόμος ότι εφάπαξ θα εκδοθεί μία απόφαση που θα καθορίσει στο διηνεκές τις αρμοδιότητες και τις εξουσίες του Θεματικού Γραμματέα. Εκφράζω, λοιπόν, επιφύλαξη σε αυτό το σημείο.

Ένα άλλο σημαντικό σημείο, στο οποίο θα μου επιτρέψετε να αναφερθώ και περισσότερο, είναι στο θέμα της Μονάδας Στρατηγικού Σχεδιασμού και αναδιάρθρωσης των υπηρεσιών της Βουλής. Μπαίνει εκεί μέσα μία λέξη, ότι «πιστοποιεί» η υπηρεσία αυτή τις λειτουργίες της Βουλής. Θέλω να ρωτήσω -γιατί απάντηση δεν έχω λάβει- το εξής: Όταν λέμε «πιστοποίηση» εννοούμε ότι θα βαθμολογούμε και τις υπηρεσίες; Εννοούμε ότι θα συντάσσεται μία έκθεση η οποία θα αποδίδεται στη δημοσιότητα, για να μπορούμε να γνωρίζουμε τον βαθμό επάρκειας, τον βαθμό απόδοσης; Αυτή η πιστοποίηση θα είναι υποκειμενική -αν μιλάμε για πιστοποίηση τελικά και δεν είναι κακότεχνη η διατύπωση- ή θα στηρίζεται σε πρότυπα, τα οποία -για να μιλάμε για πιστοποίηση, θα πρέπει να υπάρχουν πρότυπα- δεν τα έχουμε εδώ στον Κανονισμό ή τουλάχιστον δεν επιφυλάσσεται ο Κανονισμός να μας πει ποια πρότυπα θα λαμβάνονται υπ' όψιν για να προβαίνουμε σε πιστοποίηση των υπηρεσιών.

Αυτός είναι ένας προβληματισμός ο οποίος, πράγματι, πρέπει να εκφραστεί, τουλάχιστον, από μένα, διότι με την έννοια της πιστοποίησης φοβούμαι -όχι ότι υπάρχει η πρόθεση- ότι υπάρχει ευρύ πεδίο και αυθαιρεσιών ακόμα.

Βεβαίως, για το Τμήμα Νομικής Υποστήριξης των υπηρεσιών της Βουλής έχω εκφράσει την άποψη δύο φορές στην Επιτροπή Κανονισμού και συμφωνώ με τις απόψεις όλων των συναδέλφων όπου τίθενται τα ερωτήματα για το αν θα υπάγεται στην Επιστημονική Υπηρεσία ή όχι, αν θα προϊστάται του Νομικού Τμήματος, εκπρόσωπος της Νομικής Υπηρεσίας. Δυσκίνητα ζητήματα.

Κάνουμε, λοιπόν, την πρόταση ότι ή θα πρέπει να απεμπλακεί εντελώς το Τμήμα Νομικής Υποστήριξης ή δεν θα πρέπει να μπει μέσα στον Κανονισμό, διότι υπάρχουν οι υπηρεσίες του Νομικού Συμβούλου του Κράτους, που υπάρχει στη Βουλή, ο οποίος μπορεί να εξυπηρετήσει τις ανάγκες ή θα πρέπει να τεθεί απευθείας υπό την Επιστημονική Επιτροπή.

Για κάτι άλλο ακόμα -αν θέλετε- να κάνω μία παρατήρηση: Ακούστηκε -εγώ δεν το γνωρίζω, αλλά στη σκέψη μου δεν το θεωρώ πιθανό- ότι θα παρέχουν νομική υποστήριξη στο προσωπικό της Βουλής κι ενδεχομένως σε ποινικές υποθέσεις. Μα, το προσωπικό της Βουλής έχει κατηγορηθεί ποτέ για παράβαση καθήκοντος; Αυτό το έχουν ανάγκες σε άλλες υπηρεσίες, όπως στα υπουργεία.

Επαναλαμβάνω, κύριε Πρόεδρε, ότι δεν το γνωρίζω. Το είπα. Όμως, θέλω να ακούσω αν υπάρχει αυτό. Αν υπάρχουν τέτοια θέματα υπεράσπισης στα ποινικά δικαστήρια, ναι, να υπάρξει τμήμα νομικής υποστήριξης. Δεν έχω αντίρρηση. Αν είναι, όμως, επιχείρημα το οποίο απλώς το βρήκαμε για να αναφερθούμε στην ανάγκη, όχι, καταλαμβάνετε, δεν έχω τη θέση ότι θα πρέπει να υπάρχει.

ΝΙΚΟΛΑΟΣ ΒΟΥΤΣΗΣ (Πρόεδρος της Βουλής): Συμφωνούμε.

ΓΕΩΡΓΙΟΣ-ΔΗΜΗΤΡΙΟΣ ΚΑΡΡΑΣ: Ζητήματα άλλα τώρα σε σχέση με τη γνωστή «δομημένη συνέντευξη»: Έχουν ειπωθεί πάρα πολλά. Εγώ θα αναφερθώ περισσότερο στις μεταβατικές διατάξεις όπου θα έχουμε πλέον την πρώτη αξιολόγηση. Εκεί υπάρχει ένα ζήτημα.

Το πρώτο ζήτημα είναι ότι τώρα, στο μεταβατικό στάδιο, δεν

θα λαμβάνονται υπ' όψιν οι αξιολογήσεις του παρελθόντος. Αυτό θεωρώ ότι είναι ακατανόητο, διότι ένας υπάλληλος στην πορεία του, στη μακρά πορεία του -υπάρχουν εμπειρότατοι υπάλληλοι στη Βουλή- θα έχει εκθέσεις και θα θέλει να τις χρησιμοποιήσει για την περαιτέρω εξέλιξή του. Γιατί τις βγάζουμε στην μπάντα; Δεν γίνεται αντίληπτο.

Ένα άλλο ζήτημα που έθεσαν όλοι οι συνάδελφοί μου, είναι ο υψηλός βαθμός στις μεταβατικές διατάξεις της μοριοδότησης της λεγόμενης «δομημένης συνέντευξης». Αν δεν κάνω λάθος είναι 40%. Αυτό το στάδιο για όλες τις κατηγορίες προσωπικού, από τον προϊστάμενο τμήματος μέχρι τον προϊστάμενο γενικής διεύθυνσης, είναι ένα μεγάλο νούμερο. Εδώ θα μου επιτρέψετε να κάνω χρήση κάποιων προσωπικών γνώσεων και εμπειριών.

Συνταγματικά -και επειδή ο Κανονισμός της Βουλής είναι ένας νόμος- έχει γίνει δεκτό ότι με το άρθρο 103, παράγραφος 7 του Συντάγματος, η διαφάνεια δεν απαιτείται μόνο κατά την πρόσληψη του προσωπικού στο δημόσιο ή στον ευρύτερο δημόσιο τομέα. Η διαφάνεια, όπως έχει νομολογηθεί, πρέπει να ισχύει και στις περιπτώσεις προαγωγών και εξέλιξης υπαλλήλων.

Τίθενται, λοιπόν, οι προβληματισμοί με δεδομένο ότι η «δομημένη συνέντευξη» είναι πάντοτε υποκειμενική, όχι από πρόθεση εκείνων που τη λαμβάνουν. Διότι εφόσον δεν υπάρχουν μαθηματικοί τύποι ή πρότυπα, η «δομημένη συνέντευξη», τουλάχιστον στη βαθμολογία η οποία δίδεται μετά τη συγκρότηση της επιτροπής, έχει υποκειμενισμό μέσα. Θέλω να σας διαβάσω μία περικοπή από μία πρόσφατη δικαστική απόφαση. Θα μου το επιτρέψετε. Απευθύνομαι περισσότερο στον κ. Συρίγο και τους λοιπούς εξ ημών που έχουν ασχοληθεί με το ζήτημα αυτό.

«Λόγω του υψηλού συντελεστή -μιλάμε για συνέντευξη- σε συνδυασμό με το γεγονός ότι αυτό το μέσο επιλογής ενέχει τη μεγαλύτερη πιθανότητα υποκειμενικής κρίσης στη συνέντευξη, θα έπρεπε να εξασφαλίζεται με ισχυρότερα εχέγγυα διαφάνειας και δικαστικού ελέγχου -ήτοι δημοσιότητας- κατά τη διεξαγωγή της συνέντευξης και η υποχρέωση τήρησης πρακτικού.»

Έτσι, λοιπόν, κι αν μεινουμε στη «δομημένη συνέντευξη», δημιουργούνται ζητήματα του ποσοστού 40% στις μεταβατικές διατάξεις. Και πάλι το 30%, το 25%, το 20% που έχουμε στον πάγιο κορμό, είναι ένα υψηλό σημείο. Όμως, το 40% κατά την άποψή μας είναι υπερβολικό, διότι εν όψει του υποκειμενισμού, τον οποίο περιέχει, ποτέ δεν θα μπορούσε να αιτιολογηθεί.

Πρέπει να συμπληρώσω και το εξής: Είναι καθημερινό το φαινόμενο της αμφισβήτησης της βαθμολογίας που δίδεται στον ευρύτερο δημόσιο τομέα από επιτροπές που λαμβάνουν τη συνέντευξη. Εκεί οδηγούνται σε ακυρώσεις οι περισσότερες περιπτώσεις προαγωγών. Γιατί συμβαίνει αυτό; Διότι είτε το πρακτικό που συντάσσεται κατά τη λήψη της συνέντευξης είναι ανεπαρκές είτε δεν μπορεί να αιτιολογηθεί η βαθμολογία.

Στη συγκεκριμένη περίπτωση, με τον Κανονισμό της Βουλής όπως έρχεται, όπου δεν υπάρχει μαθηματικός τύπος ούτως ώστε να βαθμολογείται ο υποψήφιος για τη θέση ευθύνης, εκεί δεν θα μπορεί να αιτιολογηθεί ποτέ.

Για να φύγουμε από αυτά τα ζητήματα, προτείνω, τουλάχιστον το 40%, κύριε Πρόεδρε, να τεθεί κατ' αντιστοιχία του 30%, του 25%, του 20%, που είναι στον πάγιο κορμό του Κανονισμού, ούτως ώστε να έχουμε μία ενότητα. Διότι, εφόσον διατηρούμε το 40% στην πρώτη κρίση, μετά την ψήφιση του Κανονισμού, είναι βέβαιο ότι θα προβληθούν ζητήματα ανισότητας στη διαδρομή.

Γιατί εκείνος ο οποίος έρχεται σε επόμενο στάδιο να κριθεί -μετά έξι μήνες, έναν χρόνο, δεν ξέρω πότε θα λήξει η θητεία του προηγούμενου- θα βαθμολογείται, θα μοριοδοτείται με 25%, με 30%, 20%, ανάλογα τη θέση ευθύνης που έχει και θα έχει αδικηθεί εκείνος ο οποίος θα επεδίωκε στο μεταβατικό στάδιο να αξιολογηθεί και δεν θα πήρε το 40% και προηγήθηκε κάποιος άλλος. Κι εκεί θα ανοίξουν αγωγές αποζημιώσεως εις βάρος της Βουλής με το άρθρο 105 του εισαγωγικού νόμου. Το θεωρώ δεδομένο.

Θεωρώ, όμως, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, ότι ο Κανονισμός της Βουλής είναι ένα κατ' εξοχήν νομικό κείμενο, διότι είναι ένας οργανισμός Υπηρεσιών. Ρυθμίζει όχι μόνο τη λειτουργία των υπηρεσιών, όχι μόνο το στάτους του προσωπικού, αλλά, εν ταυτώ, και την άσκηση της νομοθετικής λειτουργίας. Διότι η απόδοση των υπηρεσιών στους Βουλευτές και στη λειτουργία της Βουλής

αναβαθμίζουν και το επίπεδο νομοθέτησης. Εφόσον εξυπηρετούμεθα οι Βουλευτές, έχουμε τη βοήθεια, την επικουρία από το προσωπικό, μπορούμε να αποδώσουμε κι εμείς καλύτερα το νομοθετικό, το κοινοβουλευτικό έργο με το οποίο είμαστε επιφορτισμένοι, αφού τιμηθήκαμε με τη ψήφο του ελληνικού λαού.

Νομίζω, λοιπόν, ότι τις παρατηρήσεις αυτές θα πρέπει να τις λάβει υπ' όψιν η Βουλή γενικότερα -μιλώ για τη συνέντευξη, μιλώ για το Τμήμα Νομικής Υποστήριξης, μιλώ για τον Ειδικό Θεματικό Γραμματέα- ούτως ώστε να προχωρήσουν αυτά τα θέματα και να επιλυθούν.

Ως προς το ζήτημα του τηλεοπτικού σταθμού της Βουλής, νομίζω ότι και εκεί ο συντονιστής -και να συμφωνήσω με την πρόταση του Κομμουνιστικού Κόμματος- θα πρέπει να έχει τη γνώμη της Επιτροπής Κανονισμού. Βέβαια, η Επιτροπή Κανονισμού, όπως είναι διαμορφωμένη η σύνθεσή της, όπως και η κάθε Επιτροπή της Βουλής, έχει ένα στοιχείο, αυτό της πλειοψηφίας, διότι απαρτίζεται κατά πλειοψηφία από το πρώτο κόμμα.

Δεν θεωρώ, δηλαδή, ότι πάντοτε μπορεί να είναι αντικειμενική η κρίση της Επιτροπής Κανονισμού ή της Επιτροπής Δεοντολογίας. Εν πάση περιπτώσει, είναι ένα συλλογικό όργανο το οποίο όλη τη Βουλή αποδεχόμαστε. Αποδεχόμεθα το κύρος της Επιτροπής Κανονισμού, όπως αποδεχόμεθα και πολλές φορές και τις αποφάσεις τους σε διάφορα θέματα.

Με την έννοια αυτή, λοιπόν, νομίζω ότι και το κανάλι της Βουλής έχει ένα στοιχείο πλουραλισμού. Βέβαια, στην πράξη το εφαρμόζει. Δεν έχω αντιρρήσεις. Τουλάχιστον, έχω κατανοήσει ότι στην πράξη, τον κοινοβουλευτικό έλεγχο και το νομοθετικό έργο τα προβάλλει ισομερώς. Δεν έχουμε παραβιάσεις, δεν έχουμε ζητήματα για τα οποία μπορούμε να παραπονεθούμε. Ας το θωρακίσουμε, όμως, για το μέλλον.

Ολοκληρώνοντας, κύριε Πρόεδρε, θα κάνω κι ένα παράπονο, -το οποίο το έχω κάνει παραπάνω και το έχω κάνει και στον κ. Βούτση- σε σχέση με τις τροπολογίες. Δεν θα πω ότι έρχονται πολλές, δίκην νόμου, κ.λπ.. Θα πρέπει, όμως, να προσέξετε όταν έρχεται στην Ολομέλεια μία τροπολογία η οποία είναι εκδήλως αντισυνταγματική. Έχουμε τέτοιες περιπτώσεις. Η Κυβέρνηση δεν τα προσέχει αυτά. Η Κυβέρνηση έχει αφήσει τον χρόνο να τρέχει υπέρ της και την τελευταία στιγμή εμφανίζεται επειγόμενη να νομοθετήσουμε. Οπότε, εκεί παρεισφρέουν και ζητήματα αντισυνταγματικότητας.

Νομίζω, λοιπόν, ότι στην επόμενη άμεση συνεδρίαση της Επιτροπής Κανονισμού θα πρέπει να εντοπιστεί το ζήτημα της δυνατότητας προβολής της ένστασης αντισυνταγματικότητας από Βουλευτή, ούτως ώστε να μην αποκρούεται με το επιχείρημα ότι «ξέρεις κάτι, δεν το έφερες επί της αρχής». Μα ήξερα τι θα μου φέρεis στην αρχή. Μου έφερες τον νόμο περί ανάπτυξης και στη διαδρομή βρήκαμε θέματα μεταναστευτικά, βρήκαμε θέματα Υπουργείου Παιδείας, βρήκαμε θέματα υποψηφίων οδηγών και ούκ έστιν.

Νομίζω, λοιπόν, κύριε Πρόεδρε ότι αυτό θα πρέπει να το αντιμετωπίσετε σε επόμενη συνεδρίαση. Σε τι συμβάλλει αυτό; Έχω πει -κύριε Πρόεδρε, δεν θα δευτερολογήσω- το εξής. Όταν ασκείται έλεγχος συνταγματικότητας διατάξεως από τη Βουλή, η Βουλή είναι το μοναδικό όργανο που έχει πρωτογενή εξουσία. Είναι πρωτογενής η εξουσία. Ας το υποστηρίξουμε, διότι έτσι θα αναβαθμιστούμε και προς τα έξω.

Σήμερα με τον τρόπο των τροπολογιών, με τον τρόπο των νομοθετικών βελτιώσεων -εγώ είμαι στον χώρο της νομικής και ακούω διάφορες απόψεις- πολλοί παραπονούνται ή και -αν θέλετε- εκφράζονται ανοικτάς πολλές φορές ότι οι νομικοί δεν μπορούν να κατανοήσουν έναν νόμο ο οποίος ψηφίζεται. Τα ακούμε και τα λουζόμαστε όλοι, κύριοι συνάδελφοι. Δεν έχει σημασία σε ποια παράταξη ανήκει κανείς, στην μία ή στην άλλη. Ακούω ότι δεν είμαστε ικανοί να νομοθετήσουμε.

Με τις σκέψεις αυτές συνοψίζω. Εμείς επί της αρχής συμφωνούμε. Το έχουμε πει ήδη και στην επιτροπή. Επί πολλών άρθρων συμφωνούμε και θα τα ψηφίσουμε. Έχω κάνει τρεις, τέσσερις παρατηρήσεις και επιφυλασσόμεθα, διότι περιμένουμε τη βελτίωση η οποία θα γίνει ούτως ώστε να μπορούμε να πούμε ότι συνεισφέρουμε, συμβάλλαμε και εμείς από πλευράς Ενώσεως Κεντρών στην προαγωγή του έργου της Βουλής.

Θα μου επιτρέψετε να καταθέσω για τα Πρακτικά τρεις αποφάσεις Δικαστηρίων –είναι του Συμβουλίου της Επικρατείας- που αναφέρονται στον τρόπο που γίνεται ο δικαστικός έλεγχος των δομημένων συνεντεύξεων και τι στοιχεία θέλουν.

Ευχαριστώ πολύ.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα της Ένωσης Κεντρώων)

(Στο σημείο αυτό ο Βουλευτής κ. Γεώργιος-Δημήτριος Καρράς καταθέτει για τα Πρακτικά τα προαναφερθέντα έγγραφα, τα οποία βρίσκονται στο αρχείο του Τμήματος Γραμματείας της Διεύθυνσης Στενογραφίας και Πρακτικών της Βουλής)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Αναστάσιος Κουράκης): Ευχαριστούμε τον ειδικό αγορητή της Ένωσης Κεντρώων, κ. Γεώργιο-Δημήτριο Καρρά.

Τον λόγο έχει ο Πρόεδρος της Βουλής, κ. Νικόλαος Βούτσας.

ΝΙΚΟΛΑΟΣ ΒΟΥΤΣΗΣ (Πρόεδρος της Βουλής): Ευχαριστώ, κύριε Πρόεδρε.

Επιτρέψτε μου να μιλήσω με μία άνεση χρόνου, χωρίς να φτάσουμε βέβαια σε κάτι παρελθόντα –διότι πληροφορήθηκα για πολύωρες τοποθετήσεις των Προέδρων- που υπήρχαν όταν συζητούνταν ο Κανονισμός.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, πιστεύω πως σήμερα είναι μία καλή μέρα για τη Βουλή. Με αυτήν την έννοια χαιρετίζω και το ότι από τους περισσότερους ειδικούς αγορητές των κομμάτων δεν υπήρξε, πέραν των επιμέρους διαφωνιών, ένα κλίμα μεγάλης πολιτικής αντιπαλότητας ή μιζερίας ή μη αναγνώρισης των προσπειρώσεων που από κοινού κάναμε.

Θέλω να είμαι σε μερικά πράγματα πάρα πολύ ειλικρινής και θα αναφερθώ και σε ζητήματα που δεν τέθηκαν. Είναι μία μεγάλη ευκαιρία επειδή είναι δημόσια αυτή η συνεδρίαση και πολλοί Βουλευτές συνάδελφοι και συναδέλφισσες που δεν είναι τώρα παρόντες –θα δουν τα Πρακτικά- αλλά και οι δημοσιογράφοι που παρακολουθούν, μπορούν να έρθουν πιο κοντά στα της Βουλής σε ό,τι αφορά την ύλη και τις λειτουργίες της Βουλής πέραν του κάθε αυτού κοινοβουλευτικού έργου με το οποίο όλοι είμαστε σε μία καθημερινή τριβή και επαφή.

Κατ' αρχάς θα ήθελα να πω ότι είναι επιλογή που μιλάμε σήμερα για όλα αυτά τα θέματα και που υπάρχει και η δέσμευση να κλείσουμε και με αλλαγές στο πρώτο μέρος του Κανονισμού στο αμέσως προσεχές διάστημα. Είναι μία επιλογή η οποία θα μπορούσε να μην είχε γίνει. Δεν είχε απαιτηθεί. Υπήρχε ως αίτημα, το οποίο είχε κατατεθεί, όπως και άλλα αιτήματα. Θα ήταν πιθανό, θα ήταν δυνατόν μέσα σε αυτούς τους αρκετά δύσκολους μήνες που περάσαμε – υπήρχε το βάρος στο νομοθετικό έργο και οι γνωστοί όροι περιορισμού και επιτήρησης με τους οποίους λειτουργούμε, τα έχουμε πει- να είχε αφηθεί αυτό το πράγμα δίπλα, να μην το έχουμε προλάβει, να μην το έχουμε ανοίξει ως προτεραιότητα κ.λπ..

Η γενική επιλογή που υπήρξε από το Προεδρείο της Βουλής και με την αμέριστη συμπαράσταση και δουλειά που έκαναν ο Γενικός Γραμματέας, ο Ειδικός Γραμματέας, οι υπηρεσίες της Βουλής και ύστερα και οι εκπρόσωποι των κομμάτων όταν εκκλήθηκαν να γνωμοδοτήσουν, είναι ότι τα ανοίγουμε όλα.

Σε αυτήν τη Βουλή, λοιπόν, που έχει όλο αυτό το δύσκολο έργο, έχουμε βάλει από κοινού έναν στόχο, να είναι μία Βουλή που μέσα στα τρία-τέσσερα χρόνια της λειτουργίας της, να κλείσει αυτόν τον επώδυνο κύκλο της κρίσης για τη χώρα, που μάκρυνε πάρα πολύ. Αυτός είναι ο πολιτικός στόχος.

Ταυτόχρονα να βγει μία Βουλή που να αντιστοιχείται στην Ελλάδα που μετά την κρίση, να μην είναι μία Βουλή με λειτουργίες και με ομηρίες και με κατάλοιπα του παρελθόντος, που τότε θα κληθεί να εκσυγχρονιστεί κ.λπ.. Είναι μία πολιτική επιλογή το ότι γίνεται αυτή η προσπάθεια.

Νομίζω ότι είναι κάτι ιδιαίτερα σημαντικό διότι παρακολουθείται από μία αυτονόητη μεν, απολύτως πρωτοφανή, όμως, δημοκρατική διαδικασία σε ό,τι αφορά το ότι αφενός τα ζητήματα τα οποία συζητάμε σήμερα ετέθησαν εγκαίρως και σε συζήτηση με το συνδικαλιστικό όργανο και με τους εργαζόμενους –επαναλαμβάνω αυτονόητη μεν, πρωτοφανής δε διαδικασία για τη Βουλή, δεν γινόταν έτσι.

Επίσης, αυτονόητη, αλλά πρωτοφανής διαδικασία –έκανε έναν υπαιτιγμό προηγούμενος ο συνάδελφος Σπύρος Λυκούδης- η

ίδια η Βουλή να έχει πλήρη γνώση και γνώμη εφ' όλης της ύλης, να μην υπάρχουν, δηλαδή, γκρίζες περιοχές στον Κανονισμό λειτουργίας της Βουλής. Αποκαθίστανται και τα δύο. Μερικώς; Θα μπορούσε να γίνει και περισσότερη συζήτηση ή να κάνουμε και περισσότερη συζήτηση όταν συζητήσουμε για το πρώτο μέρος του Κανονισμού κ.λπ.; Δεκτό. Ανοίξαμε, όμως, και το ανοίγουμε εμείς τώρα, αυτόν τον δρόμο, για να γίνει με αυτόν τον τρόπο. Είναι σημαντικό.

Επιτρέψτε μου να πω και κάτι που εμένα με αφορά γι' αυτό το διάστημα, όσο έχω κληθεί να παίξω αυτόν τον ρόλο στη Βουλή, αλλά θα είναι ένα προηγούμενο και για τους επόμενους, που δύσκολα θα αλλοιωθεί. Από ένα ισχυρά προνομιακό, στα όρια ενός πολιτικού αυταρχισμού, καθεστώ προεδροκεντρικής λειτουργίας της Βουλής, βήμα με το βήμα, θεσμό με τον θεσμό, αναγνωρίζοντας τις πραγματικότητες, προχωράμε σε μία θεσμική χαλάρωση αυτής της δυνατότητας και των πολύ μεγάλων αρμοδιοτήτων που είχε και έχει ο Πρόεδρος στη Βουλή, για να πάμε σε μία πιο δημοκρατική λειτουργία. Είναι καλό πράγμα και για τη δημοκρατία και τη λειτουργία της Βουλής.

Θα αναφερθώ σε ένα παράδειγμα στο οποίο είχα αναφερθεί και στην πρωτομυλία μου όταν εξελέγην σε αυτόν το καθήκον, σε αυτόν τον ρόλο. Ίσως οι περισσότεροι τότε, καθώς ήσασταν – άνδρες και γυναίκες- νεότεροι Βουλευτές, δεν το είχατε αντιληφθεί. Είχαμε μιλήσει τότε για τους ειδικούς κανονισμούς.

Οι ειδικοί κανονισμοί, σαν καθεστώ, για πλήθος λειτουργιών της Βουλής, πέραν του ότι δεν ερχόντουσαν ποτέ προς συζήτηση, δεν ήταν στην έγκριση της Βουλής των Ελλήνων, αλλά διαμορφωνόνταν με απόφαση των Προέδρων, ήταν εκ των πραγμάτων, με τις καλύτερες των προϋποθέσεων –που ξέρουμε ότι μερικές ελάχιστες φορές οδηγείσαι στην κόλαση ακολουθώντας αυτούς τους δρόμους- το πεδίο μέσα από το οποίο διαμορφωνόντουσαν εντελώς ιδιαίτερες, προνομιακές, πελαταιακές ή όποιες άλλες σχέσεις στο επίπεδο των διορισμών, των αμοιβών, των μετεξελιξίων, των μετακινήσεων κ.λπ..

Ήταν ηθελήμένο αυτό από τους πρώην Προέδρους της Βουλής και ερχόμαστε εμείς τώρα να ριζώσουμε ανάθεμα στο παρελθόν και τα λοιπά; Σε καμία περίπτωση.

Θέλω να είμαι πάρα πολύ σαφής, στιδήποτε λέω και στιδήποτε θα πω δεν έχει να κάνει καθόλου με το ότι προσάπτω ιδιοτελείες σε προηγούμενους συναδέλφους, που τις τελευταίες δεκαετίες, μετά τη Μεταπολίτευση, βοήθησαν πάρα πολύ, ώστε η Βουλή να επεκτείνει πολύ τις δραστηριότητές της, να έρθει σε επαφή με την κοινωνία, να αποκτήσει περισσότερες λειτουργίες, να μπορεί να κάνει καλύτερο έργο, να αναπτυχθεί στον τομέα της κοινοβουλευτικής διπλωματίας και σε πλήθος άλλων τομέων, που έγιναν όλα αυτά τα προηγούμενα χρόνια.

Δεν αναφέρομαι καθόλου σε συναδέλφισσες ή σε συναδέλφους που στο παρελθόν ήταν σ' αυτόν τον ρόλο. Δεν ήταν εύκολο και τότε. Δηλαδή, δημιουργούνταν καινούργιες υπηρεσίες, γινόνταν και ένας ειδικός κανονισμός, για να μπορεί να ανταποκριθεί και να προχωρήσει και αυτό παρέμενε. Δεν είναι υπουργείο η Βουλή. Υπάρχουν αντικειμενικοί λόγοι και εγώ τους δέχομαι. Στα υπουργεία, παραδείγματος χάριν, υπάρχει η θεσμική μνήμη μέσα των υπηρεσιών, υπάρχουν τα δεδομένα οργανογράμματα. Εδώ αλλάζουν τα κόμματα, έρχονται συμμαχικές ή αυτόνομες κυβερνήσεις, δικομματικές, αλλάζουν οι Πρόεδροι, αλλάζει το στάτους, βρίσκεται καθένας μπροστά σε κάποιες εκκρεμότητες, έρχονται πολιτικά γεγονότα και δεν μπορούν να ανταπεξέλθουν, διότι δεν είναι σε προτεραιότητα και παραμένουν για τον επόμενο. Όμως, παραδείγματος χάριν, το γεγονός ότι αυτή η Βουλή πριν από δεκαπέντε χρόνια είχε ακριβώς τους μισούς υπαλλήλους απ' ό,τι έχει τώρα, που έχει γίνει προσπάθεια τα τελευταία χρόνια να μείνουν όσοι είναι τώρα και να μην είναι πολύ περισσότεροι, είναι ένα γεγονός το οποίο συνέβη μέσα από μία διαδικασία μη κανονικοποίησης, μη τακτοποίησης, την οποία επιχειρούμε να κάνουμε με έναν τρόπο τώρα.

Τα λέω αυτά και τα λέω δημόσια, για να καταλαβαίνουν όσοι εκ των δημοσιογράφων θέλουν να αντιληφθούν, που είναι πανέξυπνοι άνθρωποι και καλοί λειτουργοί του Τύπου, αλλά συνήθως τους λένε, «γράψτε και κάτι «πιασάρικο» για τη Βουλή». Κάποιοι εξ αυτών, λίγοι, εξυπηρετούν μία τέτοιου τύπου δημοσιογραφία.

Θέλω να είμαι πάρα πολύ σαφής. Βεβαίως υπήρξαν υπηρεσίες της Βουλής, που επειδή δεν υπήρχε άλλος τρόπος για να μπουν υπάλληλοι στη Βουλή σε διάφορες υπηρεσίες που είχαν ανάγκες -λέω εγώ, ερμηνεύοντας το παρελθόν- ήρθαν δι' αυτών των υπηρεσιών και των ειδικών κανονισμών. Παραδείγματος χάριν, στο γκαράζ της Βουλής υπήρχαν εξήντα οργανικές θέσεις, που εμπεριείχαν πράγματι από γραμματείες μέχρι διάφορες ειδικότητες. Εξ αυτών είναι οκτώ που λειτουργούν στο γκαράζ της Βουλής. Οι υπόλοιποι εδώ και χρόνια ευόρκως και με συγκεκριμένες λειτουργίες λειτουργούν μέσα στη Βουλή σε άλλες υπηρεσίες. Υπάρχουν, ούτε είναι τίποτε πλαστά πράγματα ούτε τίποτα άλλο, αλλά δι' αυτών των τρόπων, οι οποίοι και σε πρώτη και σε τελευταία ανάλυση δεν είναι κανονικοί, υπήρχαν αυτά.

Σας τα λέω όλα τα αυτά, διότι τις τελευταίες ημέρες αυτά είναι αναπάντητα, δεν απαντάμε. Εγώ συνηθίζω από εδώ να απαντώ και θα απαντήσω λίγο πιο ύστερα και για μερικά πράγματα που έθεσε ο Αρχηγός της Αξιωματικής Αντιπολίτευσης για τη λειτουργία της Βουλής.

Δεν απαντάμε. Δεν είναι πως δεν έχουμε να απαντήσουμε, αλλά δεν έχει κανένα νόημα παρά μόνο με σχετικό αποτύπωμα τώρα να βελτιώνουμε, να διορθώνουμε και να αλλάζουμε καταστάσεις. Αλλιώς, αν αρχίσουμε να δίνουμε τους φακέλους που βρήκαμε ή αυτούς που δεν βρήκαμε και αναζητούμε για μία ορισμένη σειρά πραγμάτων, απλώς θα επιτείνουμε έναν άθλιο λαϊκισμό εναντίον της Βουλής, του κοινοβουλευτισμού, του πολιτικού συστήματος κ.λπ.. Διότι, επαναλαμβάνω, ότι η λειτουργία της Βουλής είναι τόσο πολυσχιδής, αναπνύθηκε, πέρασε μέσα από κρίσιμες περιόδους, που είναι εύλογο να υπάρχουν εκκρεμότητες, τις οποίες τώρα επισημαίνουμε και προσπαθούμε μία προς μία -και θα επισημανθούν και άλλες στο μέλλον- να τις βελτιώσουμε.

Είναι σημαντικό, επίσης, το γεγονός ότι ψηφίσαμε σ' αυτή τη Βουλή τον Κώδικα Δεσμεύσεων ή Δεοντολογίας των Βουλευτών κ.λπ., που όλα τα σύγχρονα Κοινοβούλια έχουν και που επίσης είχε ξεκινήσει μία πάρα πολύ σοβαρή διαδικασία με τη βοήθεια και της Επιστημονικής Επιτροπής -βλέπω εδώ τον πρόεδρό της- η οποία δεν είχε ολοκληρωθεί.

Γενικώς ολοκληρώνουμε και κλείνουμε πράγματα μέσα σε εννέα μήνες που δεν είχαν ολοκληρωθεί. Αυτό με καθιστά υπερήφανο ως προς αυτή την λειτουργία της Βουλής, ενώ υπάρχουν άλλα πράγματα, τα οποία συμβαίνουν σε αυτό κάθε αυτό το κοινοβουλευτικό έργο παραδείγματος χάριν, που όλους μας πιέζουν ως προς τη δημοκρατικότητα, την επάρκεια ή την εφαρμογή του Κανονισμού σε σχέση με τη λειτουργία της Βουλής.

Έρχομαι σε κάποια πιο συγκεκριμένα ζητήματα. Φεύγουμε, λοιπόν, από το καθεστώς των ειδικών κανονισμών. Μπαίνουν στο γενικό μέρος -ό,τι αφορά το γενικό μέρος- και οι ειδικοί προσαρτώνται. Επαναλαμβάνω την παρεξήγηση για να μην επαναληφθεί: Για οργανικές θέσεις στα υπάρχοντα τώρα οργανογράμματα, τα οποία απλώς επαναλαμβάνονται, επειδή ανήκαν τόσα χρόνια στους ειδικούς κανονισμούς. Οι περισσότερες από αυτές τις θέσεις δεν είναι καλυμμένες, δεν θα καλυφθούν ή κάποιες που είχαν καλυφθεί, έχουν πάει αλλού. Δεν είναι μόνο το γκαράζ -έτσι σας το ανέφερα- αλλά για παράδειγμα και η Επιτροπή Πόθεν Έσχες. Ξέρετε πόσοι έχουν μπει διά του Ειδικού Κανονισμού στην Επιτροπή Πόθεν Έσχες και πόσοι εξ αυτών λειτουργούν στην Επιτροπή Πόθεν Έσχες, και πόσοι σε άλλες υπηρεσίες; Πολλοί.

Τα βλέπουμε και θα τα αλλάξουμε σιγά-σιγά όλα, αλλά όχι σε βάρος του προσωπικού, διότι επαναλαμβάνω ότι λειτουργούν εκεί που έχουν πάει και δεν μιλάμε για καταστάσεις όπου είναι σπίτι τους ή κάπου αλλού.

Επιτρέψτε μου μία παρένθεση ακόμη εδώ για ένα θέμα, που είναι ένα θέμα το οποίο δεν θα λύσουμε σήμερα, αλλά θα ήθελα πάρα πολύ τα κόμματα και κυρίως τα πρώην ή νυν ή στο μέλλον μεγάλα κόμματα και τα λοιπά -δεν μπαίνω τώρα σε αυτή την συζήτηση- να το λάβουν πολύ σοβαρά υπ' όψιν, διότι έγιναν και κάποιες ερωτήσεις -τουλάχιστον στην επιτροπή- όπως «πείτε μας πού είναι οι υπάλληλοι της Βουλής» κ.λπ..

Θα πρέπει να μπει ένα μέτρο, ένας προς δεκαπέντε κάθε φορά για τα μέλη των κομμάτων, ένας προς δέκα κ.λπ. και αντίστοιχα

να είναι στην υπηρεσία των κομμάτων της Βουλής υπάλληλοι της Βουλής, δηλαδή να υπάρξει μια σχετική έστω ενοποίηση ως προς αυτό το ζήτημα. Δεν είναι δυνατόν, παραδείγματος χάριν, ένα κόμμα που έχει τους μισούς Βουλευτές από το σημερινό κυβερνών ή συγκυβερνών κόμμα -εννοώ σε σχέση με το ΣΥΡΙΖΑ- να έχει πενταπλάσιους υπαλλήλους της Βουλής στις υπηρεσίες του, δηλαδή να έχει εβδομήντα, ενώ θα έπρεπε να έχει δεκαπέντε. Δεν είναι σωστό. Υπάρχουν και άλλα και για άλλα κόμματα.

Γι' αυτό είπα και στον πολύ αγαπητό, τον κ. Παπαθεοδώρου στην τελευταία συζήτηση που έγινε στη Βουλή, που σωστά ζήτησε να καταγράψουμε όλες τις περιπτώσεις των θέσεων, του προσωπικού κ.λπ., ότι αυτό θα πρέπει να γίνει με έναν υπεύθυνο τρόπο και προς όλες τις κατευθύνσεις για να αντιληφθούμε, για να υπάρξουν οι αναγκαίες ισορροπίες προς εξυπηρέτηση όλων, διότι κατά τα άλλα σας επαναλαμβάνω ότι υπάρχουν ανισοτιμίες, ανισορροθίες και ανισοκατανομές άνευ προηγουμένου.

Έρχομαι στο θέμα του Θεματικού Γραμματέα για τον οποίο λέμε. Ο Θεματικός Γραμματέας σε ό,τι μας αφορά, δηλαδή για το παρόν Προεδρείο της Βουλής, θα είναι από την ανώτερη υπαλληλία -εν πάση περιπτώσει- από τα στελέχη της Διοίκησης της Βουλής. Δεν πρόκειται να είναι από κάπου αλλού. Είναι σαφές και είναι δέσμευση αυτό. Η δουλειά του θα αφορά μία ενίσχυση της δουλειάς που γίνεται για να «μαζέψουμε τον τραχανά» που έχουμε απλώσει, αυτό στο οποίο αναφέρθηκε στην αρχή. Έχουμε ανοίξει όλους τους φακέλους που βρήκαμε και ψάχνουμε και αυτούς που δεν έχουμε βρει, αλλά που ρίχνει κάποιος μία ιδέα και λέει -αναφέρθηκε ο Πρόεδρος προηγουμένως- «τι γίνεται με το περιουσιολόγιο, πού είναι; Υπάρχει περιουσία της Βουλής;». Το τελευταίο ίδρυμα έχει από δέκα έως χιλιάδες κληροδοτήματα. Ξέρετε ότι στη Βουλή δεν υπάρχει κανένα κληροδοτήμα; Το θεωρείτε πιθανό; Δεν ξέρω. Μπορεί να υπάρχουν. Δεν είναι πουθενά καταγεγραμμένα.

Ούτε ίχνος της περιουσίας της Βουλής δεν είναι πουθενά καταγεγραμμένο, δεν είναι περασμένο πουθενά, δεν έχει νομική υπόσταση για να το διεκδικήσει η Βουλή ή να μπορούμε να πάρουμε μία άδεια, παραδείγματος χάριν, για επέκταση των έργων, όπως για τη Φιλελλήνων. Θα μπορούσα ως μηχανικός να σας λέω για ένα-ένα από τα έργα -αναφέρθηκε και ο κ. Τραγάκης-, όπως για τη διεκδίκηση της Παλαιάς Βουλής, για τη Μπενάκειο, που ξεκινάμε το έργο των 11 εκατομμυρίων ευρώ που έχουν εγκριθεί από τον προϋπολογισμό του Δεκεμβρίου και για πλήθος άλλων.

Όμως, δεν υπάρχει. Δεν υπάρχει. Μην το ψάχνετε περισσότερο. Δεν υπάρχει! Είναι ένα μικτό σύστημα όπου αλλού η Βουλή, όπου αυτονοήτως αναφέρεται ως Βουλή, κάνει ένα συμβόλαιο -παραδείγματος χάριν- με το Ωνάσειο για το απέναντι κτήριο -που δεν ξέρω τώρα πώς θα το σπάσουμε για να πάμε σε δικό μας κτήριο-, αλλού κάνει μέσω της ΚΕΔ. Για παράδειγμα, όλο το κτήριο της Μητροπόλεως είναι στην ΚΕΔ περασμένο, στην Κτηματική Εταιρεία Δημοσίου. Δεν είναι Βουλή. Η Βουλή το αγόρασε όλο με λεφτά της Βουλής. Όμως, είναι στην ΚΕΔ.

Επαναλαμβάνω, θα μπορούσα να σας μιλάω επί ώρες. Έχουν ψαχτεί αυτά, νύχτες ολόκληρες οι υπηρεσίες και οι αρμόδιοι έψαχναν.

Τα λέω λίγο με λεπτομέρειες, διότι κάποιοι μας ακούνε. Να γράψουν και κάτι. Τους δίνω ερεθίσματα να κάνουν πραγματικά ρεπορτάζ, αντί -ας πούμε- να γράφουν ότι «το σύστημα Βούτση διορίζει το κομματικό κόκκινο κράτος στη Βουλή». Κάτι ανοησίες, κάτι βλακειές. Όποιος θέλει ας έρθει να δει πόσοι υπάλληλοι ήταν, πόσοι είναι τώρα, ποιοι μπηκαν, αν μπηκαν, πού θα μπουν κ.λπ..

Άρα, έρχομαι στο θέμα του Θεματικού Γραμματέα. Ο Θεματικός Γραμματέας, όπως και η Νομική Υπηρεσία, για την οποία γίνεται πολλή συζήτηση -και σωστά γίνεται- θα ασχοληθεί με αντικείμενα τα οποία εκ των πραγμάτων είχαν μπει κάτω από το χαλί, επειδή δεν τα αντιμετώπιζε η Βουλή τα προηγούμενα χρόνια. Δεν είναι σωστό που δεν τα αντιμετώπιζαμε τελικά. Και φταίμε όλοι μας. Διότι εμείς ήμασταν αξιωματική αντιπολίτευση τρία χρόνια, είμαστε Κυβέρνηση ενάμιση χρόνο. Δεν επιρρίπτω, επαναλαμβάνω, ευθύνες σε κανέναν πρώην Πρόεδρο -κυρία ή κύριο- και σε καμία κατάσταση γενικώς. Προς Θεού! Είναι εκ-

κρεμότητες, μεγάλες όμως εκκρεμότητες.

Υπάρχει έκταση δεκάδων στρεμμάτων κάπου, ας πούμε, στη Βόρεια Αττική για την οποία -μάλλον τώρα πλέον δεν είναι της Βουλής, διότι ήταν μέσα από κάτι περιέργως πενταετείς ανανεώσεις στην παραχώρηση που είχε δοθεί στη Βουλή, 80 στρέμματα- υπάρχουν φάκελοι για μελέτες 1,5 εκατομμυρίου ευρώ που έχουν γίνει για μελλοντικά κτήρια που θα χτιζόνταν εκεί. Ούτε την έκταση ξέρουμε ακόμα. Τις μελέτες τις ξέρουμε. Ξέρουμε τα γραφεία που τα πήραν πριν από είκοσι πέντε, τριάντα χρόνια, για ποια πράγματα ήταν. Θα δούμε. Είναι προφανές ότι ήταν κάτι που ξεκίνησε, δεν ευδοχώθηκε και σταμάτησε. Ήταν κάτω από το τραπέζι.

Επαναλαμβάνω, πρόκειται για πολλά, για πάρα πολλά ζητήματα τα οποία είμαστε υποχρεωμένοι και από την πλευρά, ας πούμε, τη νομική, την επιστημονική να τα ψάξουμε, να τα βρούμε, να τα ενισχύσουμε, να τα στηρίξουμε. Όμως, και με ένα επιπλέον στέλεχος, επαναλαμβάνω, μέσα από εδώ να υπάρχει μια ευθύνη για αυτό. Δεν έχει καμμία σχέση ούτε με παρακολούθηση υπηρεσιών ούτε με έλεγχο επί των Υπηρεσιών κ.λπ. η θέση αυτή του Θεματικού Γραμματέα. Η θέση θα είναι για αυτά τα πράγματα, όπως σας είπα, για μια σειρά από φακέλους μεγάλους, για μεγάλα θέματα που είναι εκκρεμότητες της Βουλής. Περί αυτού πρόκειται. Και εκεί πέρα χρειάζεται στήριξη.

Έρχομαι και στο θέμα της Νομικής Υπηρεσίας. Εγώ είμαι υπεύθυνος και παίρνω όλη την ευθύνη -μπορεί να αλλάξει, όλα μπορούν να αλλάξουν σε δύο, σε τρία χρόνια, σε έξι μήνες, αν δούμε πως δεν είναι σωστό- για αυτόν τον απόλυτο τρόπο με τον οποίο δεν είναι υπό την Επιστημονική Επιτροπή της Βουλής αυτή η Νομική Υπηρεσία που λέμε να οργανωθεί στη Βουλή. Και είμαι υπεύθυνος διότι, κατ' αρχάς, σέβομαι απολύτως και έχω πλήρη γνώση της εξαιρετικής και της απόλυτα χρήσιμης για όλους μας δουλειάς που γίνεται από την Επιστημονική Επιτροπή της Βουλής και η οποία πρέπει να είναι -και είναι και για την ώρα- 100% προσανατολισμένη στο νομοθετικό έργο, στο κοινοβουλευτικό έργο και στις μεγάλες εκκρεμότητες.

Όταν ερίζουμε περί το Σύνταγμα, όχι μόνο εδώ μέσα, να ξέρετε πόσα θέματα τίθενται στην καθημερινή λειτουργία της Βουλής, να ανοίξουμε ή να μην ανοίξουμε θέματα και ρωτάμε τι σχέση έχουν με το Σύνταγμα, δηλαδή σε όλο αυτό το έργο που είναι η καρδιά της λειτουργίας της Βουλής.

Αυτό, λοιπόν, πρέπει να είναι. Δεν πρέπει να είναι τίποτε άλλο. Δεν πρέπει να ασχολείται ούτε ο κ. Μαυριάς -τον ονοματίζω τώρα διότι έχει μια ιστορική διαδρομή πολυετή ο επικεφαλής σεβαστός καθηγητής, όπως και οι άλλοι συνάδελφοι εκεί- ούτε οι άλλοι συνάδελφοι με τη βιομηχανία διώξεων που υπήρξε για προσωπικό της Βουλής τους τελευταίους μήνες για χ, ψ, ζ λόγους -άστο να περάσει, θα δούμε πως θα τελειώσει- για διάφορες αιτίες ήσσονος σημασίας, δεύτερης, τρίτης, με εξώδικα. Υπήρξε. Υπάρχει και για άλλα θέματα, όχι από πολίτες, αλλά στο πλαίσιο. Αντιλαμβάνεστε.

Δεν πρέπει να έχουν καμμία σχέση ούτε με αυτό, ούτε με τα προηγούμενα, ούτε να τρέχουν να ξημεροβραδιάζονται στα υποθηκοφυλακεία της χώρας, όπως σας είπα προηγούμενα, στην ΚΕΔ, στις συζητήσεις που πρέπει να γίνουν τώρα για την ένταξη της περιουσίας της Βουλής ή όχι στο ταμείο, κ.λπ.. Πάρτε το, να δείτε πού το λένε. Πρόκειται για μεγάλα, μείζονα θέματα.

Αλίμονο εάν η Επιστημονική Επιτροπή της Βουλής είχε να κάνει και αυτό το έργο. Δεν θα το έκανε καλά. Γι' αυτό και θέλω να είμαι σαφής και παίρνω όλη την ευθύνη. Και ενδεχομένως δεν θα έκανε το άλλο. Διότι το βράδυ θα αναρτηθεί η σύμβαση της COSCO, την οποία πρέπει να ψηφίσουμε μέχρι την Πέμπτη ή την Παρασκευή που φεύγει ο Πρωθυπουργός για την Κίνα. Αντιλαμβάνεστε τι δουλειά έχει να κάνει διά μία εισέτι φορά η Επιστημονική Επιτροπή της Βουλής.

Τα πράγματα, λοιπόν, είναι συγκεκριμένα. Γι' αυτό συνηθίζω να μιλάω με παραδείγματα για να συνεννοηθούμε. Δεν υπάρχει καμμία ιδιότητα, καμμία μυστική σκέψη, καμμία υποκατάσταση, κανένα καπέλωμα της επιτροπής. Άλλωστε και της Επιστημονικής Επιτροπής τυπικά ο Πρόεδρος προΐσταται. Είναι Πρόεδρος στα πάντα. Μέχρι στα Ιδρύματα στην Κρήτη με έχουν βάλει Πρόεδρο. Ο Πρόεδρος προΐσταται. Θέλω να πω ότι δεν υπάρχει κάτι

άλλο, το οποίο μας ελέγχει και μας βάζει στη θέση μας. Και η στήριξη από την Επιστημονική Επιτροπή και από τον Πρόεδρο προς τον εκάστοτε Πρόεδρο και προς εμένα είναι αμέριστη.

Άρα, δεν υπάρχει αυτό το θέμα. Δημιουργήθηκε ένα θέμα, λοιπόν, εκ του μη όντος επί της ουσίας. Να το ξεκαθαρίσουμε απολύτως παρακαλώ πολύ.

Υπάρχει μια άλλη περιοχή, στην οποία θα πρέπει να βοηθήσει αυτή η Επιτροπή Στρατηγικού Σχεδιασμού. Είναι προφανές πως δεν έχει να κάνει τίποτα με εσωτερικό έλεγχο κ.λπ. της Βουλής. Αναφέρθηκε πάρα πολύ σημαντικά -με την έννοια ότι το ανέδειξε ως θέμα και ο κ. Τραγάκης- το ζήτημα της ψηφιακής εποχής και της έτοιμης -όχι μόνο μελέτης, έχει δοθεί κιόλας, ξεκινάει, είμαστε στη φάση υλοποίησης- της συνολικής ηλεκτρονικής διακυβέρνησης με βάση ψηφιακή υπογραφή πια, την οποία θα έχουμε, όλης της Βουλής. Δηλαδή, περνάμε σε αυτή την εποχή ως Βουλή.

Ταυτόχρονα, υπάρχουν έργα που γίνονται από την Υπηρεσία, από το ΕΣΠΑ και από το μη ΕΣΠΑ, δηλαδή από προγράμματα διακοινοβουλευτικά, ευρωπαϊκά και μεγάλα έργα, τα οποία παίρνονται από τη Βουλή από την οικεία Τεχνική Επιτροπή -που δεν είναι ακριβώς τεχνική, είναι άλλη Υπηρεσία υπό τον κ. Σβωλόπουλο- όπως και σειρά άλλων στρατηγικών αλλαγών στον τρόπο λειτουργίας της Βουλής.

Άρα, πρόκειται σαφέστατα για μια γνωμοδοτική επιτροπή, που θα φέρει ένα καθεστώς στη Βουλή ενός εκσυγχρονισμού και αναγκαίων αλλαγών εν κινήσει.

Θα φύγουμε δηλαδή από το καθεστώς του «τι μαζεύουμε για δύο-τρία χρόνια ως ανάγκες αλλαγών, να τις βάλουμε κάτω να τις κάνουμε» και μπορούμε να πάμε σε ένα καθεστώς εν κινήσει -δηλαδή ερχόμενοι σε επαφή μέσω αυτής της στρατηγικής επιτροπής με το τι γίνεται στα άλλα κοινοβούλια, τι ανάγκες προκύπτουν εδώ καθημερινά ή λιγότερο καθημερινά, τι αναγκαίες τομές πρέπει να γίνουν στη λειτουργία της Βουλής κ.λπ., που να μεταφράζεται και σε αλλαγές στον Κανονισμό ή σε αλλαγές λειτουργίας κ.λπ.. Δεν πρόκειται, λοιπόν, περί εσωτερικού ελέγχου. Πρόκειται καθαρότατα για μια τέτοια γνωμοδοτική, επιστημονική, σοβαρή επιτροπή.

Έρχομαι στο θέμα των οικονομικών. Ακούστηκε -νομίζω πάλι από τον κ. Τραγάκη προηγούμενα- το θέμα της διείσδυσης του Γενικού Λογιστηρίου του Κράτους, που τώρα είναι απλή παρακολούθηση κ.λπ..

Δεν είναι απλό θέμα καθόλου, και το γνωρίζουμε, στο καθεστώς και των δημοσιονομικών δεσμεύσεων που βρίσκεται η χώρα και επιτηρήσεων. Στο θέμα των προληπτικών ελέγχων, η Οικονομική Υπηρεσία της Βουλής, παραδείγματος χάριν, έχει σαφή θέση, τη θέση που έχουν και οι Οργανισμοί Τοπικής Αυτοδιοίκησης και άλλοι, ότι βοηθάει ο προληπτικός έλεγχος και μάλιστα από το κατώτερο δυνατό ποσό κ.λπ., πράγμα το οποίο αντίκειται στη γενική αρχή που πέρασε τώρα στη νομοθεσία, κάτω από την πίεση που υπήρξε απ' έξω. Είναι ένα θέμα που απαγορεύει πάρα πολύ και το Ελεγκτικό Συνέδριο και να δούμε πως θα υπάρξουν έστω μεταβατικές περίοδοι κ.λπ.. Είναι ένα ανοικτό ζήτημα και μια συζήτηση με το Γενικό Λογιστήριο του Κράτους. Υπάρχουν εκεί πέρα απόψεις στην παρούσα φάση που θέλουν έναν πλήρη έλεγχο των οικονομικών της Βουλής, δηλαδή να περάσει, εν είδει γενικής κυβέρνησης, κατευθείαν εκεί.

Έχει βρεθεί ένα *modus vivendi* σε συνεννόηση με τις Οικονομικές Υπηρεσίες και με το Γενικό Λογιστήριο του Κράτους, με τον Υπουργό, το οποίο όμως είναι επί κινούμενης άμμου, διότι όλοι βρισκόμαστε σε μια τέτοια κινούμενη άμμο. Πρέπει να είναι σε γνώση, πρέπει να το ξέρουμε, πρέπει να το περιφρουρήσουμε. Δεν έχουμε πια να περιφρουρήσουμε -και αυτό είναι σε βάρος κυρίως των εργαζομένων και το γνωρίζουν, πριν από τρία χρόνια είχαν γίνει εδώ πέρα συζητήσεις- κανένα ειδικό καθεστώς, προνομιακό μισθολογικό καθεστώς. Δεν πρόκειται περί αυτού. Ούτε δέκατοι τέταρτοι, δέκατοι πέμπτοι και δέκατοι έκτοι μισθοί υπάρχουν ούτε ειδικές επιδοματικές παροχές.

Όμως, παραδείγματος χάριν, υπάρχει κάτι αυτονόητο. Και το λέω ευθέως και ανοικτά, διότι χτες και σήμερα μια έγκριτη, η μεγαλύτερη έγκριτη εφημερίδα των Αθηνών ασχολήθηκε με το ζήτημα. Κάποιος είχε δώσει ένα μπιλιετάκι «εν όψει της σημερινής

συζήτησης ας τσιγκλήσουμε λίγο, μήπως το σύστημα Βούτση δίνει τίποτα υπερωρίες σε "κολλητούς"». Για αυτό, λοιπόν, το αναφέρω εγώ από εδώ. Δεν είναι ανάγκη να απαντάει κανείς ιδιωτικώς.

(Στο σημείο αυτό την Προεδρική Έδρα καταλαμβάνει η Γ' Αντιπρόεδρος της Βουλής κ. **ΑΝΑΣΤΑΣΙΑ ΧΡΙΣΤΟΔΟΥΛΟΠΟΥΛΟΥ**)

Υπάρχει το ζήτημα του υπερωριακού επιδόματος, που ανάλογα με την πυραμίδα, ας πούμε, της λειτουργίας, αφορά σε όλους τους υπαλλήλους της Βουλής. Είναι συγκεκριμένο, έχει διαβαθμίσεις, φτάνει μάξιμουμ στα 500 ευρώ. Ξεκινάει από ένα ποσό ελάχιστο, αλλά στις σημερινές συνθήκες είναι ένα ποσό. Αφορά και όλους τους εργαζόμενους στη Βουλή, όχι τους χίλιους πεντακόσιους. Αφορά όσους εργάζονται εδώ στα ΕΛΤΑ, στη φρουρά, στους υπαλλήλους των Υπηρεσιών, στην Εθνική Τράπεζα.

Αυτό είναι το επιπλέον, το οποίο είναι απολύτως εύλογο, διότι η Βουλή δεν έχει ωράρια. Τώρα στις 18.00' θα ξεκινήσει καινούργιο νομοσχέδιο, να μην πούμε για τα Σαββατοκύριακα και τα υπόλοιπα, και ως εκ τούτου αποτελεί και είναι καθορισμένο. Και κατά τα άλλα, όλο το προσωπικό της Βουλής -ανεξάρτητα του τι έγινε με τους Βουλευτές που αναφερθήκατε εσείς- και στην πρώτη φάση της ενοποίησης με τα δημοσιοϋπαλληλικά, με το ενιαίο μισθολόγιο αλλά και τώρα από 1^η Ιουνίου προβλέπεται να είναι στην ίδια μοίρα. Άρα, δεν υπάρχει και επ' αυτού κάποιο ζήτημα τύπου «δίνουν υπερωρίες στη Βουλή».

Αυτά τα απολιτικά και άκρως αντικοινοβουλευτικά πράγματα -και αναφέρομαι σε όλα τα κόμματα, είναι εκπρόσωποι εδώ όλων των κομμάτων, παλαιότερων και νεότερων- θα πρέπει να φύγουν και από τη φαρέτρα των μεταξύ μας αντιπαραθέσεων και συγκρούσεων και από οτιδήποτε άλλο. Γι' αυτό αναφέρθηκα και σε ποσά, για να ξέρουμε τι μας γίνεται.

Έρχομαι στο θέμα που τέθηκε για το κανάλι της Βουλής. Αυτούς τους μήνες προσπαθήσαμε από το υπάρχον δυναμικό των εκεί σκηνοθετών, τεχνικών κ.λπ. να διαμορφώσουμε ένα πενταμελές συντονιστικό διευθυντικό σχήμα, το οποίο καλό είναι να κρατηθεί και να έχει τη μέγιστη δυνατή συνεννόηση. Ελάχιστες φορές μας έχουν ρωτήσει είτε τους γραμματείς είτε εμάς.

Προσθέτουμε στον Κανονισμό, με την έννοια του «είτε-είτε», ότι παραμένον το συλλογικό σχήμα θα μπορούσε να υπάρχει επίσης και επιπλέον ένας συντονιστής ή να μην υπάρχει. Για την

ώρα δεν υπάρχει. Προσθέτουμε, λοιπόν -κι αυτό όχι μόνο για το κανάλι, αλλά για όλες τις υπηρεσίες και μάλιστα για αυτές που θα συνεχίσει να υπάρχει το καθεστώς των ειδικών κανονισμών, που είναι τρεις τέσσερις αν δεν κάνω λάθος, δηλαδή τα ευρωπαϊκά προγράμματα τα οποία σας ανέφερα προηγούμενα, όπως ο ειδικός λογαριασμός κ.λπ.- ότι στην Επιτροπή Κανονισμού, όπως γίνεται στην Επιτροπή Θεσμών και Διαφάνειας για τους διοικητές ΔΕΚΟ, σε τριμηνιαία, εξαμηνιαία βάση θα έρχονται οι προτάσεις για τους επικεφαλής αυτών των επιτροπών που ενδεχομένως, θα έχουν την τύχη και επεξεργασίας ή και γνωμοδοτικής ψηφοφορίας από τους εργαζόμενους εκεί.

Αυτό έγινε και στο Γραφείο Τύπου της Βουλής. Υπήρξε ψηφοφορία προ οκτώ μηνών, ανάμεσα στους εργαζόμενους και προέκυψε υπεύθυνος που είναι τώρα στο Γραφείο Τύπου της Βουλής και σε ένα χρόνο θα επαναληφθεί. Κάναμε δεκτή την πρόταση που φέρανε οι συνάδελφοι από εκεί.

Θα έρχεται, λοιπόν, και στην Επιτροπή Κανονισμού ο συντονιστής, το πενταμελές και θα εκθέτουν το τι έχουν στον προγραμματισμό, θα δέχονται τις συμβουλές ή τις αιτιάσεις ή την κριτική ή οτιδήποτε. Και επί των προσώπων, λοιπόν, και επί των πραγμάτων θα υπάρχει και σε αυτές τις ειδικές Υπηρεσίες μια γνωμοδότηση της Βουλής κ.λπ..

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, μπαίνει ένα θέμα αξιολόγησης του προσωπικού, επιλογής προϊσταμένων κ.λπ.. Είναι επίσης ένα θέμα, στο οποίο δεν είχε υπάρξει μια αντιστοίχιση της Βουλής τα προηγούμενα χρόνια, όπως ίσχυαν και προ κρίσεως και μέσα στην κρίση, στο δημόσιο. Είναι απαίτηση αυτή του κόσμου κατ' ελάχιστον να υπάρχει αυτή η διαδικασία και νομίζω πως υπάρχει μια μεγάλη συμφωνία γύρω από αυτό το ζήτημα.

Για το θέμα της μοριοδότησης η τελική νομοτεχνική, την οποία και καταθέτω είναι να πάμε με τα προβλεπόμενα ακριβώς ποσοστά, τα οποία θα είναι και στα Υπουργεία και στις άλλες δημόσιες υπηρεσίες. Να πάμε, δηλαδή, με αυτά τα ποσοστά, αν θυμάμαι καλά 20%, 30%, 40%. Να πάμε με αυτό, να μην υπάρχει καμμία διαφοροποίηση, αφού δεν έγινε δυνατόν επ' αυτού του θέματος να υπάρξει μια ευρύτερη συνεννόηση, εκτός αν είναι κάτι διαφορετικό στο οποίο είμαι ανοικτός να το αλλάξουμε.

Το καταθέτω για τα Πρακτικά.

(Στο σημείο αυτό ο Πρόεδρος της Βουλής κ. Νικόλαος Βούτσης καταθέτει την προαναφερθείσα νομοτεχνική βελτίωση, η οποία έχει ως εξής:

BC0628L
0.96

ΚΛ

ΝΟΜΟΤΕΧΝΙΚΗ ΒΕΛΤΙΩΣΗ

Στο στοιχείο δ) της παρ. 1 του άρθρου 30, οι περιπτώσεις i., ii και iii αντικαθίστανται, ως εξής:

- «i. Για θέση Προϊσταμένου Τμήματος:
 - 40%, για την ομάδα κριτηρίων (α),
 - 25%, για την ομάδα κριτηρίων (β) και
 - 35%, για την ομάδα κριτηρίων (δ).

- ii. Για θέση Προϊσταμένου Διεύθυνσης:
 - 40%, για την ομάδα κριτηρίων (α),
 - 25%, για την ομάδα κριτηρίων (β) και
 - 35%, για την ομάδα κριτηρίων (δ).

- iii. Για θέση Προϊσταμένου Γενικής Διεύθυνσης:
 - 40%, για την ομάδα κριτηρίων (α),
 - 25%, για την ομάδα κριτηρίων (β) και
 - 35%, για την ομάδα κριτηρίων (δ)».

77

ΠΡΟΕΔΡΕΥΟΥΣΑ (Αναστασία Χριστοδουλοπούλου): Παρακαλώ να διανεμηθεί στους κυρίους συναδέλφους.

ΝΙΚΟΛΑΟΣ ΒΟΥΤΣΗΣ (Πρόεδρος της Βουλής): Θέλω να σας πω ότι γίνονται εξοικονομήσεις στη Βουλή. Δώσατε τα ποσοστά τα οποία είναι 40%, 37,5% στο γενικό προϋπολογισμό που προήλθε από τους εργαζομένους και από τους Βουλευτές.

Η Βουλή των Ελλήνων δεν μπορεί να είναι μια φθηνή Βουλή. Θέλω να είμαι πάρα πολύ σαφής σε αυτό. Αυτά τα ποσοστά απομείωσης είναι τα μεγαλύτερα που μπορέσαμε να κάνουμε μέχρι τώρα. Μπορεί να υπάρχουν και κάποιες άλλες δυνατότητες και ευελιξίες που καθημερινά να προστίθενται από κάποιον.

Παραδείγματος χάριν, το κονδύλι γι' αυτό που ονομάζεται «Κοινοβουλευτική Δημοκρατία» όπου Έλληνες Βουλευτές είναι σ' όλους τους Οργανισμούς, σ' όλες τις Κοινοβουλευτικές Επιτροπές των Οργανισμών και σε δεκάδες Επιτροπές Φιλίας σ' όλο τον κόσμο, είναι μια δουλεια εξαιρετικά σημαντική για την ίδια τη χώρα, για τη Βουλή κ.λπ., όπως και άλλες υπηρεσίες και άλλα έξοδα.

Θα μπορούσαμε να μην κάνουμε τίποτα σε σχέση με δύο παράγοντες, οι οποίοι όμως είναι απολύτως καθοριστικοί για το άνοιγμα της Βουλής στην κοινωνία και για τη σχέση της Βουλής με την κοινωνία και για την απόκτηση μιας αυτάρκειας και στήριξης ως Βουλή, ως λειτουργία σε δικά της κτήρια κ.λπ.. Είναι δύο κονδύλια αυτά.

Το ένα είναι οι χορηγίες. Είναι χορηγίες για τα εβδομήντα παιδιά πολιτών που έχουν χάσει τη ζωή τους κατά τη διάρκεια της εκτέλεσης του καθήκοντος τα οποία είναι σε λίστες και μέσω ειδικών επιτροπών επικυρώνεται και ανανεώνεται η στήριξη που δίνει η Βουλή.

Υπάρχουν, επίσης, χορηγίες κατόπιν πολύ συγκεκριμένης διαδικασίας ως προς την κατάθεση προγραμμάτων και ύστερα στην απολογιστική διαδικασία, χορηγίες δημιουργίας και μάλιστα μέσα στην κρίση, στήριξης ασυνόδευτων, σε σχέση με την κρίση, μέχρι πολιτιστικής δημιουργίας.

Είναι ένα πακέτο αυτό, το οποίο κατά τη γνώμη μου θα πρέπει να επεκταθεί με τη μεγαλύτερη δυνατή διαφάνεια και δικαιοσύνη. Δεν είναι για να κοπεί στο όνομα του ότι «εκεί στη Βουλή κάθονται». Δεν είναι έτσι. Πολύς κόσμος απευθύνεται εδώ.

Προχθές «βάλαμε» ταρτάν. Το λέω μέσα σε εισαγωγικά για να μην αποκτήσουμε και καμμία οίηση εδώ πέρα. Με μια στήριξη της Βουλής μπήκε ταρτάν σ' ένα γηπεδάκι στον Αιώνα στις φυλακές ανηλίκων παιδιών. Δεν είχαν από κάπου αλλού, ούτε είχε το Υπουργείο Δικαιοσύνης πόρους για να στηρίξει κάτι τέτοιο. Το λέω δειγματοληπτικά. Αυτός, λοιπόν, είναι ένας τομέας.

Ο δεύτερος τομέας αφορά στα κτήρια και στα άλλα. Το υπαινιχθήκατε προηγουμένως. Δεν μπορεί το καθεστώς της Παλαιάς Βουλής να συνεχίσει να είναι σε μη καθεστώς. Δεν υπάρχει. Εκεί αναζητήστε συμβόλαιο για να δείτε. Δεν υπάρχει. Ξεκινάει από τον Ελευθέριο Βενιζέλο, πηγαίνουν σ' όλους τους κατοχικούς πρωθυπουργούς, σε κάτι προσωπικά διατάγματα, σε κάτι συμφωνίες, μέχρι που στο τέλος μέσα στο 2000 στην Εθνολογική Εταιρεία δόθηκε, ας πούμε, το status του Εθνολογικού Μουσείου όπου πλέον ως μουσείο είχε μια πολύ μεγάλη επιχορήγηση -και μπράβο της γιατί έχει κάνει πολύ καλό έργο- από το Υπουργείο Πολιτισμού, χωρίς το Υπουργείο Πολιτισμού να έχει φάκελο σχέσης, ας πούμε, μ' αυτήν την εταιρεία ή με το κτήριο της Παλαιάς Βουλής.

Ήλθαν εδώ οι πρώην Βουλευτές και τους ζητούσαν ένα υπέρογο ποσό οι πρώην Βουλευτές για να κάνουν μια εκδήλωση οι άνθρωποι μέσα εκεί και τους στείλαμε σε μια άλλη έκθεση της Βουλής.

Δεν μπορεί να συνεχιστεί αυτό το πράγμα. Είχαμε πάει και με τον κ. Τραγάκη για να υπάρξει μία συνεννόηση, ώστε φιλώ ονόματι -θα δούμε με τι τρόπο- να έλθει υπό την «ιδιοκτησία». Βάλτε το μέσα σε πολλά εισαγωγικά αυτό. Δεν είναι αυτό το θέμα. Εδώ δεν είναι κανένας προσωπικός ιδιοκτήτης. Υπό τον έλεγχο, υπό τη ρύθμιση, υπό τη συνέργεια, ας πούμε, και της Βουλής.

Θα φτιαχτεί και η Μπενάκειος Βιβλιοθήκη, από πίσω όλο το κτήριο. Έχει ληφθεί ήδη απόφαση. Υπάρχουν τα σχέδια. Μπορούν να μπουιν συνηγορία μέσα στο 2016 και το κόστος είναι έντεκα εκατομμύρια ευρώ. Θα είναι ένα στολίδι. Αν έχουμε και το

μπροστινό κτήριο, θα είναι το σημείο αναφοράς στο κέντρο της Αθήνας. Θα πρέπει να ενδιαφερθούν και η περιφέρεια, ο δήμος κ.λπ.. Έχουμε μπροστά μας και άλλες τέτοιες δουλειές.

Αυτό σημαίνει, λοιπόν, ότι δεν πρέπει να ασκείται επί του προϋπολογισμού μια περαιτέρω πίεση άνευ ορίων στο όνομα «εσείς που κόβετε μισθούς, συντάξεις, επιδόματα, δεν έχετε δικαίωμα να λειτουργεί η Βουλή, να αναπτύσσεται, να ανοίγεται στην κοινωνία» κ.λπ.. Δεν είναι έτσι.

Είμαστε πάρα πολύ σαφείς. Η Βουλή δεν μπορεί να είναι φθηνή. Η Βουλή, όμως, πρέπει να είναι απολύτως στον μέσο όρο -και κάτω ει δυνατόν από τον μέσο όρου- του τι συμβαίνει σήμερα στην ελληνική κοινωνία.

Δεν θέλω να μακρηγορήσω άλλο και να αναφερθώ σε άλλα θέματα λειτουργίας της Βουλής που έχουν τη σημασία τους και εντοπίστηκαν και σήμερα. Για παράδειγμα, πράγματι όταν συζητήσουμε το Μέρος Α' όλοι θα φέρουμε την εμπειρία μας -πέραν των τριών σημείων που αλλάζουν από σήμερα- για αλλαγές που μπορούν να γίνουν στη Βουλή.

Μπορεί, επίσης, η ανταπόκριση στον Κοινοβουλευτικό Έλεγχο από το 50% και κάτι που είναι τώρα και για όλη τη χρονιά να πάει στο 70%. Και πρέπει. Και αυτό δεν είναι ηθικολογικό θέμα ή να πιέζουμε καθημερινά την Κυβέρνηση. Πρέπει να βρούμε τους τρόπους -το είπαμε και στη Διάσκεψη των Προέδρων- ίσως επανρχόμενοι μερικώς και στο καθεστώς των συγκεκριμένων ημερών για τα Υπουργεία -εμένα, για παράδειγμα, με είχε βολέψει αυτό όταν ερχόμουν ως Υπουργός Εσωτερικών- για να μπορούν να κατατίθενται ερωτήσεις πλέον ομαδοποιημένες και να απαντώνται. Είναι ένα θέμα στο οποίο θα πρέπει να υπάρξει βελτίωση.

Επίσης, θα πρέπει να υπάρξει βελτίωση και σε έναν τομέα όπου η κατάσταση είναι σαφώς καλύτερη λόγω ανταπόκρισης του Πρωθυπουργού σε σχέση με το παρελθόν, δηλαδή στην προημερησίας συζήτησης, στο να έρχονται νόμοι που κατατίθενται και από άλλα κόμματα, στο να μπαίνουν οι προτάσεις για εξεταστικές επιτροπές που κατατίθενται από άλλα κόμματα ή να είναι και πιο συχνή η παρουσία του Πρωθυπουργού στις επίκαιρες επερωτήσεις της Παρασκευής. Να μην ήταν δύο, να ήταν τέσσερις μέχρι τώρα οι παρουσίες. Πλην, όμως, θέλω να επισημάνω ότι σε αυτόν τον τομέα σε σχέση με προγενέστερες καταστάσεις η απόσταση είναι άβυσσος υπέρ αυτής της Βουλής, χωρίς, όμως, να είναι ικανοποιητική.

Αυτό το οποίο παραμένει ως σοβαρό ζήτημα και πρόβλημα και θέλω ενώπιος ενωπίω να το γνωρίζουμε και να το δούμε -είναι θέμα της Κυβέρνησης κατ' αρχάς και σε σοβαρό βαθμό και το έχουμε επισημάνει με πολύ μεγάλη αυστηρότητα- είναι η καλύτερη νομοθέτηση ως προς τα νομοσχέδια. Εκεί πέρα υπάρχει κάτι το οποίο δύσκολα μπορούμε να αγγίξουμε. Και έχω αναφερθεί δημόσια σε αυτό. Δηλαδή, όσον αφορά αυτά τα οποία έρχονται μέσα από τις συζητήσεις και τις διαπραγματεύσεις για τις αξιολογήσεις και τα οποία μερικές φορές τελειώνουν στις 4.00' το πρωί στο Χίλτον, πηγαίνουν 6.30' στις Βρυξέλλες, 8.30' μεταφράζονται και στις 10.00' έρχονται εδώ -αλλά είναι έτσι, δεν μπορεί να είναι αλλιώς- αυτό, όπως καταλαβαίνουμε, βάζει κάποια όρια τα οποία δεν έχουμε αποδεχτεί ψυχολογικά, αλλά τα έχουμε δεχτεί ως λειτουργία και αποτελούν πρόβλημα. Το ξέρουμε, το γνωρίζουμε.

Προηγουμένως σας είπα για την Cosco ότι θα έρθει η σύμβαση και θα ψηφιστεί μέσα στην εβδομάδα. Δεν είναι σωστή νομοθέτηση αυτό το πράγμα. Έχουμε πλήρη επίγνωση. Το ξέρουμε. Ελπίζουμε να κλείσει γρήγορα αυτός ο κύκλος για τη χώρα κ.λπ.. Και κάνουμε ό,τι μπορούμε.

Όμως, υπάρχει μια άλλη πλευρά για την οποία έχουμε ευθύνη. Υπάρχει ευθύνη και θα πρέπει όχι να βελτιωθεί, αλλά να αλλάξει άρδην. Και αυτή έχει να κάνει με το ότι από αρκετά Υπουργεία δεν σχεδιάζεται η νομοθετική παρέμβαση του τριμήνου, του εξαμήνου του έτους έτσι ώστε να μαζεύεται η ύλη για να έρχονται νομοσχέδια των Υπουργείων και να κατατίθενται ως τέτοια -έστω και ως πολυνομοσχέδια, αλλά με μια συνεκτικότητα, να μην είναι κουρελού- αλλά προτιμάται η μέθοδος -διότι κάποιες στιγμές έχει φτάσει να είναι μέθοδος- των τροπολογιών. Δηλαδή, σε νομοσχέδια σχετικά ή άσχετα -αυτό πια είναι λεπτομέρεια, που, όμως, είναι κρίσιμο ζήτημα κατά το Σύνταγμα- να έρχονται πο-

λυσέλιδα μίνι νομοσχέδια από διάφορα Υπουργεία. Και αυτό συχνά, γίνεται πολύ συχνά.

Αυτό, λοιπόν, είναι πάρα πολύ σοβαρό ζήτημα. Έχει τεθεί στην Κυβέρνηση με όλους τους δυνατούς τόνους. Δεν υπάρχει επ' αυτού αντίλογος. Δεν έχει καμμία σημασία να πούμε αν αυτό είχε γίνει και πόσες φορές στο παρελθόν ή πόσες φορές στο παρελθόν είχαν γίνει διάφορα πράγματα. Είναι απ' αυτά που πρέπει να διορθωθούν σαν μια κανονικότητα, να αποκτηθεί, δηλαδή, μια κανονικότητα σ' αυτόν τον τρόπο νομοθέτησης σε σχέση με αυτές τις μεγάλες τροπολογίες.

Δεν αναφέρομαι σε φωτογραφικές, σε μεταμεσονύχτιες που ήταν η φιλολογία της προηγούμενης φάσης ή και ολίγον της τωρινής. Είναι ένα άλλο πράγμα το οποίο μπορεί και πρέπει να αποφευχθεί με την εφόρευση απ' όλους μας. Αντιλαμβάνεστε σε ποιο ζήτημα αναφέρομαι.

Αυτό, λοιπόν, είναι ένα ανοιχτό ζήτημα το οποίο θα πρέπει να μας απασχολήσει και να το ξεπεράσουμε διότι δημιουργεί πραγματικά πρόβλημα.

Δεν υπάρχει πρόβλημα με τις πράξεις νομοθετικού περιεχόμενου, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι. Στην παρούσα περίοδο της Βουλής που διανύουμε, υπήρξαν μόνο δύο, οι οποίες έγιναν τα Χριστούγεννα για συγκεκριμένες προθεσμίες που αφορούσαν επιδόματα για την 31^η Δεκεμβρίου. Για το προηγούμενο διάστημα, της πρώτης διακυβέρνησης ΣΥΡΙΖΑ-ΑΝΕΛ, δηλαδή για την πρώτη φάση, υπήρχαν πράγματι δέκα, δώδεκα. Το νούμερο τριάντα τέσσερα που ανέφερε προηγουμένως ο εισηγητής της Αξιωματικής Αντιπολίτευσης, αφορούσε τις διαφορετικές θεματικές που υπήρχαν μέσα στις πράξεις νομοθετικού περιεχομέ-

νου. Ήταν δέκα με δώδεκα -τις γνωρίζω μια προς μία- και είχαν σχέση με τις ανάγκες εκείνης της περιόδου και με την πορεία της διαπραγμάτευσης εκείνη την περίοδο, για την οποία προφανώς υπάρχουν ενστάσεις και ανάμεσα στα κόμματα.

Εγώ μπορεί να τις θεωρούσα απολύτως εύλογες γιατί οι περισσότερες απ' αυτές αναφέρονταν στο πώς θα αντιμετωπίσουμε το προσφυγικό τσουνάμι. Από την άλλη πλευρά υπάρχει η άποψη και η αντίληψη που έχει κατατεθεί, ότι έπρεπε να έχει προβλεφθεί ή έπρεπε να υπάρχει ένας άλλος σχεδιασμός. Το δέχομαι. Αφορά, όμως, εκείνη την περίοδο.

Επαναλαμβάνω ότι για την περίοδο που συζητάμε, για τους εννιά μήνες, καλό θα ήταν να μην υπάρχει καμμία πράξη νομοθετικού περιεχομένου, αλλά αναφερόμαστε σε δυο.

Άρα, ήθελα με την ευκαιρία και της σημερινής ομιλίας να αποκαταστήσουμε και μερικά θέματα στα οποία υπάρχουν αντιρρήσεις σε σχέση με αιτιάσεις που έθεσε ο εισηγητής της Αξιωματικής Αντιπολίτευσης.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, με συγχωρείτε γιατί μακρηγόρησα.

Επαναλαμβάνω ότι θεωρώ πως είναι μια καλή μέρα για τη Βουλή και μια καλή αρχή που μπορούμε να κάνουμε γι' αυτά τα ζητήματα.

Ευχαριστώ.

(Χειροκροτήματα)

(Στο σημείο αυτό ο Πρόεδρος της Βουλής κ. Νικόλαος Βούτσης καταθέτει για τα Πρακτικά προαναφερθείσα νομοτεχνική βελτίωση, η οποία έχει ως εξής:

11**ΝΟΜΟΤΕΧΝΙΚΗ ΒΕΛΤΙΩΣΗ**

Στο στοιχείο α) της παραγράφου 2 του άρθρου 3 του Ειδικού Κανονισμού του Τηλεοπτικού και Ραδιοφωνικού Σταθμού της Βουλής των Ελλήνων και στην παράγραφο 2 του άρθρου 5 του Ειδικού Κανονισμού της Υπηρεσίας Εφαρμογής Ευρωπαϊκών Προγραμμάτων της Βουλής, που προτείνεται, με το άρθρο 53, να προσαρτηθούν, ως Παραρτήματα, στον Κανονισμό της Βουλής (Μέρος Β'), η φράση «τον Ειδικό Θεματικό Γραμματέα της Βουλής ή αν δεν υπάρχει ή κωλύεται, τον Ειδικό Γραμματέα της Βουλής» αντικαθίσταται με τη φράση «τον Ειδικό Γραμματέα της Βουλής ή, αν δεν υπάρχει ή κωλύεται, τον Ειδικό Θεματικό Γραμματέα της Βουλής».

>>) .

ΑΝΔΡΕΑΣ ΛΟΒΕΡΔΟΣ: Κυρία Πρόεδρε, θα ήθελα τον λόγο.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΟΥΣΑ (Αναστασία Χριστοδουλοπούλου): Παρακαλώ, τι θέλετε, κύριε Λοβέρδο;

ΑΝΔΡΕΑΣ ΛΟΒΕΡΔΟΣ: Θα ήθελα τον λόγο ως Κοινοβουλευτικός Εκπρόσωπος όταν κρίνετε ότι μπορώ να μιλήσω. Δεν επείγομαι.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΟΥΣΑ (Αναστασία Χριστοδουλοπούλου): Κύριε Δαβάκη, θέλετε τον λόγο;

ΑΘΑΝΑΣΙΟΣ ΔΑΒΑΚΗΣ: Τον έχω ζητήσει από πριν.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΟΥΣΑ (Αναστασία Χριστοδουλοπούλου): Τώρα θέλουν οι κοινοβουλευτικοί εκπρόσωποι τον λόγο. Θα μιλήσετε όλοι;

ΑΝΔΡΕΑΣ ΛΟΒΕΡΔΟΣ: Δεν ξέρω αν θέλουν οι άλλοι συνάδελφοι να μιλήσουν. Εγώ θέλω.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΟΥΣΑ (Αναστασία Χριστοδουλοπούλου): Εγώ βλέπω ότι θέλουν να μιλήσουν. Ανοίγει η όρεξη.

Θα ξεκινήσω με τον ομιλητή.

Κύριε Δαβάκη, έχετε τον λόγο για πέντε λεπτά.

ΑΘΑΝΑΣΙΟΣ ΔΑΒΑΚΗΣ: Πέντε ή επτά λεπτά;

ΠΡΟΕΔΡΕΥΟΥΣΑ (Αναστασία Χριστοδουλοπούλου): Πέντε είναι σύμφωνα με τον Κανονισμό.

ΑΘΑΝΑΣΙΟΣ ΔΑΒΑΚΗΣ: Κυρία Πρόεδρε, άκουσα με προσοχή τον κύριο Πρόεδρο της Βουλής. Βέβαια, πριν τον ακούσω, ζητήσα τον λόγο, για να τοποθετηθώ σε ορισμένα ζητήματα κεφαλαιώδη, εκ των οποίων τα δύο ως παραλειπόμενα έθεσε ο κύριος Πρόεδρος. Και νομίζω ότι θα έπρεπε η Βουλή και το Σώμα -και, δυστυχώς, δεν είναι σύμπτωση η Βουλή παρούσα για κάτι το οποίο την αφορά και εν πολλοίς απολογούμεθα- να πάρει θέση.

Το πρώτο -κάτι το οποίο δεν έθιξε ο κύριος Πρόεδρος της Βουλής όπως θα έπρεπε, με τη βαρύτητα την οποία θα έπρεπε- είναι η υπονόμηση αυτής καθ' εαυτήν της λειτουργίας της Βουλής, όσον αφορά και το νομοθετικό έργο -βλέπε τροπολογίες, μικρά νομοσχέδια- και τον κοινοβουλευτικό έλεγχο, με την απαξίωση των Υπουργών να έρθουν να απαντήσουν στους συναδέλφους Βουλευτές.

Η Βουλή, όπως όλοι γνωρίζουμε, δεν είναι θεραπεινίδα της Κυβέρνησης, να καλείται όποτε η Κυβέρνηση τη συγκαλεί. Η Βουλή είναι ένα ανεξάρτητο θεμέλιο της δημοκρατίας, το οποίο πρέπει πρωτίστως να σέβεται η Κυβέρνηση, η κυβερνώσα παράταξη και να την υπερασπίζεται ο Πρόεδρος της Βουλής. Δεν έχω αισθανθεί, παρά τα είκοσι τρία σχεδόν χρόνια που βρίσκομαι σ' αυτή την Αίθουσα, ότι έχουμε μια σημαντική υποστήριξη οι ερωτώντες Βουλευτές των απουσιαζόντων Υπουργών από τον Πρόεδρο της Βουλής.

Θα ήθελα περισσότερο στεντορεία τη φωνή, κύριε Πρόεδρε, για να υπερασπιστείτε τα μέλη των οποίων προεδρεύετε. Και είναι κάτι το οποίο θα έπρεπε να τεθεί με μεγαλύτερη, θα έλεγα, ένταση και σοβαρότητα.

Για τα τρία, τέσσερα ζητήματα τα οποία έχουν θιγεί και τα οποία λέει ο κύριος Πρόεδρος ότι είναι μια τομή, μια επιλογή πολιτική κ.λπ., θέλω να πω τα εξής: Εδώ ακούστηκε κάτι πάρα πολύ σοβαρό, ότι, δηλαδή, υπάρχουν ακίνητα -και υπάρχουν- της Βουλής τα οποία είναι ορφανά, των οποίων το νομικό καθεστώς είναι άδηλο. Το κτήριο της Μητροπόλεως ανήκει στην Κτηματική Εταιρεία του Δημοσίου και άλλα πολλά. Συστήνεται επί τούτου, λοιπόν, κύριε Πρόεδρε, Τμήμα Νομικής Υποστήριξης -έτσι το κατάλαβα εγώ-, με νέες θέσεις κ.λπ., το οποίο θα συνδράμει στο να ανευρεθεί η νομική θέση αυτών των ακινήτων.

Η ήδη υπάρχουσα Νομική Υπηρεσία της Βουλής στις αγορές αυτών των ακινήτων τι θέση είχε πάρει; Είχε φόρτο εργασίας; Σαφώς είχε φόρτο εργασίας, διότι η Νομική Υπηρεσία της Βουλής αποτελεί ένα εκλεκτό τμήμα της Βουλής, της γενικότερης διοικητικής της δομής, από τους απλούς υπαλλήλους των οποίων η επάρκεια, η προθυμία είναι τεράστια στη βοήθεια των Βουλευτών. Όμως, εν πάση περιπτώσει, θα ήθελα να είχα την άποψη της Νομικής Υπηρεσίας της Βουλής γι' αυτό που είπε ο κύριος Πρόεδρος πριν από λίγο, ότι μεγάλα περιουσιακά ακίνητα της Βουλής δεν έχουν συγκεκριμένη ταυτότητα. Δεν ανήκουν σε κανέναν, με λίγα λόγια, παρ' ότι έχουν αγοραστεί με χρήματα της Βουλής των Ελλήνων.

Όσον αφορά τη Μονάδα Στρατηγικού Σχεδιασμού, είπε ο κύ-

ριος Πρόεδρος ότι γίνεται μια εν κινήσει παρέμβαση, θα έλεγα εγώ ένα bypass, στα ήδη υπάρχοντα προβλήματα, προκειμένου να δοθούν κάποιες λύσεις, με βάση την πιστοποίηση των Υπηρεσιών και την οικονομικότητα. Θεωρώ ότι είναι λίγο σολοικισμοί αυτοί, αλλά, εν πάση περιπτώσει, όλα θα αποδειχθούν εκ του αποτελέσματος.

Ο Ειδικός Θεματικός Γραμματέας μου θυμίζει τον Ειδικό Θεματικό Περιφερειάρχη που έχουμε εμείς στις περιφέρειές μας. Δεν νομίζω ότι έχουμε χρεία άλλων υπαλλήλων ή άλλων θεσμών σε αυτή την Αίθουσα και με αυτές τις λειτουργίες. Έχετε Γραμματέα της Βουλής, έχετε Ειδικό Γραμματέα, που, απ' ό,τι γνωρίζω, είναι υπάλληλος της Βουλής, και συστήνετε και νέο υπάλληλο της Βουλής, Ειδικό Θεματικό Γραμματέα. Οι δύο προηγούμενοι τι θα κάνουν, κύριε Πρόεδρε; Τόσο φόρτο εργασίας έχουν; Και τι θα κάνει και η Κεντρική Υπηρεσία της Βουλής, εν πάση περιπτώσει;

Επίσης, αναφέρθηκε ότι θα υπάρξει συντονιστής στο κανάλι της Βουλής για τριετή θητεία. Προσωπική άποψη εκφράζω λέγοντας ότι θεωρώ πως το κανάλι της Βουλής δεν χρειάζεται να υπάρχει. Νομίζω ότι θα μπορούσε κάλλιστα, με έναν μικρό αριθμό υπαλλήλων της Βουλής, να αποτελέσει τμήμα της ΕΡΤ, την οποία επανασυστήσατε. Έτσι συμβαίνει στα σύγχρονα κράτη. Θεωρώ ότι το κανάλι της Βουλής, με την αναμετάδοση των εργασιών της Βουλής, θα μπορούσε να είναι μέλος του εθνικού καναλιού, της ΕΡΤ. Εν πάση περιπτώσει, αυτή είναι προσωπική μου άποψη. Ο Ειδικός Συντονιστής, όμως, τι επιπλέον θα κάνει;

Ζήτησα -δεν εκφράζω προσωπικό παράπονο, αλλά φαντάζομαι τι θα γίνεται και σε άλλες περιπτώσεις- το κανάλι της Βουλής να ασχοληθεί εν είδει συνεντεύξεως με μια πνευματική προσωπικότητα της χώρας μας, ο οποίος διένυε το εκατοστό έτος της ηλικίας του, και να του πάρει μια συνέντευξη.

(Στο σημείο αυτό κτυπάει το κουδούνι λήξεως του χρόνου ομιλίας του κυρίου Βουλευτή)

Τελειώνω σε λίγα δευτερόλεπτα, κυρία Πρόεδρε. Ας μιλήσουν και οι Βουλευτές.

Δυστυχώς, κατέστη αδύνατο. Επί έναν χρόνο κωλυσιεργία.

Βέβαια, το συγκεκριμένο πρόσωπο απεδήμησε εις Κύριον. Θα μας βλέπει από ψηλά. Όμως, φανταστείτε κάποιους ανθρώπους αθόρυβους, σεμνούς, οι οποίοι προσπάθησαν να διακινήσουν τα γράμματα και δεν ασχολήθηκαν με τη δημοσιότητα, όταν προσαπαστήσαμε εμείς να τους δείξει για λόγους αρχής το κανάλι της Βουλής και αυτό κατέστη αδύνατο.

Εν πάση περιπτώσει, καλό θα είναι σήμερα όλα αυτά για τα γυμναστήρια, τους διατροφολόγους, τους γυμναστές -όπου, βέβαια, καλούμεθα στις περιφέρειές μας να απαντούμε γιατί πάμε εμείς οι Βουλευτές στα γυμναστήρια, λες κι έχουμε τόσον χρόνο να πηγαίνουμε και στα γυμναστήρια, άλλου είδους τρεξίματα έχουμε- να απαντώνται συγκεκριμένα, κύριε Πρόεδρε, από τα μέσα τα οποία πολλές φορές λαϊκίζουν και όχι με τη σωπή, ότι προσλαμβάνετε τόσους εδώ, τόσους εκεί και λοιπά.

Καλό θα είναι μόνοι μας να υπερασπιστούμε, έναντι του αδηφάγου τέρατος του λαϊκισμού, τον εαυτό μας με την αλήθεια, με το κύρος του Κοινοβουλίου και με, εν πάση περιπτώσει, όχι τέτοιου είδους ρυθμίσεις, που ξεφεύγουν από τις βασικές ρυθμίσεις που θα έπρεπε να υπάρχουν, όπως είναι το ζήτημα της απουσίας Υπουργών από τους ερωτώντες Βουλευτές. Κλείνω με αυτό.

Πρέπει, κύριε Πρόεδρε, να υπάρξουν κυρώσεις απέναντι στους Υπουργούς που δεν έρχονται να απαντήσουν στη Βουλή, περιφρονώντας με αυτόν τον τρόπο την Εθνική Αντιπροσωπεία. Κι αν μου πείτε, όπως είπατε προηγουμένως, ότι συνέβαινε και στο παρελθόν αυτό, θα σας πω ότι η οποιαδήποτε εκλογική αναμέτρηση καθαρίζει το τοπίο και ξεκινάει σε ένα άδειο τραπέζι η νέα περίοδος.

Μην επικαλούμαστε συνέχεια την ιστορία. Μη γινόμαστε ιστορικοί. Να κοιτάμε τι κάνετε εσείς από εδώ και μπρος, που, δυστυχώς, επί τα χείρω προχωράτε όσον αφορά το θέμα του κοινοβουλευτικού ελέγχου και της απαξίας που οι ίδιοι οι Υπουργοί δείχνουν προς τη Βουλή.

Σας ευχαριστώ για την ανοχή.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΟΥΣΑ (Αναστασία Χριστοδουλοπούλου): Κύριε

Θεωνά, θέλετε να μιλήσετε τώρα;

ΙΩΑΝΝΗΣ ΘΕΩΝΑΣ: Ας μιλήσει κάποιος άλλος πρώτα.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΟΥΣΑ (Αναστασία Χριστοδουλοπούλου): Από τη Νέα Δημοκρατία ο κ. Δένδιας δεν είναι εδώ. Συνεχίζουμε με τον κ. Παππά.

Κύριε Παππά, έχετε τον λόγο για δέκα λεπτά.

ΧΡΗΣΤΟΣ ΠΑΠΠΑΣ: Κυρία Πρόεδρε, τοποθετούμεθα αρχικά επί της συζήτησής. Εγώ θέλω να αναφερθώ σε ένα θέμα επικαιρότητας, που απασχολεί ιδιαίτερα τον ελληνικό λαό.

Είμαστε εδώ σήμερα, έναν χρόνο μετά τα capital controls, έναν χρόνο μετά το περήφανο «όχι» του ελληνικού λαού στις 5 Ιουλίου του 2015 και λίγες εβδομάδες μετά την επισημοποίηση, μέσω της Ολομέλειας της Βουλής, της κατοχής της πατρίδας μας για ενενήντα εννέα χρόνια.

Απευθυνόμεθα, λοιπόν, στον ελληνικό λαό και λέμε: Η Χρυσή Αυγή χαίρεται τη γενναία απόφαση των Βρετανών πολιτών να πουν «όχι» στα κοράκια των Βρυξελλών, να πουν «όχι» στη γερμανική ολιγαρχία, που ισοπεδώνει λαούς με πολιτικές λιτότητας, που έχει ποδοπατήσει την εθνική μας ανεξαρτησία, που προωθεί τη λαθρομετανάστευση, που επιβάλλει ποσοστάσεις ακόμα και στα αγροτικά προϊόντα που παράγουμε και δεν επιτρέπει να συνάψουμε ισχυρούς δεσμούς με τη μεγάλη δύναμη, με την ομόδοξη δύναμη, που λέγεται Ρωσία.

Άμεση πολιτική συνέπεια του Brexit είναι η γιγάντωση των ευρωπαϊκών πατριωτικών και εθνικιστικών δυνάμεων, με πρωτόπορο το κίνημα της Χρυσής Αυγής, που, σε μια Ελλάδα προδομένη, σε μια Ελλάδα που ο πλούτος εκχωρείται σε ξένους τοκογλύφους, είμαστε η μόνη δύναμη αντίστασης, η μόνη δύναμη που μάχεται υπέρ της εθνικής ανεξαρτησίας.

Η Χρυσή Αυγή έχει λάβει θέση υπέρ των εθνών-κρατών, σημειώνοντας πως ο τρόπος με τον οποίο λειτουργεί τώρα η Ευρωπαϊκή Ένωση αποτελεί μια δυστυχία για τους Ευρωπαίους πολίτες.

Η Ευρωπαϊκή Ένωση έχει επιβάλει πολιτικές λιτότητας, που έχουν οδηγήσει χιλιάδες συμπατριώτες μας στην αυτοκτονία. Προωθεί τη λαθρομετανάστευση και το σχέδιο της παγκοσμιοποίησης, με τελικό στόχο τη διάλυση των εθνών-κρατών.

Το αποτέλεσμα, όμως, του δημοψηφίσματος είναι μια νίκη του εθνικισμού απέναντι σε μια Ευρωπαϊκή Ένωση που είναι γερμανοκρατική και η οποία τελικά πολεμάει τα έθνη-κράτη.

Τέλος, πάγια θέση της Χρυσής Αυγής είναι η διενέργεια δημοψηφίσματος για την παραμονή της Ελλάδος στη ζώνη του ευρώ.

Αξίζει, όμως, στο σημείο αυτό να εξετάσουμε την πολιτική στάση του νεοφιλελεύθερου ΣΥΡΙΖΑ πάνω στο ζήτημα αυτό.

Ο κ. Τσίπρας, μιλώντας το Σάββατο στην Κεντρική Επιτροπή του ΣΥΡΙΖΑ, είπε ακριβώς ότι είναι απολύτως σεβαστή η απόφαση του βρετανικού λαού, αναφερόμενος στο Brexit και στο δημοψήφισμα στη Βρετανία. Ούτε ένας απ' αυτούς που ήταν από κάτω δεν βρήκε το σθένος να ρωτήσει το αυτονόητο: Γιατί η ψήφος των Βρετανών είναι απολύτως σεβαστή και δεν ήταν το ίδιο σεβαστή η ετυμηγορία του ελληνικού λαού πριν από έναν χρόνο, στις 5 Ιουλίου, όταν είπε «όχι» στους εκβιασμούς των εθνικών τοκογλύφων;

Ο ελληνικός λαός κάτω από πολύ δύσκολες συνθήκες, capital controls, κλειστές τράπεζες, καθυστερήσεις και μειώσεις στις συντάξεις, τους μισθούς, ανεργία, ψυχολογική επίθεση, κυρίως, προπαγάνδα και τρομοκρατία από τα «μέσα μαζικής εξαπάτησης», απέρριψε το τρίτο μνημόνιο, το οποίο, όμως, μέσα σε μια εβδομάδα ο κ. Τσίπρας ενστερνίστηκε πλήρως, με αντάλλαγμα την παραμονή του στην εξουσία.

Ο ΣΥΡΙΖΑ πούλησε το «όχι» του ελληνικού λαού με συνοπτικές διαδικασίες και τώρα λέει ότι σέβεται το «όχι» των Βρετανών. Η εξυπηρέτηση, τελικά, των πιο στενών και ταπεινών συντηρητικών συμφερόντων για τον ΣΥΡΙΖΑ συνεπάγεται κόστος για τον ελληνικό λαό. Αυτή είναι και η μόνη κόκκινη γραμμή για τον ΣΥΡΙΖΑ.

Όσο για τη Νέα Δημοκρατία; Ξεκάθαρος ως προς την εθνομηδενιστική του αντίληψη από μία κοσμοπολίτικη μεριά, ο νυν Αρχηγός της Νέας Δημοκρατίας, κ. Κυριάκος Μητσοτάκης, επανέλαβε την πεποίθησή του για τον χωρισμό κράτους-Εκκλησίας στην πρόσφατη συνάντησή που είχε με τον Αλέξη Τσίπρα. Δια-

βάζουμε χαρακτηριστικά στην κυριακάτικη «REAL NEWS»: «Ο Πρόεδρος της Νέας Δημοκρατίας φέρεται, επίσης, να προειδοποιήσει τον Πρωθυπουργό ότι καθιέρωση της απλής αναλογικής μπορεί να οδηγήσει σε κατακερματισμό κομμάτων».

Επίσης, αποδέχθηκε την ύπαρξη ενός διαύλου επικοινωνίας μεταξύ των δύο ανδρών. «Εγώ δεν είμαι αντίθετος στην ύπαρξη διαύλου επικοινωνίας», φέρεται να είπε στον Αλέξη Τσίπρα, προς τον οποίο πρότεινε συναίνεση στη συνταγματική Αναθεώρηση. «Να συμφωνήσω εγώ στο να συμπεριληφθεί το άρθρο 3 στην Αναθεώρηση...», δηλαδή ο χωρισμός κράτους-Εκκλησίας, «...κι εσύ Τσίπρα στο άρθρο 16», δηλαδή στα ιδιωτικά πανεπιστήμια. Όποιος πάρει στις εκλογές την πλειοψηφία, να έχει την πρωτοβουλία αλλαγής τους, να είναι, δηλαδή, διακύβευμα στις εκλογές και η συνταγματική Αναθεώρηση.

Αυτό το οποίο διαπιστώνουμε από το deal, από τη συμφωνία, που προτείνει ο κ. Μητσοτάκης, είναι ότι δεν έχει κανένα πρόβλημα στο να συναίνεσει στον χωρισμό Εκκλησίας-Κράτους, κάτι το οποίο ναρκωθετεί τον θεμέλιο λίθο του σύγχρονου ελληνικού κράτους, αρκεί να γίνει το δικό του χατίρι, με την ίδρυση ιδιωτικών πανεπιστημίων.

Προκειμένου, λοιπόν, να εξυπηρετήσει τα νεοφιλελεύθερα σχέδια στον χώρο της παιδείας, δεν διστάζει να συνάδει με τις σκοτεινές επιδιώξεις των άλλων εθνομηδενιστών, των εθνομηδενιστών με αριστερή ταυτότητα, οι οποίοι θέλουν να απαλλαγούν από την Ορθοδοξία ως συστατικό του ελληνικού έθνους.

Βεβαίως, η στάση του κ. Μητσοτάκη δεν μας εκπλήσσει σε καμμία περίπτωση. Ο φιλελευθερισμός είναι κι αυτός αντεθνικός, έχοντας μία συγκεκριμένη κοσμοπολίτικη αντίληψη για τα ιερά και όσια του έθνους.

Αυτά τα νέα αποκαλυπτήρια του Μητσοτάκη αποτελούν ακόμη ένα ηχηρό χαστούκι στα μούτρα εκείνων των δημοσιογράφων - «παπαγάλων» της Νέας Δημοκρατίας, οι οποίοι με φαιδρή και φθηνή επιχειρηματολογία προσπαθούν να προπαγανδίσουν υπέρ της Νέας Δημοκρατίας και κατά της Χρυσής Αυγής.

Οι θλιβεροί αυτοί «εθνικόφρονες» κάνουν ό,τι μπορούν. Όμως, φροντίζει ο ίδιος ο κ. Μητσοτάκης να τους εκθέτει ανεπανόρθωτα με τις ενέργειές του. Ο κ. Μητσοτάκης, με τα κατά καιρούς λεγόμενά του, επιβεβαιώνει ότι βρίσκεται σε συνεχή πόλεμο με τον εθνικισμό και την Ελλάδα και επιδιώκει τη νεοφιλελεύθερη, κοσμοπολίτικη αποδόμησή της. Να μην τολμήσουν οι πατριδοκάπηλοι εκφραστές του νεοφιλελευθερισμού να ξαναβάλουν στο στόμα τους το ιερό τρίπτυχο που βρίσκεται στον πυρήνα της εθνικής ιδεολογίας, το «πατρίς-θρησκεία-οικογένεια».

Κυρίες και κύριοι, ο εθνικισμός, εκτός από τις εκλογικές νίκες, βαδίζει με γοργό βήμα στον δρόμο της ιδεολογικής του δικαίωσης. Οι επανειλημμένες νίκες της Χρυσής Αυγής, το «όχι» των Ελλήνων του περασμένου καλοκαιριού και το Brexit, η άνοδος, δηλαδή, των πατριωτικών κομμάτων σε ολόκληρη την Ευρώπη, είναι βήματα προς την κατεύθυνση αυτή. Ο εθνικισμός είναι ο μόνος που στηρίζει το κράτος πρόνοιας, τον Ευρωπαίο εργάτη και τα δικαιώματά του, τη μητρότητα και την οικογένεια, την ασφάλεια και την ελευθερία των λαών.

Το τρένο της δικτατορίας του προλεταριάτου, που θα απελευθέρωνε τους λαούς, δεν θα ξαναπεράσει, αντίθετα με τη νέα δικτατορία που εγκαθιδρύει η νέα τάξη της παγκοσμιοποίησης, η οποία καθιστά προλετάρους όλους τους πολίτες, ακόμα και αυτούς που νομίζουν πως η όποια οικονομική τους άνεση τους διατηρεί στο απυρόβλητο, ανοίγοντας έναν νέο κύκλο ταξικών αγώνων στον κομμουνιστικό συνέταιρό της.

Οι λαοί έχουν πάρει το μάθημά τους. Οι εθνικιστές είμαστε οι μόνοι που έχουμε λύσεις, είμαστε οι μόνοι που δεν φοβόμαστε να τις πούμε ανοιχτά, παρά τις μηχανορραφίες και τις απειλές, παρά τους μάγους και τους προφήτες.

Το μέλλον, κύριοι, ανήκει στα ευρωπαϊκά έθνη. Μαζί με τους Έλληνες και Ευρωπαίους που απελευθερώνονται ιδεολογικά από την τυραννία Αριστεράς και Δεξιάς, αυξάνεται η ελπίδα και η επιθυμία για ελευθερία.

Η επιθυμία της ελευθερίας μεγαλώνει μαζί με την καταπίεση από το σύστημα των χαρτογιακάδων της Ευρωπαϊκής Ένωσης. Οι Ευρωπαίοι πατριώτες πρέπει να ενωθούν απέναντι στις πολιτικές της παγκοσμιοποίησης, που εκεί θα κριθεί ο αγώνας και το

μέλλον μας.

Τώρα, σε ό,τι αφορά την ψήφο μας στα θέματα του Κανονισμού της Βουλής, τοποθετήθηκε άριστα ο εισηγητής μας, Βουλευτής κ. Λαγός. Εγώ επαναλαμβάνω ότι δεν συναινούμε στους σχεδιασμούς σας για έναν Κανονισμό τον οποίο δεν σέβεστε και δεν τηρείτε, έναν Κανονισμό που με νομικίστικα κόλπα εισάγετε άρθρα, όπως αυτό με το οποίο νομιμοποιείτε και κάνετε ακόμα πιο εύκολη τη διαδικασία του κατεπείγοντος νομοσχεδίου και την οποία ευχαρίστως θα παρακάμπτατε, όπως θα παρακάμπτατε την ίδια την Ολομέλεια, χάριν των εντολών σας δανειστών.

Θα αναρωτηθεί κάποιος: Αφού κόβετε και ράβετε τις διαδικασίες σύμφωνα με τα μνημονιακά σας συμφέροντα, κύριοι του ΣΥΡΙΖΑ και των ΑΝΕΛ, γιατί δεν κυβερνάτε κατευθείαν -κατ' ουσίαν αυτό κάνετε- με προεδρικά διατάγματα, εξοικονομώντας έτσι και τα κόστη για το Κοινοβούλιο; Θα εξοικονομήσετε τα κόστη του Κοινοβουλίου με αυτόν τον τρόπο.

Κύριοι της συγκυβέρνησης, έχετε χάσει την πραγματική δεδηλωμένη, τη δεδηλωμένη στον ελληνικό λαό. Να γνωρίζει ο ελληνικός λαός σήμερα για την απουσία τουλάχιστον του Πρωθυπουργού, γιατί λείπει και το μεγαλύτερο μέρος, σχεδόν το σύνολο, των Βουλευτών. Ο Έλληνας Πρωθυπουργός αυτή τη στιγμή δίνει τα διαπιστευτήριά του στον επικυρίαρχο ανθέλληνα αφέντη, τον Πρόεδρο του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου, Μάρτιν Σουλτς.

Τον χρόνο κατά τον οποίο εμείς ομιλούμε για τον Κανονισμό της Βουλής, ο κύριος Πρωθυπουργός κάνει τεμενάδες στον Σουλτς. Τον χρόνο κατά τον οποίο εμείς ομιλούμε για όλα αυτά τα ωραία, πόσοι φυσικοθεραπευτές, πόσοι διαιτολόγοι, πόσοι γραμματείς και φαρισαίοι θα μπουν και θα διοριστούν -θα διορίσετε, δηλαδή-, γίνονται κοσμοϊστορικές αλλαγές. Και εσείς, κύριοι της συγκυβέρνησης, στρουθοκαμηλίζετε και παραπλανάτε τον ελληνικό λαό.

Ο εκπρόσωπος της Νέας Δημοκρατίας προσπάθησε να μας πείσει ότι η Βουλή δεν είναι ακριβή. Δυστυχώς, παρ' όλη την κοινοβουλευτική του εμπειρία, αυτός ο ίδιος δεν είναι ακριβής. Διότι ο κύριος της Νέας Δημοκρατίας δεν τόλμησε να αναφέρει πόσα εκατομμύρια ευρώ από το υστέρημα του ελληνικού λαού χρωστάει η Νέα Δημοκρατία. Ποιο είναι το κόστος των τρωτικών της μεγάλης παράταξης; Παραδείγματος χάριν, ποιο είναι το κόστος των συμβούλων του Αντώνη Σαμαρά, του κ. Σταύρου Παπασταύρου και όχι μόνο; Και, εν τέλει, ποιο είναι το κόστος για την πατρίδα μας και τον ελληνικό λαό της αντεθνικής και αντιλαϊκής ψήφου τους στα εθνοκτόνα μνημόνια;

Ακόμα και το τρίτο μνημόνιο -το κακώς λεγόμενο αριστερό μνημόνιο- πέρασε με τις ψήφους της Νέας Δημοκρατίας. Ακόμη και τα άρθρα των εφαρμοστικών νόμων, που συζητήσαμε πριν από λίγες εβδομάδες, κατά 60% ψηφίστηκαν από τη Νέα Δημοκρατία. Ας μην κάνουν, λοιπόν, θεατρική αντιπολίτευση οι κύριοι και οι κυρίες της Νέας Δημοκρατίας, γιατί ο ρόλος τους είναι πλέον γνωστός. Ο πιο καλός τρόπος να στηρίξει κανείς τον ΣΥΡΙΖΑ είναι να ταχθεί στο πλευρό του Κυριάκου Μητσοτάκη.

Κυρίες και κύριοι, κλείνοντας θέλω να επαναλάβω και να σας κάνω γνωστή την αλήθεια, την πραγματικότητα που γνωρίζει ο ελληνικός λαός, που και εσείς πεισματικά κάνετε πως δεν πιστεύετε. Η Χρυσή Αυγή ήρθε όχι απλώς για να μείνει, αλλά για να επεκταθεί και για να νικήσει. Και επειδή οι ιδέες είναι ανώτερες από τις όποιες προσωρινές συνθήκες, από τα κελιά και τις σφαίρες, ούτε οι παράνομες διώξεις και οι φυλακίσεις ούτε οι άνανδρες δολοφονίες μπορούν να σταματήσουν ένα κίνημα βγαλμένο μέσα από τις αγωνιστικές παραδόσεις ενός ολόκληρου έθνους.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΟΥΣΑ (Αναστασία Χριστοδουλοπούλου): Τον λόγο έχει ο κ. Λοβέρδος από τη Δημοκρατική Συμπράταξη.

ΑΝΔΡΕΑΣ ΛΟΒΕΡΔΟΣ: Κυρίες και κύριοι Βουλευτές, είναι σήμερα τα γενέθλια, η γενέτειρος, των capital controls. Και έχουμε να πούμε πάρα πολλά γι' αυτή την Κυβέρνηση, που επιφύλαξε στον ελληνικό λαό αυτή την πάρα πολύ αρνητική εξέλιξη. Θα τα πούμε, όμως, το απόγευμα.

Σήμερα δεν υπάρχει Κυβέρνηση εδώ. Σήμερα είμαστε σε μια κοινοβουλευτική διαδικασία και ας ασχοληθούμε με την τροποποίηση συγκεκριμένου κεφαλαίου του Κανονισμού της Βουλής.

Ωστόσο, στη μακροσκελή του ομιλία ο Πρόεδρος της Βουλής, ο κ. Βούτσας, έκανε δύο, τρεις γενικότερες αναφορές στη σχέση Βουλής-Κυβέρνησης και πριν πω δύο, τρεις σκέψεις για τον Κανονισμό και την αναθεώρησή του, θέλω να τοποθετηθώ και γι' αυτές.

Δεν έχω εμπειρία, όπως έχουν παλαιότεροι κοινοβουλευτικοί, αλλά και από τη δική μου εμπειρία συνάγω το συμπέρασμα πως ζούμε, εδώ και ενάμιση χρόνο, τις χειρότερες σχέσεις Βουλής και Κυβέρνησης. Διότι η Κυβέρνηση κάνει ό,τι θέλει. Δεν λέω ότι πρέπει να υπάρχει αντίθεση Βουλής-Κυβέρνησης. Αυτό θα οδηγούσε σε μεγάλη αστάθεια τη χώρα. Πρέπει να υπάρχει εναρμόνιση της λειτουργίας της Κυβέρνησης με τη λειτουργία της Βουλής. Διότι η Κυβέρνηση, αν μη τι άλλο, έχει, πέραν των όσων το Σύνταγμα προβλέπει, και την εκ του Συντάγματος αρμοδιότητα της νομοθετικής πρωτοβουλίας.

Αρα οι σχέσεις πρέπει να είναι ομαλές, πρέπει να εναρμονίζονται. Όχι, όμως, να θεωρεί η Κυβέρνηση τη Βουλή τσιφλίκι της, να κάνει ό,τι θέλει, να παραβιάζει τον Κανονισμό όποτε και όσο θέλει, να σφετερίζεται αρμοδιότητες του Κοινοβουλίου.

Είστε Πρόεδρος, κυρία Πρόεδρε, της Επιτροπής Θεσμών και Διαφάνειας. Γνωρίζετε ότι στα μέσα ή στα τέλη Ιουνίου του 2015 η Επιτροπή Θεσμών και Διαφάνειας δεν γνωμοδότησε θετικά για τον Πρόεδρο και τον Α' Αντιπρόεδρο της ΡΑΕ, της Ρυθμιστικής Αρχής Ενέργειας, και το Υπουργείο με την τότε ηγεσία του τους διόρισε; Γνωρίζετε ότι απευθυνθήκαμε στον Πρόεδρο της Βουλής δις και αντ' αυτού μας απήντησε η νυν ηγεσία του Υπουργείου Περιβάλλοντος και άλλων θεμάτων, λέγοντάς μας ότι καλώς τους διόρισε, διότι η Επιτροπή Θεσμών και Διαφάνειας εκτίμησε ως παρόντα έναν Βουλευτή που ψήφισε «παρών»;

Αυτό δεν έχει ξαναγίνει ποτέ, δηλαδή να εκφράζει η Βουλή γνώμη μη θετική για έναν υποψήφιο και να τον διορίζει η Κυβέρνηση, περιφρονώντας τη Βουλή. Και μιλάμε για βελτίωση των σχέσεων Βουλής-Κυβέρνησης; Αυτό είναι η σφραγίδα του πού βρίσκονται σήμερα οι σχέσεις Βουλής και Κυβέρνησης. Η Κυβέρνηση αγνοεί τη Βουλή και κάνει ό,τι θέλει.

Αυτό δεν ζούμε κάθε ημέρα, κάθε εβδομάδα, με τις κυρώσεις συμβάσεων, στις οποίες έρχονται τροπολογίες κατά παραβίαση του Κανονισμού, και λειτουργία της Βουλής εκ των ενόντων; Δεν αποφεύγεται έτσι η αρμόδια Διαρκής Επιτροπή; Δεν αποφεύγεται έτσι η Ολομέλεια και η συζήτηση επί των τροπολογιών; Δεν αποφεύγεται έτσι η ΚΕΝΕ, η Κεντρική Νομοπαρασκευαστική Επιτροπή; Δεν αποφεύγεται έτσι η Διεύθυνση Επιστημονικών Μελετών της Βουλής; Όλα αυτά αποφεύγονται, όλες οι θεσμικές εγγυήσεις της καλής τεχνικά νομοθέτησης -η ουσία και οι συστηματικότητες είναι ένα άλλο θέμα-, των προϋποθέσεων της καλής νομοθέτησης περιφρονούνται με αυτόν τον τρόπο.

Για να αφήσω δε τροπολογίες που έρχονται και είναι πολύ μεγάλες, για θέματα πολλά των Υπουργείων, όπως οι, νομίζω, επτά απογευματινές σε ενσωμάτωση οδηγίας. Για να είμαστε σαφείς και συγκεκριμένοι και να ξέρουμε και τι ακριβώς λέμε.

Είναι οι χειρότερες σχέσεις Βουλής και Κυβέρνησης, διότι μπορεί να υπάρχει μία καλή στάση του Προεδρείου σε σχέση με αποφεύγοντες τον κοινοβουλευτικό έλεγχο Υπουργούς, αλλά δεν υπάρχει ουσιαστικό αποτέλεσμα. Τόχους τίθενται σήμερα, απ' όσα είπε ο Πρόεδρος της Βουλής, ομιλώντας γενικότερα.

Ούτε ο Πρωθυπουργός, κυρία Πρόεδρε, έρχεται να απαντήσει στις επίκαιρες ερωτήσεις. Υπάρχουν ερωτήσεις που κατατίθενται δέκα, δώδεκα, δεκατέσσερις φορές με κόσμιο τρόπο, όχι για να γίνεται εδώ εκμετάλλευση της θέσης του Πρωθυπουργού, και ο Πρωθυπουργός δεν προσέρχεται.

Να θυμίσω -επειδή ο Πρόεδρος της Βουλής είπε ότι παλαιότερα ήταν καλύτερα- στους συναδέλφους του ΣΥΝΑΣΠΙΣΜΟΥ, που σήμερα είναι ΣΥΡΙΖΑ, τότε έγιναν οι σκληρότερες ομιλίες του κ. Κωνσταντόπουλου; Όταν ερχόταν να του απαντήσει ο κ. Σημίτης. Πότε έγιναν οι σκληρότερες παρεμβάσεις του κ. Αλαβάνου; Όταν ερχόταν να του απαντήσει ο κ. Καραμανλής. Τα θυμάμαι αυτά. Πότε γινόταν θέμα ο κ. Τσίπρας, του διασπασμένου με τη ΔΗΜΑΡ μικρού κόμματος της Αριστεράς; Όταν ερχόταν ο κ. Παπανδρέου. Τα θυμόμαστε αυτά. Δεν έχουμε πάθει απώλεια πρόσφατης κοινοβουλευτικής μνήμης, για να έρχεται να μας λέει αυτά που μας είπε σήμερα ο Πρόεδρος της Βουλής.

Σε ό,τι αφορά τον κοινοβουλευτικό έλεγχο, είναι πρωτοφανής η περιφρόνηση της Βουλής, διότι ο ένας Υπουργός μπορεί να μην προλαβαίνει, μπορεί να πρέπει να είναι στις Βρυξέλλες ή αλλού, κατά τεκμήριο όμως οι Υπουργοί έχουν Υφυπουργούς. Τα Υπουργεία έχουν Υπουργούς και Υφυπουργούς. Μπορεί ο Υφυπουργός να μη χειρίζεται το φάκελο, αλλά γενική ενημέρωση έχει. Είναι υποχρεωμένη η Κυβέρνηση, στο πλαίσιο της συλλογικής πολιτικής ευθύνης, τον λόγο να πάρει Υφυπουργός ή Αναπληρωτής Υπουργός. Ούτε αυτό γίνεται, εάν κάνει κανείς μια ή δυο εξαιρέσεις, τις οποίες έχουμε επαινέσει. Και σπεύδω εδώ να πω για τον κ. Αλεξιάδη. Κατά τα άλλα, έχουμε τον κ. Σταθάκη, με τρεις Υφυπουργούς, που δεν πατάει ποτέ. Πρέπει να παρακαλās για να σου απαντήσει αυτό το Υπουργείο για ερωτήσεις απλές ή επίκαιρες, που μπορεί να απαντήσει ο οποιοσδήποτε Υφυπουργός. Τι είναι οι Υφυπουργοί; Είναι μέλη της Κυβέρνησης. Μπορεί να μην είναι μέλη του Υπουργικού Συμβουλίου, αλλά είναι μέλη της Κυβέρνησης και κατά τεκμήριο γνωρίζουν τι ακριβώς συμβαίνει στο Υπουργείο τους ή μπορούν να ενημερωθούν, για τις ανάγκες μιας ερώτησης.

Τώρα, εάν μου έλεγαν να τιτλοφορήσω την παρέμβαση της σημερινής αλλαγής του Κανονισμού της Βουλής, εγώ θα έλεγα ότι είναι το θεσμικό πλαίσιο για τις προσλήψεις «ημετέρων». Αυτό θα έλεγα και θα θεμελιώνα την παρέμβασή μου στα όσα είπα και στην Επιτροπή Κανονισμού, αλλά και προ ολίγου στην Ολομέλεια ο ειδικός μας αγορητής, ο κ. Θεόδωρος Παπαθεοδώρου. Μιας χαρακτηριστικής του φράσης από την επιτροπή θέλω να κάνω αναπαραγωγή, όταν είπε: «Καλώς, υποεπιτροπές, επιτροπές και τα τοιαύτα...». Περί αυτού πρόκειται.

Είμαστε αρνητικοί. Νομίζω ότι εκφράστηκε ο συνάδελφος. Είμαστε επί της αρχής αρνητικοί.

Θέλω να κάνω δυο, τρεις επιστημονικές και με αυτές να κλείσω. Δεν έχω καταλάβει –μίλησα με τον συνάδελφο, τον κ. Παπαθεοδώρου, δεν έχει καταλάβει-, δεν έχουμε καταλάβει –άκουσα κι άλλους Βουλευτές- τι είναι ο Θεματικός Γραμματέας. Ενώ υπάρχει ο Γενικός Γραμματέας της Βουλής και ο Ειδικός Γραμματέας της Βουλής, τι είναι ο Θεματικός Γραμματέας, εκτός από μια πρόσληψη «ημετέρου»; Να κάνει τι; Αναπληρώνει αυτός τον Γενικό Γραμματέα; Ο Ειδικός τι κάνει;

Δεν είναι καλά πράγματα αυτά. Είναι λάθος αυτές οι προσεγγίσεις. Έχω πρόβλημα; Δημιουργώ μια θέση ή, ακόμα σοβαρότερα, μια Υπηρεσία.

Και μια και λέω για Υπηρεσία, τι είναι η Νομική Υπηρεσία της Βουλής που ιδρύεται; Εγώ το αισθάνομαι και το καταλαβαίνω ως περιφρόνηση, πρώτον, του Νομικού Συμβουλίου του Κράτους και δεύτερον, της Διεύθυνσης Επιστημονικών Μελετών.

Λέει: «Μα, θα κάνουν αυτοί συγκεκριμένες εργασίες, θα ασκούν συγκεκριμένο έργο, που σχετίζεται με ad hoc θέματα, το περιουσιολόγιο». Ωραία, το περιουσιολόγιο μπορεί να απαιτεί τη συνδρομή κάποιων νομικών για δέκα μήνες. Γιατί θα έχουμε Υπηρεσίες εδώ, που βλέπω ότι ο επικεφαλής θα είναι για τρία χρόνια, με θητείες; Τι είναι αυτά; Ό,τι το παλιότερο στη δημόσια διοίκηση το κάνουν οι Υπουργοί και επειδή τους αρέσει -στην πλειοψηφία- το φέρνει στη Βουλή να το κάνει ο ΣΥΡΙΖΑ.

Και με την ίδια λογική, τι είναι ο συντονιστής των ΜΜΕ της Βουλής; Τώρα, γνωρίζουμε, όποιος κάνει αυτά θέλει να κάνει προσλήψεις. Δεν έχει στο μυαλό του την ευρυθμότερη, την ορθολογικότερη λειτουργία της Υπηρεσίας της Βουλής, αλλά να ανοίξει θέσεις, για να πάρει μετακλητούς. Περί αυτού πρόκειται και δεν είναι έγκλημα να το ομολογεί κανείς, λέγοντας ότι η Βουλή έχει ανάγκη υπαλλήλων, να πάρουμε κάποιους παραπάνω. Για ρωτήστε τον κόσμο έξω, ρωτήστε τους πολίτες, έχουν την ίδια εντύπωση; Τα λάθη του παρελθόντος είναι γνωστά και έχουν προκαλέσει τη μήνιν του κόσμου. Ήρθατε για να τα επαναλάβετε ή για να τα χειροτερέψετε;

Εν κατακλείδι, έχει κάνει η Πλειοψηφία αυτής της Βουλής ένα πάρα πολύ μεγάλο λάθος, παραγνωρίζοντας εμπειρίες δεκαετιών, που αφορούν τη λειτουργία της δημόσιας διοίκησης και γενικά της διοίκησης, για να μην αποκλείω τα θέματα της Βουλής. Απέναντι στο υπάρχον πρόβλημα ή στο δημιουργούμενο νέο πρόβλημα είναι παλαιομοδίτικο, είναι καταστροφικό, είναι κοστοβόρο, διοικητικά απαράδεκτο και οπωσδήποτε ανεπαρκές το να

ιδρύεις Υπηρεσίες. Έχω πρόβλημα με την κατανάλωση; Γενική Γραμματεία Καταναλωτή. Έγινε ποτέ αποτίμηση τι προσφέρουν οι γενικές γραμματείες;

Έγινε ποτέ αποτίμηση για το τι προσφέρουν οι Υπηρεσίες της Βουλής; Πώς ιδρύεις καινούργια; Ποια είναι η στόχευση; Δεν υπάρχουν σοβαρές σκέψεις στο παλιό επιχείρημα της δεκαετίας του 1980, ίσως και παλαιότερα, έχω ένα πρόβλημα, δημιουργώ διοίκηση. Έχω ένα πρόβλημα, έχω αμφισβητήσεις; Βάζω εγγυήσεις. Τι αποδείχθηκε; Ότι προσθέτεις γραφειοκρατία, προσθέτεις κόστος και προσθέτεις γκρίζα ζώνη, που για να την ξεπεράσουν οι πολίτες πρέπει να μετέλθουν μέσα, που δεν είναι μόνη ή δεν είναι σοβαρά ή δεν είναι αξιοπρεπή.

Όμως, επειδή μιλάμε για τη Βουλή και όχι για τη δημόσια διοίκηση γενικότερα, ας κρατήσετε, συνάδελφοι της Πλειοψηφίας, τα επιχειρήματα αυτά και για μελλοντικές σας παρεμβάσεις. Θα ψηφίσετε σήμερα και θα τα περάσετε αυτά. Όμως, θα σας παρακολουθούμε και σε ό,τι αφορά τα μέλλοντα, μην επανέλθετε με τέτοιου είδους λογικές. Δεν βοηθάτε ούτε τη λειτουργία της Βουλής ούτε τον εαυτό σας.

Όταν, κυρία Πρόεδρε, και κλείνω με αυτή τη σκέψη, φεύγει ο κόσμος από εσένα, όσους και αν έχεις διορίσει, λύση στον εαυτό σου δεν δίνεις.

Ευχαριστώ.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα της Δημοκρατικής Συμπαράταξης ΠΑΣΟΚ-ΔΗΜΑΡ)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΟΥΣΑ (Αναστασία Χριστοδουλοπούλου): Τον λόγο έχει ο κ. Παφίλης, Κοινοβουλευτικός Εκπρόσωπος του ΚΚΕ. Κύριε Παφίλη, έχετε τον λόγο για δέκα λεπτά.

ΑΘΑΝΑΣΙΟΣ ΠΑΦΙΛΗΣ: Έχει τοποθετηθεί ο εισηγητής μας Γιώργος Λαμπρούλης και εγώ απλά θα ήθελα να επαναλάβω ορισμένα θέματα, καθώς και τους λόγους, που δεν μας επιτρέπουν να ψηφίσουμε την τροποποίηση του Κανονισμού με όσα, τέλος πάντων, θετικά ή αρνητικά υπάρχουν.

Σε ό,τι αφορά το πρώτο μέρος, για τον Αντιπρόεδρο και την επιστολική ψήφο, τοποθετηθήκαμε και είπαμε ότι συμφωνούμε. Όμως, το θέμα της σύντηξης των διαδικασιών στα επείγοντα έχει δύο πλευρές και μάλιστα, κατά τη δική μας γνώμη, η δεύτερη βαραίνει περισσότερο. Η πρώτη πλευρά είναι ότι δεν προλαβαίνουμε, ότι δεν γίνεται σε σοβαρή συζήτηση, θέματα τα οποία έχουν ειπωθεί και από άλλους.

Η δεύτερη αφορά το ότι τέτοιες διαδικασίες αιφνιδιαστικές, ουσιαστικά γίνονται πολλές φορές -για να μην πω τις περισσότερες και όχι μόνο τώρα, αλλά και όλα τα προηγούμενα χρόνια- για να μην προλαβαίνει να απαντά το ίδιο το λαϊκό και το εργατικό κίνημα και να οργανώνεται. Και μάλιστα σε αντιλαϊκούς και σκληρούς νόμους όλα τα χρόνια ακολουθούνταν και τέτοιες διαδικασίες, όχι πάντα, αλλά ακολουθούνταν και τέτοιες διαδικασίες. Δηλαδή, όταν έρχεται τη μία ημέρα και σε δύο ημέρες τελειώνει, φυσικά δεν μπορεί να οργανωθεί μια κινητοποίηση από τα συνδικάτα, από τους μαζικούς φορείς συνολικά τόσο καλά και ούτε προλαβαίνει να ενημερωθεί ο ελληνικός λαός, αν και τώρα τα πράγματα έχουν ξεφύγει από κάθε όριο αντιλαϊκότητας συνολικά.

Το δεύτερο αφορά το δεύτερο μέρος. Τι βαραίνει για εμάς; Εμείς έχουμε κάποιες θέσεις αρχών. Πρώτο θέμα: Λέμε προσαρμογή προσωπικού στο νέο βαθμολόγιο-μισθολόγιο, αξιολόγηση και όλα τα υπόλοιπα. Εμείς είμαστε αντίθετοι. Έχουμε καταψηφίσει όλα αυτά τα νομοσχέδια και δεν θα μπορούσαμε ποτέ να δεχθούμε να ψηφίσουμε υπέρ και στη Βουλή. Αυτό δεν έχει το νόημα ότι ζητάμε να εξαιρεθούν οι υπάλληλοι της Βουλής. Θα το πω και παρακάτω. Το αντίθετο, δηλαδή δεν είναι δυνατόν να συμφωνήσουμε με τέτοια πράγματα, που έχουν τις συνέπειες, τις οποίες περιέγραψε και ο Γιώργος Λαμπρούλης.

Το δεύτερο εξίσου σημαντικό, και πολύ σημαντικό, είναι το θέμα των εργασιακών σχέσεων, γιατί πλέον εφαρμόζονται και στη Βουλή όλα όσα σχετίζονται με τη διάλυση των εργασιακών σχέσεων, καθώς και οι διάφορες μορφές μερικής απασχόλησης και όλα τα υπόλοιπα.

Εμείς, σε αντίθεση με άλλους -για να μην πω με όλους-, όταν άρχισε το ξήλωμα των εργασιακών σχέσεων μετά τη δεκαετία του 1990 και επιταχύνθηκε μετά το 2000, ήμασταν αντίθετοι σε

όλα αυτά τα νομοσχέδια και παλεύουμε για μόνιμη, σταθερή εργασία με ωράριο, με συλλογικές συμβάσεις, με όποιες είναι -στον καπιταλισμό είμαστε- και δεν είναι δυνατόν να συμφωνήσουμε με τις εργασιακές σχέσεις, οι οποίες υπάρχουν, βέβαια παντού -ζούγκλα καπιταλιστική- και τώρα εφαρμόζονται και στη Βουλή. Φυσικά, η Κυβέρνηση, η Πλειοψηφία, μπορεί να λέει ότι γίνεται διαφορετικά.

Αυτό θέλω να το διευκρινίσω. Δεν ζητάμε να εξαιρεθούν οι υπάλληλοι της Βουλής από όλους τους υπόλοιπους, αλλά είμαστε αντίθετοι ριζικά με όλους, με όλο αυτό το ξεθεμελίωμα δηλαδή των όποιων δικαιωμάτων είχαν οι εργαζόμενοι. Και από αυτή την άποψη, δεν μπορούμε να ψηφίσουμε. Ορισμένα άρθρα θα τα ψηφίσουμε. Σε άλλα θα ψηφίσουμε «παρών». Άλλα θα τα καταψηφίσουμε.

Και επειδή δεν θα ξαναμιλήσουμε, διευκρινίζουμε ότι και σε κάποια που μπορεί να συμφωνούμε, όταν μέσα τίθενται θέματα τέτοια, εργασιακών σχέσεων και αξιολόγησης και λοιπά, θα ψηφίζουμε κατά, με αυτή την έννοια, γιατί δεν μπορούμε να εξηγήσουμε με ένα άρθρο -γιατί θα θέλαμε και πολλές ώρες- πού συμφωνούμε και πού διαφωνούμε.

Ας πούμε, με τις καθαριότητες είναι θετικό ότι φεύγουν οι εργολάβοι γιατί ξέρουμε το τι συνέβαινε. Μιλάμε για καθαρό εμπόριο, για εκμετάλλευση ληστρική, για να μη χρησιμοποιήσω κάποια άλλη έκφραση. Δεν ξέρω αν συνέβαινε εδώ γιατί δεν έχω παραδείγματα, αλλά ξέρουμε τι συνέβαινε γενικά, υπογράφουν για 500 ευρώ και παίρνουν 300 ευρώ, και δεν τολμάει και κανένας και καμμία να πει τίποτα γιατί θα τους δώξουν την επόμενη μέρα.

Όμως, δεν μπορούμε να συμφωνήσουμε σαν κόμμα με τις ατομικές συμβάσεις, τις οποίες έχουμε καταψηφίσει, τις οποίες καταγγέλλουμε. Και παλεύουμε για τις συλλογικές συμβάσεις εργασίας. Η Κυβέρνηση λέει ότι δεν μπορεί να κάνει διαφορετικά. Σύμφωνοι, όμως δεν μπορούμε να συμφωνήσουμε σε αυτό.

Τέλος, για αυτή την άνοδο του φασισμού που σηκώνει κεφάλι -και που φυσικά τα αποτελέσματα και στη Βρετανία και αλλού δεν χρεώνονται σε αυτούς, εκφράζεται η μεγάλη λαϊκή δυσανεμία, φυσικά υπάρχουν και τέτοιες πλευρές αντιδωτικοποίησης-, έχουν συμβάλλει όλοι όσοι στήριξαν την Ευρωπαϊκή Ένωση, η οποία άρχισε έναν αισχρο αντικομμουνισμό, εξίσωση φασισμού-κομμουνισμού, ειδικά μετά το 1990 -πάντα ήταν έτσι- και ξεσάλωσαν τελειώς, μέχρι που έδωσαν συντάξεις σε εγκληματίες πολέμου, φασίστες, και τους αναγνώρισαν ως αντιστασιακούς, και πάρα πολλά άλλα πράγματα, πέραν, βέβαια, από τις οικονομικές συνθήκες που δημιουργήθηκαν. Υπάρχουν τεράστιες ευθύνες για αυτό, για όλες τις πολιτικές δυνάμεις που με τον έναν ή τον άλλο τρόπο στήριξαν και αυτή την πολιτική. Φυσικά είναι και τα αδιέξοδα της κρίσης.

Ωστόσο, ξαναλέμε, για όσους τυχόν μας ακούν και μπορεί να παρασύρονται από την υποτιθέμενη φιλολαϊκή ρητορεία της Χρυσής Αυγής και άλλων φασιστών, ότι ο φασισμός είναι γνήσιο τέκνο του καπιταλισμού, ούτε καν νόθο. Είναι η πιο επιθετική μορφή της εξουσίας του κεφαλαίου. Χρησιμοποιήθηκε και ιστορικά, με κλασικό το παράδειγμα της Γερμανίας. Οι βιομήχανοι και οι τραπεζίτες έδωσαν την εξουσία στον Χίτλερ με την ανοχή της σοσιαλδημοκρατίας και άλλων που αρνήθηκαν κάποιες προτάσεις που γίνονταν από το κομμουνιστικό κίνημα τότε. Αυτοί έδωσαν την εξουσία γιατί πίστευαν ότι ο Χίτλερ μπορεί να διεξάγει καλύτερα τον πόλεμο και νικηφόρα για να ξαναπάρουν τις χαμένες αγορές που είχαν χάσει το προηγούμενο διάστημα.

Να πω και κάτι ακόμα. Θα έχει την ίδια τύχη ο φασισμός που είχε και στον Β' Παγκόσμιο Πόλεμο. Και αυτή τη φορά, κατά τη γνώμη μας, και θα κάνουμε τα πάντα και εδώ και σε όλες τις χώρες του κόσμου, όπου μπορούμε, δεν θα προλάβει να κάνει τη ζημιά που έκανε τα προηγούμενα χρόνια, όσο και αν επιδιώκουν να χρησιμοποιήσουν σαν εφεδρεία ή, αν θέλετε, σαν αιχμή του δόρατος τα συμφέροντα του μεγάλου κεφαλαίου.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΟΥΣΑ (Αναστασία Χριστοδουλοπούλου): Ο κύριος Πρόεδρος της Βουλής έχει τον λόγο.

ΝΙΚΟΛΑΟΣ ΒΟΥΤΣΗΣ (Πρόεδρος της Βουλής): Θέλω μόνο δύο λεπτά, κυρία Πρόεδρε.

Θα ήθελα να δώσω δύο διευκρινήσεις.

Σε σχέση με το ζήτημα των Αντιπροέδρων της Βουλής, παρέ-

λειψα να πω προηγούμενα ότι ο Κανονισμός δεν μπορεί να αλλάξει στον πυρήνα του σε σχέση με τη διαμόρφωση του Προεδρείου της Βουλής, σε αυτή τη φάση που βρισκόμαστε. Γι' αυτό η λύση η οποία δίνεται, επιτρέψτε μου να σας πω, είναι ίσως εμβληματική, να αποδειχθεί σαν τέτοια, πηγαίνοντας προς την επόμενη φάση, δηλαδή μία κενή θέση που έχει μείνει, να γίνει η συμπερίληψη, η πλήρωση από το πρώτο επόμενο κόμμα.

Κατά τη γνώμη μου και αυτό θα πρέπει να γραφτεί στα Πρακτικά και θα πρέπει να εφορεύσουμε για αυτό, καθώς πιστεύω πως θα υπάρξει για τις επόμενες εκλογές ή για τις όποιες εκλογές το σύστημα της απλής αναλογικής, οικεία άρθρα του Κανονισμού. Τότε όμως θα πρέπει να αντιστοιχηθούν με τον αριθμό των κομμάτων ή με τον αριθμό των αναγκαιών προσώπων για να πληρούν θέσεις Προεδρείου και για τη διεξαγωγή της διαδικασίας. Είναι δηλαδή ένα θέμα που δεν αντιμετωπίζεται τώρα ούτε πρέπει να αντιμετωπιστεί τώρα, δηλαδή να αλλάξει ο πυρήνας αυτού του καταστατικού άρθρου που προβλέπει, για παράδειγμα, να είναι από το πρώτο κόμμα συγκεκριμένα, από την Αξιωματική Αντιπολίτευση και λοιπά.

Όμως, σίγουρα είναι ένα ανοικτό θέμα ως προς το να είναι και άλλα στελέχη εκλεγμένων και με όλους τους τύπους, εννών πάνω από δέκα Βουλευτές κ.λπ., που συμμετέχουν σε προ ημερησίας συζητήσεις, και λοιπά. Το να έχουν έναν εκπρόσωπο στο Προεδρείο θα είναι κάτι που θα πρέπει να αντιμετωπιστεί στην επόμενη φάση ή σε εκείνη τη φάση, εν πάση περιπτώσει, που θα μπορούσε να γίνει μια ευρύτερη τροποποίηση. Αυτό το αναφέρω διότι και στη συζήτηση που είχε γίνει στην επιτροπή είχαν εκφραστεί εκ μέρους κομμάτων, που δεν εκπροσωπούνται σήμερα στο Προεδρείο, κάποιες σκέψεις με αφορμή τη συμπλήρωση που κάναμε τώρα.

Το δεύτερο, στο οποίο θέλω να αναφερθώ, διότι είναι σωστό να κάνουμε έναν διάλογο πάνω σε ένα κρίσιμο ζήτημα που έχει και με επιμονή το φως της δημοσιότητας τις τελευταίες μέρες, έχει να κάνει με διορισμούς και λοιπά.

Εγώ αναφέρθηκα αναλυτικά στο γιατί και πώς έχουμε φτάσει σήμερα στο σημείο να συμμαζεύουμε μια κατάσταση και να κλείνουμε ίσα-ίσα τις γκρίζες περιοχές, οι οποίες υπήρχαν και επέτρεπαν πολλούς διορισμούς, οι οποίοι μάλιστα δεν ήταν για τις συγκεκριμένες Υπηρεσίες, αλλά διαχέονταν ύστερα μέσα σε όλη τη Βουλή.

Λυπάμαι, διότι ο Κοινοβουλευτικός Εκπρόσωπος της Δημοκρατικής Συμπαράταξης, ο οποίος και παλαιός κοινοβουλευτικός είναι και βασικό στέλεχος των κυβερνήσεων ενός εκ των δύο κομμάτων που σε όλη τη Μεταπολίτευση είχαν με την ψήφο του λαού πριν ευθύνη για τη διακυβέρνηση της χώρας, μίλησε για αυτό το ζήτημα σαν να μην υπήρχε ή να μην υπάρχει προφανέστατη ανάγκη επιδιόρθωσης και θεσμικής διαφάνειας σε μια τέτοια κατάσταση, έτσι ώστε ακριβώς να μην υπάρχει πεδίο για τέτοιους αχρείαστους ή πολυπληθείς διορισμούς, αλλά και για άλλες τέτοιες καταστάσεις. Παρέπεμψε αυτό το ζήτημα, μάλλον το πήγε γύρω-γύρω, σαν να μην τον αφορούσε, σαν να μην συνέβη.

Εγώ έδωσα πολύ συγκεκριμένα στοιχεία που αν ζητηθούν, θα επαναληφθούν και με περιόδους της Βουλής και με αριθμό υπαλλήλων και με Υπηρεσία προς Υπηρεσία το πόσοι μπήκανε και για ποιους λόγους. Και αυτό δεν αφορά καθόλου την παρούσα Κυβέρνηση ή το παρόν Προεδρείο της Βουλής.

Σήμερα σηκώνουμε έναν κουρνιαχτό για να σκεπάσουμε απολύτως -και το επαναλαμβάνω για τρίτη φορά, λυπάμαι γιατί χρησιμοποιήθηκε ένας τέτοιος λόγος- τα εξαιρετικά θετικά θεσμικά βήματα που γίνονται στη Βουλή που αποτρέπουν ακριβώς αυτές τις καταστάσεις, δηλαδή διορισμούς είτε από το παράθυρο είτε αλλιώς, πέρα από αξιοκρατία ή από χρησιμότητα. Ο αριθμός των εργαζομένων στη Βουλή είναι ίδιος ή μικρότερος από αυτόν που ήταν πριν από δεκαπέντε μήνες. Προκαλώ, λοιπόν, επ' αυτού.

Κύριε Παπαθεοδώρου, έχουμε θέσει υπ' όψιν σας εδώ και μια βδομάδα όλο τον σχετικά φάκελο και τα στοιχεία. Το να συνεχίζετε -όχι εσείς- από πλευράς της παράταξής σας διά του κ. Λοβέρδου να επαναφέρετε και να ζεσταίνετε αυτό το θέμα, φοβάμαι πως έχει να κάνει με μια κακής ποιότητας επικοινωνιακή πολιτική χρήση επί στοιχείων, τα οποία δεν επιδέχονται καμμία αμ-

φισβήτηση και για τα οποία και εμείς δεν επιδεχόμαστε ούτε μύγα στο σπαθί μας.

Κι αν συνεχιστεί αυτό, θα πάει σε όσο βάθος χρειάζεται και χρόνου και προσώπων και αρμοδιοτήτων. Δεν υπάρχει τέτοιο ζήτημα. Σας διαβεβαίωσαμε.

Ήμουν αναλυτικός γιατί χρειάζονται συγκεκριμένες ενισχύσεις σε συγκεκριμένους κλάδους, ακριβώς για να μπορέσει η Βουλή να κάνει τα έργα για τα οποία συζητάμε. Καθώς πλέον δεν θα υπάρχουν ειδικοί κανονισμοί και ειδικοί καθεστώς διορισμών και καθώς θα υπάρχει και η διαδικασία της ακρόασης από την Επιτροπή του Κανονισμού, σε σχέση με συντονιστές ή οτιδήποτε άλλο που αναφέρθηκε, δεν υπάρχει κανέναν τέτοιο ζήτημα.

Το να δημιουργούνται εντυπώσεις, όταν δεν υπάρχει ζήτημα, πιστεύω πως δεν διευκολύνει καθόλου σε μια απαραίτητα συναινετική διαδικασία για την αλλαγή του Κανονισμού. Θα περίμενα πολύ μεγαλύτερη πολιτική μεγαλοψυχία και όχι απόλυτη μικροψυχία για ένα κρίσιμο ζήτημα, πάνω στο οποίο πράγματι ο λαός μας είναι εξαιρετικά ευαίσθητος. Διότι υπάρχει ένα μπουλινγκ, κυριολεκτικά, στον δημόσιο χώρο εναντίον των εργαζομένων στη Βουλή για ειδικά προνόμια, για ειδικά μισθολόγια, για ειδικές θέσεις, για πελατειακό κράτος, για πελατειακές σχέσεις, για συγγενείς και λοιπά.

Δεν άκουσε, ενδεχομένως, ο κ. Λοβέρδος όλη μου τη μακροσκελή, όπως τόνισε, ομιλία. Μπορεί να είναι διπλά μακροσκελής επ' αυτού του θέματος κι όσο πρέπει μακροσκελής αν χρειαστεί, για να δούμε και κάθε κόμμα –και αυτό σας αφορά και εσάς– πόσους υπαλλήλους της Βουλής απασχολεί.

Γι' αυτό σας λέω, ελάτε σε επαφή με τον σχετικό φάκελο, όσο είναι καιρός, και μελετήστε τα στοιχεία. Θα παρακαλούσα πολύ να σταματήσει αυτή η προπαγάνδα, που συγκυριακά μεν είναι εναντίον της Κυβέρνησης και εναντίον του Προεδρείου της Βουλής –κι ως τέτοιο μπορώ να το αντιληφθώ, διότι εδώ έχουμε μια πολιτική αντιπαλότητα–, αλλά δράσει μεσοπρόθεσμα και μεσομακροπρόθεσμα είναι εναντίον της Βουλής και της δημοκρατίας και σαν τέτοια δεν τη δέχομαι.

Ευχαριστώ.

ΘΕΟΔΩΡΟΣ ΠΑΠΑΘΕΟΔΩΡΟΥ: Κυρία Πρόεδρε!

ΠΡΟΕΔΡΕΥΟΥΣΑ (Αναστασία Χριστοδουλοπούλου): Τι θέλετε, κύριε Παπαθεοδώρου;

ΘΕΟΔΩΡΟΣ ΠΑΠΑΘΕΟΔΩΡΟΥ: Να απαντήσω στον κύριο Πρόεδρο. Έχω ζητήσει τον λόγο.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΟΥΣΑ (Αναστασία Χριστοδουλοπούλου): Θέλετε να δευτερολογήσετε; Δεν έχουν τελειώσει οι Κοινοβουλευτικοί Εκπρόσωποι. Περιμένετε.

ΘΕΟΔΩΡΟΣ ΠΑΠΑΘΕΟΔΩΡΟΥ: Θα ήθελα να απαντήσω, γιατί αναφέρθηκε ο κύριος Πρόεδρος.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΟΥΣΑ (Αναστασία Χριστοδουλοπούλου): Όχι, μετά, στη δευτερολογία σας. Να μην δώσουμε τώρα περιθώρια για εντάσεις. Θα σας δώσω τον λόγο αμέσως μετά.

ΘΕΟΔΩΡΟΣ ΠΑΠΑΘΕΟΔΩΡΟΥ: Τώρα, κυρία Πρόεδρε, ζητάω τον λόγο, επί προσωπικού.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΟΥΣΑ (Αναστασία Χριστοδουλοπούλου): Καθίστε να τελειώσει ο κύκλος των Κοινοβουλευτικών Εκπροσώπων. Μην ανησυχείτε, δεν θα σταματήσει η ροή.

Ο κ. Θεωνάς έχει τον λόγο.

ΘΕΟΔΩΡΟΣ ΠΑΠΑΘΕΟΔΩΡΟΥ: Επειδή αναφέρθηκε και στον Κοινοβουλευτικό μας Εκπρόσωπο, θα ήθελα τον λόγο επί προσωπικού. Δεν είναι δευτερολογία.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΟΥΣΑ (Αναστασία Χριστοδουλοπούλου): Κύριε Θεωνά, θέλετε κι εσείς δέκα λεπτά;

ΘΕΟΔΩΡΟΣ ΠΑΠΑΘΕΟΔΩΡΟΥ: Κυρία Πρόεδρε, είναι επί προσωπικού. Οφείλετε να μου δώσετε τον λόγο.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΟΥΣΑ (Αναστασία Χριστοδουλοπούλου): Το θεωρείτε προσωπικό;

ΘΕΟΔΩΡΟΣ ΠΑΠΑΘΕΟΔΩΡΟΥ: Ναι, κυρία Πρόεδρε.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΟΥΣΑ (Αναστασία Χριστοδουλοπούλου): Πόσο χρόνο θέλετε;

ΘΕΟΔΩΡΟΣ ΠΑΠΑΘΕΟΔΩΡΟΥ: Ελάχιστο, κυρία Πρόεδρε.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΟΥΣΑ (Αναστασία Χριστοδουλοπούλου): Έχετε τον λόγο για δύο λεπτά.

ΘΕΟΔΩΡΟΣ ΠΑΠΑΘΕΟΔΩΡΟΥ: Κατ' αρχάς, κύριε Πρόεδρε,

επειδή αναφερθήκατε...

Θα ήθελα αν μπορείτε, κύριε Πρόεδρε, να με ακούσετε όταν τελειώσετε.

Κυρία Πρόεδρε, κρατήστε τον χρόνο μου, παρακαλώ και σας ευχαριστώ.

Κύριε Πρόεδρε, αν μπορώ να έχω την προσοχή σας, όσον αφορά δύο πράγματα, τα οποία είπατε.

Το πρώτο είναι ότι ετέθη υπ' όψη μου ο φάκελος. Όχι, μου είπατε ότι ετοιμάζεται ο φάκελος. Κι αν είναι έτοιμος, βεβαίως και θα έρθω, διότι στην επιτροπή ζήτησα, πέραν από αυτές τις θέσεις τις οποίες ζήτησα να μας πείτε πόσες είναι, να μας πουν οι Υπηρεσίες της Βουλής και ποιο ακριβώς είναι το αντικείμενο το οποίο θα θεραπεύουν, έτσι ώστε να συγκρίνουμε σε σχέση με τον εξορθολογισμό των θέσεων της Βουλής.

Δεύτερον, επειδή το είχατε πει στην επιτροπή όταν δεν υπήρχε δημοσιότητα, να ξεκαθαρίσουμε κάτι, κύριε Πρόεδρε. Το είπε και ο κ. Λοβέρδος σήμερα. Υπήρξαν κακές πρακτικές του παρελθόντος; Υπήρξαν. Σας καλούμε να μην τις επαναλάβετε. Πρώτον αυτό.

Δεύτερον, δεν είμαι εδώ προσωπικά για να κάνω την απογραφή του παρελθόντος και δεν θα το κάνω και δεν με ενδιαφέρει να το κάνω. Και, αν θέλετε, υπομνήσεις περί του ότι μπορούμε να μιλήσουμε για τα πολλά χρόνια, τα προηγούμενα και σε βάθος χρόνου και για όλες τις θέσεις, δεν με αφορούν προσωπικά και δεν με αφορούν και πολιτικά κυρίως, για έναν πάρα πολύ απλό λόγο. Ότι μπορούμε να πούμε το στιγίποτε. Αυτό το οποίο κρίνεται, κύριε Πρόεδρε, είναι αυτό το οποίο συζητάμε σήμερα, ο Κανονισμός για το μέλλον.

Από εκεί και πέρα, νομίζω ότι και εσείς –όπως το έκανα κι εγώ– οφείλουμε να διαφυλάξουμε αυτό το οποίο είπατε προηγουμένως, το κύρος της Βουλής. Όμως, αυτό δεν έχει να κάνει ούτε με συγκαλύψεις. Αν υπήρξαν είτε αρρυθμίες είτε κακές επιλογές, να τις σταματήσουμε. Όλοι όμως.

Δεύτερον, έχει σημασία με την αντίδραση, η οποία υπήρξε και σε σχέση με αυτό το οποίο είπε και ο κ. Λοβέρδος και είχα πει και εγώ.

(Στο σημείο αυτό κτυπάει το κουδούνι λήξεως του χρόνου ομιλίας του κυρίου Βουλευτή)

Τελειώνω, κυρία Πρόεδρε.

Από τη στιγμή που η Κυβέρνηση και το Προεδρείο της Βουλής σήμερα δηλώνει ότι θέλει να αλλάξει αυτή τη σελίδα, θα την αλλάξει με όρους οι οποίοι θα είναι όροι διαφάνειας από τη μια πλευρά και θα δέχεται τον έλεγχο επίσης. Δεν κάνω συμψηφισμούς. Προσωπικά δεν με ενδιαφέρουν οι συμψηφισμοί. Πολιτικά δεν με ενδιαφέρουν οι συμψηφισμοί. Επομένως τέτοιου είδους υπομνήσεις, κύριε Πρόεδρε, πολύ απλά εγώ δεν τις δέχομαι.

Ευχαριστώ.

ΝΙΚΟΛΑΟΣ ΒΟΥΤΣΗΣ (Πρόεδρος της Βουλής): Κυρία Πρόεδρε, σας παρακαλώ, μπορώ να έχω τον λόγο για δύο λεπτά;

ΠΡΟΕΔΡΕΥΟΥΣΑ (Αναστασία Χριστοδουλοπούλου): Ορίστε, κύριε Πρόεδρε.

ΝΙΚΟΛΑΟΣ ΒΟΥΤΣΗΣ (Πρόεδρος της Βουλής): Δεν μιλάμε επί προσωπικού, προφανώς. Μιλάμε για την ουσία, για να διευκρινιστούν ορισμένα ζητήματα.

Εγώ δεν θα είχα καμμία αντίρρηση από όλα τα κόμματα –και από τον ΣΥΡΙΖΑ και από όλα τα κόμματα– επί του προτεινόμενου Κανονισμού και των νέων ρυθμίσεων και τομών που γίνονται, να υπάρχουν όλες οι δυνατές υποδείξεις, οι οποίες να κλείνουν ενδεχόμενα –και για τώρα και για το μέλλον– και «παράθυρα» και «πόρτες» και προβλήματα κ.λπ, με μια προϋπόθεση: Ότι αναγνωρίζουμε ότι γίνεται αυτή η πολύ μεγάλη προσπάθεια και είναι ουσιαστική τομή σε σχέση με το παρελθόν.

Επιτρέψτε μου να πω ότι οι εκπρόσωποι ενός κόμματος –επαναλαμβάνω με τα ιστορικά στοιχεία που έχει ως πούμε εν προκειμένω το κόμμα του ΠΑΣΟΚ– βεβαίως, μπορεί σήμερα να μην είναι υπεύθυνοι για το στιγίποτε συμβαίνει από χθες το πρωί ή πριν από ένα χρόνο και ύστερα, πλην όμως πρέπει κατ' αρχάς να αναγνωρίζουν ότι γίνονται πολύ βασικές τομές για να αλλάξει ένα στάτους, το οποίο είχε ανοίξει τέτοια προβλήματα.

Δηλαδή, όταν δεν αναγνωρίζεται αυτό –εγώ γι' αυτό έκανα

αυτή την παρέμβαση, κύριε Παπαθεοδώρου, αλλιώς δεν είχα πρόβλημα για τα άλλα, όταν δεν υπάρχει κουβέντα για το ότι οι ειδικοί κανονισμοί, με τους οποίους ο Πρόεδρος -εν προκειμένω εγώ τώρα, λοιπόν- θα μπορούσα να κάνω οποιονδήποτε διορισμό και με οποιαδήποτε αμοιβή...

ΘΕΟΔΩΡΟΣ ΠΑΠΑΘΕΟΔΩΡΟΥ: Έχουμε συμφωνήσει στην επιτροπή.

ΝΙΚΟΛΑΟΣ ΒΟΥΤΣΗΣ (Πρόεδρος της Βουλής): Α, έχετε συμφωνήσει στην επιτροπή. Όμως, με συγχωρείτε, μιλάει εδώ ο Κοινοβουλευτικός Εκπρόσωπος, δεν αναφέρεται καθόλου σε αυτά και λέει ότι ο Κανονισμός έρχεται για να διαμορφώσει ένα νέο πλαίσιο κομματικού κράτους και διορισμών από το σημερινό Προεδρείο της Βουλής.

Σας παρακαλώ! Κατάλαβα πάρα πολύ καλά τι είπατε. Και επειδή στον ίδιο καμβά επί δεκαπέντε ημέρες -και δεν επιρρίπτω καμμία ευθύνη ή σχέσεις διαπλοκής- εγκριτές ή λιγότερο εγκριτές εφημερίδες δουλεύουν πάνω σε αυτό το σκηνικό, αυτό θα ξεκαθαριστεί. Θα ξεκαθαριστεί ό,τι κι αν χρειαστεί να πούμε. Περί αυτού επρόκειτο και δεν έχει καμμία αναφορά σε σχέση με συλλογικές ευθύνες, παρελθόντα και λοιπά.

Επί τη ευκαιρία να σας πω κιόλας, για να το εξετάσετε ως κόμμα -τα άλλα κόμματα προφανώς το έχουν εξετάσει και δεν θέτουν τέτοιο ζήτημα- αν τίθεται σήμερα -διότι σήμερα το πρωί σε μια έγκριτη εφημερίδα προεβλέπετο ότι στη σημερινή συζήτηση στη Βουλή θα τεθεί αυτό το ζήτημα- για να μην υπάρχει αυτό το ειδικό υπερωριακό επίδομα, που είναι το μόνο που έχει παραμείνει στη βάση και της οικονομικής αυτονομίας της Βουλής κατά το Σύνταγμα, με βάση του πώς λειτουργεί η Βουλή, για το σύνολο των υπαλλήλων και των εργαζομένων στη Βουλή μέχρι τον Γενικό Γραμματέα, παρακαλώ πολύ να καταθέσετε εδώ την πρόταση. Αλλιώς, να συνομολογήσετε μαζί μας ότι είναι νόμιμο και είναι σωστό και πρέπει να παραμείνει και όχι να αφήνουμε έκθετους εμένα ή στελέχη ή όλους τους εργαζομένους εν όψει -ας πούμε- διαρροών που γίνονται στον Τύπο -δεν αναφέρομαι σε εσάς, προς Θεού- για το ότι εδώ μέσα οικοδομείται ένα προνομιακό καθεστώς, εναντίον υπαλλήλων της Βουλής, που επαναλαμβάνω φθάνει στα όρια του μπουλινγκ, που ασκείται και από δυνάμεις που για δεκαετίες έχουν κυβερνήσει αυτόν τον τόπο.

ΘΕΟΔΩΡΟΣ ΠΑΠΑΘΕΟΔΩΡΟΥ: Κυρία Πρόεδρε, μου επιτρέπετε για τριάντα δευτερόλεπτα;

ΠΡΟΕΔΡΕΥΟΥΣΑ (Αναστασία Χριστοδουλοπούλου): Τώρα είναι δυνατόν; Να απαντήσετε σε τι;

ΘΕΟΔΩΡΟΣ ΠΑΠΑΘΕΟΔΩΡΟΥ: Αν επιτρέπετε, θα το λύσουμε κατευθείαν.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΟΥΣΑ (Αναστασία Χριστοδουλοπούλου): Ορίστε.

ΘΕΟΔΩΡΟΣ ΠΑΠΑΘΕΟΔΩΡΟΥ: Ευχαριστώ πολύ.

Κύριε Πρόεδρε, για την υπερωριακή απασχόληση των υπαλλήλων ούτε εγώ μίλησα ούτε κανένας άλλος. Γιατί το θέτετε; Δεν έχει μιλήσει κανένας για την υπερωριακή απασχόληση των υπαλλήλων.

Τώρα, αν θέλετε να μιλήσουμε για το ποια είναι η διαφορά του Γενικού Γραμματέα, του Ειδικού Γραμματέα ή οποιουδήποτε άλλου Γενικού Γραμματέα της Βουλής σε σχέση με τους άλλους Γενικούς Γραμματείς, εσείς το θέσατε. Εγώ δεν προτίθεμαι να απαντήσω τουλάχιστον εδώ.

Σας ευχαριστώ.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΟΥΣΑ (Αναστασία Χριστοδουλοπούλου): Ο κ. Θεωνάς έχει τον λόγο.

Κύριε Θεωνά, προσπαθήστε να μιλήσετε λιγότερο από δέκα λεπτά. Έχουμε υπερβεί κάθε όριο.

ΙΩΑΝΝΗΣ ΘΕΩΝΑΣ: Θα μιλήσω όσο το δυνατόν λιγότερο, αλλά θα μου επιτρέψετε να παρατηρήσω το εξής: Αντί να συγχαρούμε όσους παίρνουμε τον λόγο αυτή τη στιγμή τον Πρόεδρο της Βουλής για τη γενναιότητα που είχε να προωθήσει αλλαγές του Κανονισμού που να τον εξορθολογίζουν και ταυτόχρονα να καταργούν μια πραγματικότητα που υπήρχε για χρόνια ολόκληρα, βρήκαμε την ευκαιρία. Δεν χάνει ποτέ την ευκαιρία ο Ανδρέας Λοβέρδος. Δεν μίλησε για τον Κανονισμό. Μίλησε για το τι κάνει ο ΣΥΡΙΖΑ, τι κάνει το κόμμα, τι κάνουν ετούτοι, τι κάνουν οι άλλοι.

Εγώ θεωρώ ότι σήμερα οφείλαμε να συγχαρούμε το Νίκο Βούτση γι' αυτές τις πρωτοβουλίες που πήρε σε σχέση με τον Κανονισμό και που θεωρώ ότι είναι πάρα πολύ σημαντικές και πρώτα απ' όλα δημοκρατικές με όλη τη σημασία της λέξεως.

Στην Επιτροπή Κανονισμού της Βουλής, αλλά και στην Ολομέλεια έγινε τεράστιο θέμα για τη σύσταση θέσης Θεματικού Γραμματέα. Έγινε θέμα από συγκεκριμένους συντρόφους. Δεν έχει νόημα να λέω τα ονόματά τους. Μάλιστα, το θέμα -ή μάλλον το πρόσχημα- ήταν ότι ενδιαφέρονταν γιατί να μην είναι από το προσωπικό αυτός ο Θεματικός Γραμματέας.

Εγώ θεωρώ -και λέω τη γνώμη μου γι' αυτό- ότι δεν είναι το κύριο ζήτημα και το πιο ενδιαφέρον αν θα είναι από το προσωπικό ή όχι. Το πιο ενδιαφέρον είναι τι δράση θα αναπτύξει ο Θεματικός Γραμματέας και τι αρμοδιότητες θα έχει.

Πληροφορηθήκαμε ότι αυτή τη στιγμή, ακόμα και σήμερα, η Βουλή χρησιμοποιεί ακίνητα και πληρώνει, χρηματοδοτεί αυτά τα ακίνητα για να μπορούν να είναι στοιχειωδώς λειτουργικά, χωρίς να ξέρει η ίδια η Βουλή αν έχει την κυριότητά τους ή όχι. Δεν είναι απαραίτητη η παρουσία ενός προσώπου -που αυτό θα είναι ο Θεματικός Γραμματέας- για να ελέγξει και εκεί θα κριθεί αν κάνει σωστά ή όχι τη δουλειά του και αν έχει ρόλο να παίξει; Δεν θα πρέπει, ας πούμε, να αναλάβει, να χρεωθεί, να εξιχνιάσει όλα αυτά τα θέματα που συνδέονται με ιδιοκτησίες, με ακίνητα, με ιδρύματα και λοιπά;

Νομίζω ότι κρυβόμαστε πίσω από το δάχτυλό μας γιατί πρέπει να κάνουμε σώνει και καλά κριτική στην Κυβέρνηση ακόμα και όταν παίρνει μια σωστή, θεμιτή και δημοκρατική πρωτοβουλία.

Το δεύτερο σημείο που θέλω να σημειώσω είναι σχετικά με το κανάλι της Βουλής. Πολλές προτάσεις είχαν διατυπωθεί και στην επιτροπή αλλά και σήμερα ότι πρέπει η Επιτροπή Κανονισμού της Βουλής να ελέγχει το πρόγραμμα του καναλιού. Μα, είναι δυνατό να γίνει αυτό; Δηλαδή, θα ελέγχεται το πρόγραμμα ενός τηλεοπτικού μέσου; Είναι δυνατόν το πρόγραμμα που θα κάνει εκείνη, να ελέγχεται από μια επιτροπή;

Άλλο πράγμα αυτό που προτείνεται. Εδώ νομίζω ότι δίνει ολοκληρωμένη λύση η νομοτεχνική βελτίωση, που μας κατέθεσε ο σύντροφος Νίκος Βούτσης ότι κάθε εξάμηνο -αν θέλουμε να το κάνουμε τρίμηνο, να γίνει και τρίμηνο- ο συντονιστής του καναλιού θα πρέπει να ενημερώνει την Επιτροπή Κανονισμού της Βουλής για το τι δραστηριότητα ανέπτυξε το κανάλι, τι μέτρα πήρε, τι αποτελέσματα είχε η δράση του, πώς κρίθηκε από τους θεατές του και πάνω σε αυτά θα βγάζει και η επιτροπή συμπεράσματα και θα δίνει γνώμη για το πώς πρέπει το κανάλι να αναπτύξει τη δράση του παραπέρα, όχι να είναι ο εργοδότης του καναλιού αυτός που θα καθορίζει και το πρόγραμμα που θα παρουσιάζει στον λαό.

Στον χρόνο που έχω ακόμα θα ήθελα να σημειώσουμε τη σημασία που έχει η τροποποίηση αυτή του Κανονισμού, διότι η ενσωμάτωση των ειδικών κανονισμών στο Μέρος Β' του Κανονισμού της Βουλής τιμάει ιδιαίτερα -θέλω να το σημειώσω- τον σύντροφο Νίκο Βούτση.

Έχω προσωπική εμπειρία σε αυτό το θέμα. Το 2009 έτυχε ο ΣΥΡΙΖΑ να έχει μια Κοινοβουλευτική Ομάδα που αρχικά ήταν δεκατρία μέλη και σε κάποια πορεία έμειναν εννιά. Εγώ δεν ήμουν Βουλευτής. Παρ' όλα αυτά το κόμμα μου φρόντισε και με έβαλε να είμαι συντονιστής της Κοινοβουλευτικής Ομάδας. Βρε έφαχνα τρία χρόνια να βρω το Μέρος Β' του Κανονισμού της Βουλής. Δεν μπορούσα να το βρω με τίποτα. Ήταν επτασφράγιστο μυστικό.

ΙΩΑΝΝΗΣ ΤΡΑΓΑΚΗΣ: Δεν ήσασταν επιμελής.

ΙΩΑΝΝΗΣ ΘΕΩΝΑΣ: Δεν ήμουν επιμελής προφανώς. Έπρεπε να έρθω σε εσάς, κύριε Τραγάκη. Πιθανώς!

ΙΩΑΝΝΗΣ ΤΡΑΓΑΚΗΣ: Όπου και να πηγαίνατε θα το βρίσκατε.

ΙΩΑΝΝΗΣ ΘΕΩΝΑΣ: Δεν το βρήκα πάντως. Το έφαχνα και δεν το βρήκα, γιατί μου έλεγαν ότι δεν δημοσιεύεται.

ΙΩΑΝΝΗΣ ΤΡΑΓΑΚΗΣ: Τέλος πάντων, δεν ήθελα να σας διακόψω.

ΙΩΑΝΝΗΣ ΘΕΩΝΑΣ: Ποτέ δεν χρησιμοποιώ ψέμα για να δικαιολογήσω κάτι.

ΣΥΡΙΔΙΩΝ ΛΥΚΟΥΔΗΣ: Κυρία Πρόεδρε, διαχειριστείτε λίγο την κατάσταση. Δεν φταίμε εμείς σε τίποτα.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΟΥΣΑ (Αναστασία Χριστοδουλοπούλου): Κύριε Θεωνά, ολοκληρώστε.

ΙΩΑΝΝΗΣ ΘΕΩΝΑΣ: Θεωρώ, λοιπόν, ότι αυτή τη στιγμή η ενσωμάτωση των ειδικών κανονισμών στον Κανονισμό της Βουλής, αυτόματα καταργεί αυτή τη μυστικότητα του Μέρους Β'. Θεωρώ ότι αυτό οφείλεται στην πρωτοβουλία που πήρε ο Νίκος Βούτσης, να εξορθολογήσει, να εκσυγχρονίσει, να εκδημοκρατικοποιήσει τη λειτουργία του Κανονισμού, όχι τον ίδιο τον Κανονισμό. Αυτό το κάνει η Βουλή, δεν το κάνει μόνος του.

Έγινε πολλή συζήτηση και για το κόστος της Βουλής. Εγώ θα πω μια λέξη και θα κλείσω με αυτό, μη στεναχωρήσω και κανέναν. Με έχει απασχολήσει από παλιά. Γινόταν πάντα μια κουβέντα για το κόστος της Βουλής, «κοστίζει η Βουλή, να τους κάνουμε εκατό, εκατόν πενήντα». Έτσι τα μικρά κόμματα δεν θα εκπροσωπούνταν καθόλου στη Βουλή.

Σας λέω, λοιπόν, ότι αυτή η Βουλή των τριακοσίων Βουλευτών, κοστίζει λιγότερα από όσο κόστιζε ο μέγας αυλάρχης του Βασιλιά. Δεν είναι θέμα αν έπρεπε ή όχι να υπάρχει ο αυλάρχης και τα όργανα που χρησιμοποιούσε ή οι δυνάμεις που χρησιμοποιούσε, αλλά στη δημοκρατία που εκφράζεται με το Κοινοβούλιο, δεν μπορεί να μη γίνεται αποδεκτό το κόστος που μπορεί να έχει που ήταν πολύ λιγότερο. Εγώ λέω ότι ήταν πολύ λιγότερο, από το κόστος που είχε ο αυλάρχης μαζί με ό,τι απασχολούσε την αυλή του Βασιλιά.

Ευχαριστώ πολύ.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΟΥΣΑ (Αναστασία Χριστοδουλοπούλου): Ευχαριστούμε και εμείς.

Εγώ θα έκανα μια έκκληση στους αγορητές, να μη ζητήσουν να δευτερολογήσουν, γιατί θα είναι εξαιρετικά μακριά και επώδυνη η ψηφοφορία. Σας το λέω.

ΙΩΑΝΝΗΣ ΤΡΑΓΑΚΗΣ: Εγώ θα ήθελα να δευτερολογήσω, κυρία Πρόεδρε.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΟΥΣΑ (Αναστασία Χριστοδουλοπούλου): Ωραία, ξεκινάμε με δυο λεπτά στον καθένα.

Κύριε Συρίγο, έχετε τον λόγο.

ΑΝΤΩΝΙΟΣ ΣΥΡΙΓΟΣ: Κυρία Πρόεδρε, θα προσπαθήσω να μειώσω όσο μπορώ τον χρόνο μου, απλά έχουν τεθεί κάποια ζητήματα και οφείλουμε κάποιες απαντήσεις.

Θα αρχίσω λέγοντας –δεν είχα σκοπό να το κάνω– ότι όταν ασκείται μια κριτική, η οποία βασίζεται εν πολλοίς σε υποψίες, νομίζω ότι είναι αδικαιολόγητη και λανθασμένη, γιατί το κριτήριο που χρησιμοποιεί είναι υποκειμενικό. Εάν πάλι βασίζεται σε λάθη του παρελθόντος, δεν είναι ολοκληρωμένη, εάν δεν πει ποιοι έκαναν αυτά τα λάθη. Κλείνω αυτό το κεφάλαιο.

Κάνω μια ευχή. Όπως έγινε αυτή η συζήτηση μέχρι τώρα για το Μέρος Β, να γίνει –και μάλιστα το συντομότερο δυνατό– και για το Μέρος Α, για το οποίο ακούστηκαν πολλά. Αυτό χρειάζεται πολλαπλές βελτιώσεις, ούτως ώστε να ευνοηθεί το πρακτικό πνεύμα κατά τη συζήτηση και η καλλιέργεια του διαλόγου και από εκεί και πέρα όλες αυτές οι διαδικασίες να τείνουν προς αυτή την κατεύθυνση. Σταματάω εδώ αυτό το ζήτημα.

Μετά τις νομοτεχνικές βελτιώσεις –νομίζω δεκατέσσερις τον αριθμό– και τις διασαφίσεις, τις εξηγήσεις και την εμπειρισταμένη ομιλία του Προέδρου της Βουλής, νομίζω ότι έχουν διαλυθεί σε πάρα πολλά ζητήματα εξ όσων ετέθησαν οι όποιες αμφιβολίες ή τα όποια θέματα.

Επιγραμματικά θα αναφερθώ, επαναλαμβάνοντας την άγνοια της προτάσεως, ότι ξεκαθαρίστηκε το θέμα του θεματικού γραμματέα, που είναι σημαντικό πράγμα.

Έχουμε αποσαφήνιση των αρμοδιοτήτων του στον βαθμό που περιγράφονται και βέβαια σαφή θέση στην ιεραρχία. Έχει γίνει και νομοτεχνική βελτίωση.

Αποσαφηνίστηκε ο ρόλος της επιτροπής στρατηγικού σχεδιασμού οι οποίοι είναι συμβουλευτικοί, γνωμοδοτικοί αλλά δεν είναι και κάτι που δεν υπάρχει αλλού. Όπως ανέφερα και στην πρωτολογία μου και σε άλλα κοινοβούλια υπάρχει αυτή η αρχή καθώς και στο Ευρωκοινοβούλιο. Δεν δικαιολογείται να την βλέπουμε με καχυποψία.

Το άρθρο 24, αφορά την Νομική Υπηρεσία. Στο σημείο αυτό επεσήμανα και επισημαίνω και τώρα ότι είναι διακριτός ο ρόλος της σε σχέση με την Επιστημονική Υπηρεσία της Βουλής, η οποία

λόγω της ιδιαιτερότητας και της σοβαρότητάς της κατοχυρώνεται στα άρθρα 160 με 163 του Κανονισμού της Βουλής του Α' Μέρους. Κατοχυρώνεται η λειτουργία της, τα συμβούλιά της. Καμμία σχέση το ένα με το άλλο. Είναι διακριτοί οι ρόλοι και συνεπώς μετά και μια νομοτεχνική βελτίωση που είδα, που δεν αφορά την Επιστημονική Υπηρεσία αλλά το Νομικό Συμβούλιο του Κράτους, νομίζω ότι είναι σαφές πλέον για τι πράγμα μιλάμε. Δεν έχουμε ούτε μπορούμε να οδηγηθούμε σε σύγκρουση οποιασδήποτε αρχής ή των επιτροπών.

Για τα άρθρα 29 και 30, έγινε μια νομοτεχνική βελτίωση όσον αφορά στη μεταβατική διάταξη. Θα ήθελα και πάλι να επισημάνω ότι είναι μεταβατική διάταξη και έτσι πρέπει να ιδωθεί. Δηλαδή έρχεται να θεραπεύσει προσωρινά μέχρι τη λειτουργία των πραγμάτων. Σε κάθε περίπτωση με τις εξηγήσεις οι οποίες δόθηκαν και κάποια νομοτεχνική βελτίωση που έχει κατατεθεί, νομίζω ότι και εκεί οι όποιοι φόβοι μπορεί να ηγέρθησαν πρέπει να καταπραυνθούν.

Τέλος, έρχομαι στο κανάλι.

Το κανάλι της Βουλής παίζει κεντρικό ρόλο. Είναι ένα μέσο ενημέρωσης και οφείλει να είναι ανεξάρτητο από τη μια πλευρά. Από την άλλη πλευρά έχουμε κάποιες διασφαλίσεις. Δηλαδή έχουμε εμπλοκή της Επιτροπής Κανονισμού της Βουλής στη διαδικασία αυτή και της Ολομελείας εμμέσως ή αμέσως κάποια στιγμή αν χρειαστεί. Δεν πρέπει να παραλείψουμε και την ύπαρξη του άρθρου της Επιτροπής Δεοντολογίας, που επιλαμβάνεται ζητημάτων που μπορεί να προκύψουν. Είναι διασφαλιστική και ως προς τον έλεγχο του καναλιού αλλά γενικά τον έλεγχο για το αν συμβεί οτιδήποτε ή υπάρξει κάποια παραβίαση. Είναι κι αυτό ένα στοιχείο, που δεν πρέπει να παραλείψουμε. Αυτή η επιτροπή έχει σημαντικό ρόλο και έχει, όπως είδατε, εξέχουσες προσωπικότητες. Τέλος, δεν είναι απόντες από τη διαδικασία αυτή οι εργαζόμενοι του καναλιού.

Κλείνω, κύριε Πρόεδρε, ευχόμενος όπως είπα και στην αρχή, η ίδια συζήτηση να γίνει και στο Α' Μέρος του Κανονισμού της Βουλής. Θα ήθελα κι εγώ να πω ευχαριστίες προς τους υπαλλήλους. Πλην όμως υπάρχει ο κίνδυνος να παρεξηγηθώ «αφού είπαν όλοι, λες και συ τώρα». Εγώ απλά αυτό το οποίο έχω να πω –και πιστεύω ότι έχει καλλιεργηθεί από όλα τα κόμματα και από μένα προσωπικά– είναι ότι αυτό αποδεικνύεται εμπράκτως. Έχω την αίσθηση ότι βιώνοντας τη συνεργασία που έχουν οι υπάλληλοι μαζί μας, είναι αυτό το οποίο αντιλαμβάνονται κι εκείνοι.

Ευχαριστώ πολύ.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΟΥΣΑ (Αναστασία Χριστοδουλοπούλου): Ο κ. Τραγάκης έχει τον λόγο.

ΙΩΑΝΝΗΣ ΤΡΑΓΑΚΗΣ: Έχω να απαντήσω σε πολλά.

Εγώ δεν θα μπω στον πειρασμό να απαντήσω σε πολιτικά θέματα, διότι εξ αρχής είπα ότι είναι άλλη η διαδικασία για τον Κανονισμό της Βουλής. Μάλιστα είπα ότι είναι μια τελείως συναινετική διαδικασία. Οφείλω όμως να απαντήσω σε μερικά πράγματα.

Χαίρομαι κατ' αρχάς που ο κ. Βούτσης, ο Πρόεδρος της Βουλής, συμφώνησε απόλυτα μ' αυτά που εντόπισε ο Αρχηγός της Αξιωματικής Αντιπολίτευσης για τις σχέσεις Βουλής-Κυβέρνησης και τις δυσκολίες που υπάρχουν. Δεν θέλω να αναφερθώ σε λεπτομέρειες.

Ο κύριος Πρόεδρος είπε ότι έγιναν παράπονα από τον Αρχηγό της Αξιωματικής Αντιπολίτευσης, τα οποία ήταν εύλογα. Να σας θυμίσω, κύριε Πρόεδρε, ότι στη Διάσκεψη των Προέδρων έχω θέσει επανειλημμένως το θέμα, ότι εκκρεμεί η πρόταση για τη σύσταση εξεταστικής επιτροπής, που έχει υποβάλει η Νέα Δημοκρατία. Είναι μάλιστα πρόταση, η οποία έχει υποβληθεί νωρίτερα από την πρόταση εξεταστικής επιτροπής που η Κυβέρνηση είχε υποβάλει. Νομίζω ότι δεν αφορά εσάς αυτό και γι' αυτό δεν το αναφέρω. Αφορά την Κυβέρνηση.

Δεν είναι δυνατόν να παραγνωρίζει η Κυβέρνηση, το γεγονός ότι έχει υποβληθεί αίτημα που υπογράφει πρώτος ο Αρχηγός της Αξιωματικής Αντιπολίτευσης και όλη η Κοινοβουλευτική Ομάδα για τη σύσταση μιας εξεταστικής επιτροπής και να την αγνοεί. Χαίρομαι, όμως, που συμφωνήσατε κι εσείς με αυτά που ο Αρχηγός της Αξιωματικής Αντιπολίτευσης είπε.

Χαίρομαι, επίσης, που ο κύριος Πρόεδρος αναγνώρισε ότι τέλος του 2014, το προσωπικό της Βουλής ήταν ακριβώς το μισό από το 2004. Ακριβώς το μισό! Δεν είναι υπερβολή, ήταν ακριβώς το μισό.

ΝΙΚΟΛΑΟΣ ΒΟΥΤΣΗΣ (Πρόεδρος της Βουλής): Ακριβώς το διπλάσιο. Το 2015 με το 2004, ήταν χίλιοι πεντακόσιοι και επτακόσιοι αντίστοιχα.

ΙΩΑΝΝΗΣ ΤΡΑΓΑΚΗΣ: Όχι, το προσωπικό το οποίο έφυγε - αυτό εννοώ εγώ - από το 2008, όταν άρχισε κι έφευγε το προσωπικό οι έγιναν λιγότεροι κατά εξακόσιους περίπου οι υπάλληλοι της Βουλής.

ΝΙΚΟΛΑΟΣ ΒΟΥΤΣΗΣ (Πρόεδρος της Βουλής): Να δούμε τα σχετικά στοιχεία.

ΙΩΑΝΝΗΣ ΤΡΑΓΑΚΗΣ: Να τα δείτε τα σχετικά στοιχεία. Μπορεί να ήταν οι εθελούσιες ή το γεγονός ότι ήθελαν όλοι να προβάλουν ορισμένα πράγματα και είχαμε μια ραγδαία φυγή. Άρα είχαμε μείωση του υπαλληλικού προσωπικού.

Σε ό,τι αφορά τους ειδικούς κανονισμούς, κύριε Πρόεδρε, θα σας θυμίσω ότι τον Νοέμβριο του 2015 είχαμε συμφωνήσει μαζί κι εσείς είχατε συναινέσει. Ήταν δέσμευση, δηλαδή. Το αίτημα είχε υποβληθεί από μένα. Δεσμευθήκατε όμως. Άρα η δέσμευσή σας ίσχυε από τότε, ότι έπρεπε να έρθουν και να ενσωματωθούν οι ειδικοί κανονισμοί. Γι' αυτό κι εγώ χαιρέτισα την ενσωμάτωση των ειδικών κανονισμών σαν ένα πολύ θετικό βήμα.

Θα ήθελα να σας απαντήσω, κύριε Πρόεδρε, και στο θέμα το οποίο θέσατε, ότι οι ειδικοί κανονισμοί δημιουργούσαν πελαταικές σχέσεις. Το είπατε αλλά είπατε μετά -συμπληρώνοντάς το- ότι χρειαζόνταν, διότι βάσει των ειδικών κανονισμών δημιουργούνται ορισμένες μονάδες, οργανικές μονάδες, οι οποίες ήταν απαραίτητο να πλακισωθούν από ένα ορισμένο προσωπικό με ορισμένες ικανότητες και ορισμένα προσόντα.

Θα ήθελα να μπω τώρα και στο θέμα του οργανογράμματος. Εγώ θα συμφωνήσω μαζί σας. Δεν δημιουργεί πολλές νέες θέσεις. Δημιουργεί, αλλά δεν δημιουργεί στο σημείο που να αφήνει υπονοούμενα. Διότι παραγνωρίζεται το γεγονός ότι οι θέσεις οι οποίες προβλέπονται βάσει του οργανογράμματος, είναι από την ενσωμάτωση των ειδικών κανονισμών. Οφείλω να το πω, διότι εγώ θέλω να αποκαταστήσω την αλήθεια.

ΝΙΚΟΛΑΟΣ ΒΟΥΤΣΗΣ (Πρόεδρος της Βουλής): Μάλιστα, δεν έχουν πληρωθεί οι θέσεις αυτές.

ΙΩΑΝΝΗΣ ΤΡΑΓΑΚΗΣ: Κύριε Πρόεδρε, θέλω να αποκαταστήσω την αλήθεια. Άλλο είπαν οι δύο συνάδελφοι οι προερχόμενοι από το ΠΑΣΟΚ. Είπαν ότι υπάρχει πρόθεση και βάσει του οργανογράμματος μας, δίνεται το δικαίωμα κ.λπ.. Όχι σε σας. Μάλιστα ο κ. Παπαθεοδώρου ήταν πολύ προσεκτικός στην επιτροπή και μου έκανε εντύπωση όταν είπε, «Κύριε Πρόεδρε, αυτά που θα πω δεν αφορούν εσάς, αφορούν τον μελλοντικό πρόεδρο ο οποίος μπορεί να είναι ένας οποιοσδήποτε άλλος». Αυτό το λέω για να λυθεί και αυτή η παρεξήγηση, γιατί είδα ότι διασταυρώσατε ξίφη και δεν έπρεπε μια τέτοια μέρα να υπάρχουν τέτοιες αντιδράσεις.

Χαίρομαι και χαιρετίζω τη δέσμευσή σας -γιατί ήταν δέσμευση για μένα αφού το είπατε εσείς- ότι ο πρώτος ειδικός θεματικός γραμματέας που θα οριστεί, θα προέρχεται από τη Βουλή. Αυτό μας δίνει το δικαίωμα, να ευελπιστούμε ότι ένα από τα στελέχη της Βουλής θα είναι εκείνος ο οποίος θα δώσει τη συνέχεια. Γιατί όπως είχα πει και στην επιτροπή, ο ειδικός θεματικός γραμματέας είναι εκείνος ο οποίος δίνει τη συνέχεια, γιατί και ο Γενικός Γραμματέας και ο Ειδικός Γραμματέας είναι μετακλητοί υπάλληλοι. Αυτό διορθώθηκε. Η πρόταση ήταν -και του κ. Παπαθεοδώρου και δική μου και του κ. Λυκουδή αλλά και όλων των συνάδελφων- ότι δεν μπορεί ο ειδικός θεματικός γραμματέας να προηγείται του Ειδικού Γραμματέα.

Άρα με τη νομοτεχνική βελτίωση την οποία φέρατε, ο Γενικός Γραμματέας θα αναπληρώνεται από τον Ειδικό Γραμματέα και ο Ειδικός Γραμματέας θα αναπληρώνεται από τον ειδικό θεματικό γραμματέα.

Για το περιουσιολόγιο τώρα. Το θέμα του περιουσιολογίου εγώ προσωπικά το θέτω πολλά χρόνια τώρα και λόγω και της ειδικότητάς μου, λόγω του ότι είμαι μηχανικός. Πράγματι υπάρχουν δυσκολίες. Πράγματι θα πρέπει να υπάρχει μια υπηρεσία,

η οποία να ασχοληθεί με αυτό το θέμα.

Βέβαια αυτό που αναφέρατε για το οικόπεδο αυτό που υπάρχει εκεί στα Άνω Λιόσια, είναι ένα οικόπεδο το οποίο είχε δωριστεί στη Βουλή, με την προϋπόθεση να μεταφερθεί εκεί η Βουλή. Δηλαδή ο δωρητής είχε βάλει προϋπόθεση -αν δεν απατώμαι- ότι εκεί πρέπει να πάει η Βουλή. Όπως αντιλαμβάνεστε, έγινε μια μελέτη μήπως πάνε κάποιες υπηρεσίες της Βουλής. Είναι σε εκκρεμότητα το θέμα. Δεν έχει κλείσει.

Εγώ είδατε ότι αναφερόμενος στα ποσά του προϋπολογισμού της Βουλής, που από 226.000.000 το 2009 πήγαν στα 136.000.000 τώρα το 2015 με ραγδαίες μειώσεις, δεν αναφέρθηκε καθόλου στη μείωση την περσινή με τη φετινή, διότι συνυπολόγισα και τα 11.000.000 που, πράγματι, απαιτούνται για την αναμόρφωση και διαμόρφωση της Μπενακείου Βιβλιοθήκης. Μαζί διεκδικήσαμε την Παλαιά Βουλή, μαζί προσπαθούμε να κάνουμε και τις εργασίες στην Μπενάκειο Βιβλιοθήκη.

Θα πρέπει, όμως, να κάνω μερικές παρατηρήσεις σε ό,τι αφορά τη Νομική Υπηρεσία. Εγώ εδώ θα επιμείνω, κύριε Πρόεδρε, και δεν το κάνω για κανέναν άλλον λόγο, αλλά επειδή, πράγματι, θα ασχολείται με ένα αντικείμενο συγκεκριμένο, αφού συγκεκριμενοποίησαν τις αρμοδιότητές της. Θα θυμάστε ότι στο αρχικό μας κείμενο, δεν ήταν συγκεκριμενοποιημένες οι αρμοδιότητες. Τώρα τις κάναμε συγκεκριμένες.

Δεν καταλαβαίνω τον λόγο -ελικρινά σας μιλάω, δεν τον καταλαβαίνω και θέλω μια πειστική εξήγηση- γιατί όταν προέρχεται ο προϊστάμενος αυτής της Νομικής Υπηρεσίας από την Επιστημονική Υπηρεσία της Βουλής, να μην ανήκει στην Επιστημονική Υπηρεσία της Βουλής. Δεν το καταλαβαίνω. Ελικρινά σας μιλάω. Μάλιστα, μου κάνει εντύπωση και η εμμονή. Υπάρχει μια εμμονή, η οποία είναι ανεξήγητη, διότι αφοδού θέσαμε ποιες είναι οι αρμοδιότητες -τις βάλουμε τις αρμοδιότητες- νομίζω ότι θα πρέπει να υπάρξει. Σκεφθείτε το λίγο πριν από την ψήφιση του συγκεκριμένου άρθρου, διότι δεν βλέπω τον λόγο να έχουμε μια αντίδικα σε ένα τέτοιο θέμα.

Τώρα, σε ό,τι αφορά τη Διεύθυνση...

ΠΡΟΕΔΡΕΥΟΥΣΑ (Αναστασία Χριστοδουλοπούλου): Κύριε Τραγάκη, δεν έχετε άλλο χρόνο. Οχτώ λεπτά μιλάτε.

ΙΩΑΝΝΗΣ ΤΡΑΓΑΚΗΣ: Δεν το δέχομαι. Με συγχωρείτε. Προσπαθώ να συγκεκριμενοποιήσω τις προτάσεις μου για τα άρθρα, για να μην πάρω τον λόγο σε κάθε άρθρο και τοποθετούμαι σε κάθε άρθρο ως έχω το δικαίωμα.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΟΥΣΑ (Αναστασία Χριστοδουλοπούλου): Δικαίωμα σε κάθε άρθρο; Ποιος σας το είπε;

ΙΩΑΝΝΗΣ ΤΡΑΓΑΚΗΣ: Παρακαλώ, κυρία Πρόεδρε, όχι σε έμένα. Σας παρακαλώ πολύ.

Λοιπόν σε ό,τι αφορά το στρατηγικό σχεδιασμό. Δεν πήγε έτσι στην αρχή. Η αρχική πρόθεση δεν ήταν στρατηγικός σχεδιασμός. Μπορώ να έχω την πατρότητα της ονομασίας του στρατηγικού σχεδιασμού. Παρακολούθηση λεγόταν. Εσωτερικών υποθέσεων ήταν. Το ότι γίνεται αναφορά στο ότι υπάρχουν και στα άλλα κοινοβούλια, ασφαλώς υπάρχουν. Σε ποια κοινοβούλια υπάρχουν όμως; Υπάρχει στο αγγλικό, το γαλλικό, στο δανικό και το Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο. Αυτοί έχουν άνω και κάτω Βουλή. Αυτοί έχουν και Γερουσία.

Επομένως εκεί υπάρχουν ορισμένα θέματα επικάλυψης αρμοδιοτήτων. Αφού υπάρχει επικάλυψη αρμοδιοτήτων, μια υπηρεσία ελέγχου θα μπορούσε να υπάρχει. Εγώ εδώ θα διαφωνήσω, κύριε Πρόεδρε σε αυτό το θέμα.

Θα ήθελα να αναφερθώ και στο άρθρο που αφορά τα ευρωπαϊκά προγράμματα. Σωστά είπε ο κύριος Πρόεδρος ότι τα ευρωπαϊκά προγράμματα προσφέρουν στη Βουλή. Αρκεί να σας πω ότι η επιτροπή μπόρεσε και πήρε ένα πρόγραμμα από τη Σερβία 1.400.000 ευρώ, δηλαδή ζεστά χρήματα, τα οποία ήρθαν στη Βουλή. Πήραμε ένα πρόγραμμα προχθές από την Τουρκία ύψους 1.000.000. Η Τουρκία ζητάει τη δική μας συμβουλή και συμβολή σε ό,τι αφορά την απορρόφηση ευρωπαϊκών προγραμμάτων. Είναι ένα πρόγραμμα σε εξέλιξη ύψους περίπου 1,5 εκατομμυρίου από την Κροατία.

Άρα εδω θέλω να εξάρω και τον ρόλο της επιτροπής αυτής, εκτός του ότι θέλω να εξάρω -επειδή βλέπω φίλους και συναδέλφους- και το γεγονός ότι η Γενική Διεύθυνση Διεθνών Σχέσεων

επιτελεί ένα τεράστιο έργο.

Ο κύριος Πρόεδρος αναγνώρισε την πολυσχιδή δραστηριότητα που έχει η Βουλή μας σε όλους τους οργανισμούς. Δεν υπάρχει οργανισμός που να μην έχουμε πρωταγωνιστικό ρόλο. Το εννοώ αυτό! Δεν υπάρχει διεθνής οργανισμός, όπου η Βουλή μας να μην έχει πρωταγωνιστικό ρόλο. Ανεξάρτητα από τις «Ομάδες Φιλίας». Εγώ αναφέρομαι σε οργανισμούς. Άρα οφείλουμε κι εκεί να πούμε ότι γίνεται ένα σπουδαίο έργο.

Τώρα σε ό,τι αφορά την αξιολόγηση, εγώ κύριε Πρόεδρε, πάλι θα διαφωνήσω. Δεν θα το ψηφίσουμε το άρθρο. Θα τοποθετηθώ κατά τη διάρκεια της ψηφοφορίας, διότι εγώ προέρχομαι από μια περιφέρεια, που η λέξη «μπέσα» έχει μεγάλη σημασία. Όταν, λοιπόν, συμφωνήσαμε όλοι στο 30% που πρότεινε ο Πρόεδρος σε ό,τι αφορά την αξιολόγηση και σε ό,τι αφορά το θέμα –με συγχωρείτε που είμαι λίγο σκληρός, αλλά οφείλω να το κάνω- της μοριοδότησης της συνέντευξης, έπρεπε να μείνουμε στο 30%. Δεν βλέπω για ποιον λόγο να χαλάσουμε τις καρδιές μας, για τα πέντε περισσότερα μόρια που θέλετε να δώσετε. Δεν θέλω να μπω σε άλλες σκέψεις, για το τι μπορεί να υποκρύπτει. Είμαι σίγουρος ότι δεν υποκρύπτει τίποτα. Γιατί να μην το κάνουμε αφού δεσμευτήκαμε όλοι στην επιτροπή;

Φύγαμε όλοι εκείνη την ημέρα από την επιτροπή, πιστεύοντας ότι το θέμα της συνέντευξης θα είναι τα τριάντα μόρια. Γιατί τώρα επανερχόμαστε και λέμε ότι επειδή προβλέπεται στον ν.4369/2016, να βάλουμε τα τριανταπέντε μόρια;

Η Βουλή έχει, πράγματι, δραστηριότητες τις οποίες επιχορηγεί. Θα σας πω για μία δραστηριότητα. Εκτός του ότι έχουμε υιοθετήσει όλα τα παιδιά εκείνων οι οποίοι έπεσαν υπέρ πατρίδος –γιατί πραγματικά έπεσαν υπέρ πατρίδος- εμείς έχουμε κι άλλες χορηγίες τις οποίες δίνουμε. Μην ξεχνάτε ότι είναι ένα μεγάλο επιτεύγμα η Βουλή των Εφήβων και δεν είναι μικρό το κονδύλι της Βουλής των Εφήβων. Είναι μία πολυσχιδής δραστηριότητα, η οποία προσφέρει, ανεξάρτητα αν έχει τα θετικά της ή τα αρνητικά σχόλια.

Θα κάνω δυο παρατηρήσεις και θα κλείσω, κυρία Πρόεδρε. Είπε ο κύριος Πρόεδρος για τις θέσεις των Αντιπροέδρων και να δούμε –στην επόμενη Βουλή, μάλλον, εννοούσε- εάν θα υπάρξει η δυνατότητα επιλογής κι άλλων Αντιπροέδρων. Πολλούς Αντιπροέδρους βλέπω και δεν κατάλαβα γιατί.

Επειδή εκλάμια μια αναφορά στην πρωτολογία μου, σε ό,τι αφορά τον εκλογικό νόμο και σε ό,τι αφορά τη σύνδεση εκλογικού νόμου και συνταγματικής Αναθεώρησης, θα το επαναλάβω για μια ακόμα φορά. Μη συνδέετε τον εκλογικό νόμο με τη συνταγματική Αναθεώρηση. Άλλη διαδικασία η μία, άλλη διαδικασία η άλλη.

Με τον εκλογικό νόμο, που πιθανόν να κυφορείται, ο οποίος θα αναδείξει δέκα, δώδεκα, δεκαπέντε κόμματα, θα έχουμε δεκαπέντε Αντιπροέδρους; Να είναι ο αριθμός των Αντιπροέδρων που ορίστηκαν τώρα. Αν θέλετε να προσθέσουμε κι έναν ακόμα, γιατί η Βουλή έχει, πράγματι, πολλές δραστηριότητες, να προσθέσουμε. Να μη φτάσουμε, όμως, στο σημείο και το κάθε κόμμα να έχει Αντιπρόεδρο.

Τώρα σε ό,τι αφορά το Α' Μέρος, το οποίο θα το συζητήσουμε εκτεταμένα, θα φέρω ένα παράδειγμα σημερινό, κυρία Πρόεδρε. Θα φέρω το παράδειγμα του νομοσχεδίου, που κατατίθεται εντός ολίγων ωρών, το νομοσχέδιο για την COSCO. Έρχεται ένα νομοσχέδιο, λοιπόν, με τη διαδικασία του κατεπείγοντος και πιεζόμεθα τώρα με τη διαδικασία του κατεπείγοντος να ψηφίσουμε μια σύμβαση –δηλαδή είναι ένα νομοσχέδιο που επικυρώνει σύμβαση- που είναι γνωστή εδώ και έξι, οκτώ, δέκα μήνες, να την επικυρώσουμε την τελευταία στιγμή, επικαλούμενοι την αιτιολογία ότι ο κύριος Πρωθυπουργός θα πάει στην Κίνα και πρέπει να την έχει.

Βεβαίως να έχει τη σύμβαση επικυρωμένη από τη Βουλή. Γιατί να μην είχε έρθει με την κανονική διαδικασία, αφού τις δυο, τρεις τελευταίες εβδομάδες, δεν είχαμε μεγάλο νομοθετικό έργο; Γιατί, λοιπόν, να μην είχε έρθει με αυτή τη διαδικασία και να έρθει με τέτοια πίεση τώρα;

Άρα οι κατηγορίες τις οποίες είπε –όχι για εσάς, για την Κυβέρνηση- ο Αρχηγός της Αξιωματικής Αντιπολίτευσης, δικαιώνονται περίτρανα με αυτό το παράδειγμα το οποίο ανέφερα

τώρα.

Σας ευχαριστώ πολύ.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΟΥΣΑ (Αναστασία Χριστοδουλοπούλου): Κύριε Τραγάκη, μιλήσατε τον διπλάσιο χρόνο και παραπάνω.

ΙΩΑΝΝΗΣ ΤΡΑΓΑΚΗΣ: Ευχαριστώ πολύ, κυρία Πρόεδρε, που το αναγνωρίζετε.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΟΥΣΑ (Αναστασία Χριστοδουλοπούλου): Και με απειλήσατε κιόλας ότι θα μπορούσατε να μιλήσετε κι άλλο τόσο. Ως παλαιός κοινοβουλευτικός, θα έπρεπε να ξέρετε ότι όλη η κοινοβουλευτική διαδικασία θέλει σαφήνεια σε συγκεκριμένο χρόνο. Αυτό είναι το ταλέντο.

ΙΩΑΝΝΗΣ ΤΡΑΓΑΚΗΣ: Παρατήρηση μου κάνετε τώρα;

ΠΡΟΕΔΡΕΥΟΥΣΑ (Αναστασία Χριστοδουλοπούλου): Όχι, αλλά να μη λέτε ότι θα είχαμε κι άλλο τόσο χρόνο κατ' άρθρο. Αν θέλετε να είμαστε εδώ μέχρι την απογευματινή συνεδρίαση, στις 18:00', ευχαρίστως.

Κύριε Λαγέ, εσείς πόσο θέλετε να μιλήσετε;

ΙΩΑΝΝΗΣ ΛΑΓΟΣ: Όχι πολύ. Όχι όσο ο κ. Τραγάκης, τουλάχιστον.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΟΥΣΑ (Αναστασία Χριστοδουλοπούλου): Ορίστε, έχετε τον λόγο.

ΙΩΑΝΝΗΣ ΛΑΓΟΣ: Εγώ θα ήθελα να αναφέρω για άλλη μία φορά, την υποκρισία που υπάρχει στην Αίθουσα αυτή συζητώντας αυτά τα πράγματα. Συζητάμε για δημοκρατία, συζητάμε για τα ίδια δικαιώματα που πρέπει να υπάρχουν, όμως το τρίτο κόμμα στην ελληνική Βουλή δεν έχει το δικαίωμα, όπως θα έπρεπε, να έχει Αντιπρόεδρο. Αυτό γίνεται με τη σύμφωνη γνώμη όλων των κομμάτων, γίνεται για πρώτη φορά στα χρονικά της ελληνικής Βουλής και μόνο για τη Χρυσή Αυγή.

Συζητάμε, λοιπόν, εδώ, εσείς οι οποίοι μας μιλάτε για δημοκρατία, μας μιλάτε για θεσμούς και γι' αυτά τα οποία σέβεστε, ότι μπορεί να έχει Αντιπρόεδρο στην ελληνική Βουλή το πέμπτο ή το έκτο κόμμα αλλά όχι το τρίτο κόμμα. Ας δούμε, λοιπόν, κατά πόσο αυτό είναι σωστό και κατά πόσο είναι δημοκρατικό. Γιατί είναι ωραίο να λέμε ότι υπάρχει δημοκρατία, αλλά δημοκρατία σημαίνει να κάνουμε και πράγματα τα οποία δεν μας συμφέρουν, να κάνουμε πράγματα τα οποία μπορεί να είναι και αντίθετα από τις ιδεολογικές μας πεποιθήσεις, ίσως. Αν κάποιος έχει ιδεολογικές διαφορές, δεν κοιτάμε να τον εξαφανίσουμε ούτε να τον φимώσουμε. Έτσι νομίζω εγώ, τουλάχιστον. Ας κοιτάξουμε, λοιπόν, τι συμβαίνει σε αυτή την περίπτωση.

Ας κοιτάξουμε γιατί το κανάλι της Βουλής –το οποίο απασχολεί πλέον δεκάδες εργαζόμενους σαν να είναι το BBC- δεν καλεί ποτέ κάποιον εκπρόσωπο της τρίτης κοινοβουλευτικής δύναμης –επαναλαμβάνω- προκειμένου να μιλήσει, προκειμένου να εκφραστεί και να δούμε εάν ο ελληνικός λαός συμφωνεί με αυτά τα οποία λέμε ή τα απορρίπτει.

Εάν υπήρχε, λοιπόν, μία κανονική δημοκρατία, δεν θα φοβόταν αυτά τα θέματα.

Αφού είναι στην Αίθουσα αυτή τη στιγμή ο κύριος Πρόεδρος της Βουλής, θα ήθελα να υπενθυμίσω μια συζήτηση που είχε γίνει και η οποία δείχνει, γιατί μέσα σε αυτόν εδώ τον χώρο δεν θα φτάσει ποτέ το μαχαίρι στο κόκκαλο. Γιατί υπάρχουν εμπλεκόμενοι απ' όλα τα κόμματα, στα σκάνδαλα που έχουν γίνει τόσα χρόνια.

Σε μία συνάντηση, λοιπόν, που είχε γίνει με κάποιους υπεύθυνους νομίζω από τους ΟΤΑ, ο κ. Βούτσης είχε πει. Μην κοιτάξουμε τώρα, να φέρουμε στην επιφάνεια τα οικονομικά σκάνδαλα που έχουν συμβεί εδώ, γιατί η μοναδική κερδισμένη θα είναι η Χρυσή Αυγή. Αυτή είναι η πραγματικότητα.

Εάν φτάσει το μαχαίρι στο κόκκαλο, εάν κοιτάξουμε να δούμε τι πραγματικά έχει γίνει, η μοναδική κερδισμένη θα είναι η Χρυσή Αυγή. Γιατί ποτέ κανένας πολίτευτής, κανένας Βουλευτής, κανένα στέλεχος της Χρυσής Αυγής, δεν έχει εμπλακεί με οικονομικά σκάνδαλα, με ατιμίες και με ατασθαλίες που έχουν γίνει.

Εμείς, λοιπόν, θα προτρέψουμε και θα πούμε στον κ. Βούτση και σε οποιονδήποτε άλλον θέλει, να φτάσουμε σε αυτό το σημείο και να τιμωρηθούν ακόμα και άτομα που είχαν άμεση ή έμμεση συμμετοχή με τα κόμματα στα οποία αυτοί οι άνθρωποι υπηρετούν και είναι μαζί τους. Τότε θα δούμε ότι υπάρχει πραγματικό δημοκρατικό αίσθημα. Τότε θα δούμε ότι πραγματικά θέ-

λουμε να ξεκαθαρίσουμε την ήρα από το στάρι. Ειδάλλως όλα αυτά τα οποία λέμε, είναι να είχαμε να λέγαμε.

Επιβεβαιώνεται για άλλη μία φορά η εντύπωση που έχει ο ελληνικός λαός, ότι η ελληνική Βουλή είναι μια ομάδα, είναι μια Α.Ε. –να το πω έτσι- είναι μια επιχείρηση, η οποία λειτουργεί για τα δικά της συμφέροντα και όχι για τα συμφέροντα του ελληνικού λαού. Είμαστε στο αισχρό σημείο, το ελληνικό Κοινοβούλιο να μην μπορεί να νομοθετεί, εάν δεν πάρει την έγκριση της Ευρωπαϊκής Ένωσης. Αυτά τα πράγματα, λοιπόν, θα έπρεπε να τα λύσουμε.

Επίσης θα ήθελα να κάνω μια ερώτηση, γιατί δεν μας δίνεται πολλές φορές η ευκαιρία να καταθέτουμε ερωτήσεις και να απαντώνται. Πριν από λίγο χρονικό διάστημα είχαμε δει ότι υπήρχε ένα αποθεματικό της ελληνικής Βουλής -το οποίο είχε ζητηθεί να κατατεθεί σε ένα κοινό ταμείο- το οποίο εάν δεν απαντώμαι, ήταν περίπου στα 65 εκατομμύρια ευρώ ή στα 67 εκατομμύρια ευρώ. Θα ήθελα να ρωτήσω, επειδή εγώ δεν γνωρίζω, το εξής: Από πού υπάρχουν αυτά τα αποθεματικά στην ελληνική Βουλή; Τι είναι η ελληνική Βουλή; Είναι μια επιχείρηση –επαναλαμβάνω και πάλι- η οποία έχει οικονομικούς πόρους; Ποιος ξέρει αυτούς τους πόρους; Τους γνωρίζει ο Έλληνας πολίτης; Εμείς πάντως δεν τους γνωρίζουμε.

Από πού, λοιπόν, προέρχονται όλα αυτά τα έσοδα; Πού πάνε; Ποιος τα διαχειρίζεται και τι γίνεται; Ο απλός Έλληνας πολίτης δεν τα γνωρίζει ούτε εμείς τα γνωρίζουμε. Θέτουμε αυτά τα ερωτήματα, προκειμένου εάν θέλετε, να μας απαντήσετε.

Ευχαριστώ.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΟΥΣΑ (Αναστασία Χριστοδουλοπούλου): Ευχαριστούμε και για τον χρόνο.

ΝΙΚΟΛΑΟΣ ΒΟΥΤΣΗΣ (Πρόεδρος της Βουλής): Κυρία Πρόεδρε, τον λόγο.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΟΥΣΑ (Αναστασία Χριστοδουλοπούλου): Θέλετε να απαντήσετε;

ΝΙΚΟΛΑΟΣ ΒΟΥΤΣΗΣ (Πρόεδρος της Βουλής): Μόνο σε αυτό το ζήτημα.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΟΥΣΑ (Αναστασία Χριστοδουλοπούλου): Ορίστε, έχετε τον λόγο.

ΝΙΚΟΛΑΟΣ ΒΟΥΤΣΗΣ (Πρόεδρος της Βουλής): Είναι λεπτό ζήτημα, επειδή αφορά σε οικονομικά θέματα και πρέπει, πράγματι, να είναι σε γνώση σας και σε γνώση των άλλων Βουλευτών.

Κατ' αρχάς κάθε δημόσιος οργανισμός και της γενικής και της ευρύτερης κυβέρνησης έχει αποθεματικό. Στο πλαίσιο του προϋπολογισμού υπάρχει ειδικός κωδικός, όπου κάθε χρόνο κατατίθενται δύο, τρία, πέντε, δέκα εκατομμύρια, τα οποία συμπεριλαμβάνονται στον προϋπολογισμό και είναι στο αποθεματικό. Σκοπός είναι –εάν δείτε τον ειδικό κανονισμό- βασικά για κτιριο-λογικές επεκτάσεις και επενδύσεις και για τέτοια project. Δεν είναι, δηλαδή, ούτε για χορηγίες ούτε βάζει κανείς χέρι εκεί. Είναι σε προθεσμιακούς λογαριασμούς, με ειδικές συμβάσεις που γίνονται με τις τράπεζες και παραμένουν σαν τέτοιοι. Δεν έχει, δηλαδή, μετακινηθεί ποσόν μέσα από εκεί. Εάν μετακινηθεί, θα είναι για ένα συγκεκριμένο μεγάλο ή μικρότερο έργο που θα κάνει ενδεχομένως κάποια στιγμή η Βουλή.

Από εκείνο το ποσό, λοιπόν, το οποίο είναι της τάξης των 77 εκατομμυρίων, τα 67 εκατομμύρια –εάν θυμάμαι καλά, γιατί εγώ τα έχω υπογράψει- πέρασαν στην Τράπεζα της Ελλάδος, όπως έκαναν και όλοι οι υπόλοιποι φορείς της γενικής κυβέρνησης -αυτό ήταν και στοιχείο αντιδικίας για το εάν θα έπρεπε ή όχι να περάσουν- με πολύ μεγαλύτερο επιτόκιο. Ενδεχομένως από ορισμένες πλευρές ειπώθηκε, πως έχουμε μια μεγαλύτερη διακινδύνευση. Δεν είναι έτσι. Δεν παίζει ρόλο. Δεν το συζητάμε τώρα αυτό.

Πάντως αυτά είναι τα δεδομένα και οπωσδήποτε κάθε κόμμα πρέπει τα να ξέρει. Υπάρχει μια ειδική υπηρεσία της Βουλής που το διαχειρίζεται. Είναι ανεξάρτητο από το αποθεματικό του Ιδρύματος της Βουλής για την Δημοκρατία και τον Κοινοβουλευτισμό –που είναι άλλο αποθεματικό, πολύ μικρότερο- και ανεξάρτητο από τον προϋπολογισμό και τη διαχείριση και τα κονδύλια που υπάρχουν μέσα στον προϋπολογισμό.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΟΥΣΑ (Αναστασία Χριστοδουλοπούλου): Κύριε Παπαθεοδώρου, εσείς πόσον χρόνο θέλετε;

ΘΕΟΔΩΡΟΣ ΠΑΠΑΘΕΟΔΩΡΟΥ: Θα σας εκπλήξω, κυρία Πρόεδρε. Θέλω τρία λεπτά.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΟΥΣΑ (Αναστασία Χριστοδουλοπούλου): Ευχαριστώ. Έχετε τον λόγο.

ΘΕΟΔΩΡΟΣ ΠΑΠΑΘΕΟΔΩΡΟΥ: Είναι αναμενόμενο να υπάρχει και ενδιαφέρον και μεγάλη συζήτηση, όταν αντικείμενο της προσοχής μας είναι ο νέος Κανονισμός και η τροποποίηση του Κανονισμού της Βουλής και αυτό γιατί η Βουλή σε κάθε περίπτωση παραμένει ένας συνταγματικά προστατευόμενος θεσμός και, βεβαίως, ένας θεσμός ο οποίος έχει τη δική του λειτουργία, επομένως το να τον παρομοιάζουμε με άλλους θεσμούς που προβλέπονται από τυπικούς νόμους, νομίζω ότι δεν βοηθάει και πάρα πολύ.

Προτρέψαμε την Κυβέρνηση και το Προεδρείο της Βουλής από την πρώτη στιγμή, να υπάρξει μία όσο το δυνατόν μεγαλύτερη συναινετική διάθεση ως προς τις παρατηρήσεις και την κριτική που είχαμε ασκήσει. Φαίνεται ότι στο τέλος, και θέλω να το πω, υπάρχει αυτή η προσαρμογή, όπως παραδείγματος χάριν, στο ζήτημα του ειδικού θεματικού γραμματέα, όπου πλέον ο Γενικός Γραμματέας θα αντικαθίσταται αποκλειστικά από τον Ειδικό Γραμματέα της Βουλής. Το θεωρώ πάρα πολύ θετικό.

Αν ζήτησα, κυρία Πρόεδρε, λίγο χρόνο, είναι γιατί θέλω να περιοριστώ μόνο σε ορισμένες παρατηρήσεις, σχετικά με τις νομοτεχνικές βελτιώσεις που κατέθεσε το Προεδρείο της Βουλής. Το λέω αυτό, διότι τις θεωρώ, ορισμένες εξ αυτών, ιδιαίτερα επικίνδυνες.

Δεν περίμενα, παραδείγματος χάριν, ότι ένα μείζον ζήτημα όπως το ζήτημα του ελέγχου των υπηρεσιών, του ελέγχου των πληροφορικών συστημάτων, θα γινόταν αντικείμενο νομοτεχνικής βελτίωσης. Διαβάζω στην περίφημη υπηρεσία του προγραμματισμού και του στρατηγικού προγραμματισμού: «ο έλεγχος των πληροφορικών συστημάτων, για να διαπιστώνεται κατά πόσον ανταποκρίνονται στους σκοπούς τους και εάν έχουν ενσωματωθεί σε αυτά επαρκείς ασφαλιστικές δικλίδες». Δηλαδή πάρα πολύ απλά εάν μιλούσατε με κάποιον πληροφορικό θα σας έλεγε ότι αυτή η υπηρεσία απλά ελέγχει τα πληροφορικά συστήματα.

Αυτό και οι Βουλευτές θα πρέπει να το γνωρίζουν αλλά και οι υπάλληλοι θα πρέπει να το γνωρίζουν. Όταν μιλούσαμε για συγκεκριμένες αρμοδιότητες της μονάδας του προγραμματισμού, εννοούσαμε ότι υπάρχουν και τέτοιοι κίνδυνοι. Και θέλω να σας πω ότι εδώ αυτός ο κίνδυνος είναι περιγεγραμμένος και, βεβαίως, και διαφωνούμε με μια τέτοια προοπτική. Δεν νομίζω ότι στη Βουλή χρειάζονται τέτοιου είδους διαδικασίες. Άλλες υπηρεσίες αναλαμβάνουν τέτοιου είδους διαδικασίες και τέτοιου είδους ενέργειες.

Τέλος, θα ήθελα να πω το εξής: Επανέρχεται το ζήτημα του διαδισμού μεταξύ του συντονιστή και του συμβουλίου του καναλιού. Δεν θα μπω σε λεπτομέρειες. Θα σας πω ότι ακόμα και στη νομοτεχνική βελτίωση -γι' αυτό αν θέλετε είμαστε τόσο πολύ επιφυλακτικοί- διαβάζουμε ότι ο συντονιστής του σταθμού ή το συμβούλιο της διοίκησης ενημερώνουν κάθε έξι μήνες. Μετά από δεκαπέντε ημέρες συζητήσεων δεν μπορούμε να καταλήξουμε τι ακριβώς θέλουμε; Θέλουμε να δώσουμε αυτήν την αρμοδιότητα στον συντονιστή και λήγει από εκεί και πέρα κάθε άλλη συζήτηση ή στο διοικητικό συμβούλιο;

Νομίζω ότι απ' αυτές τις λεπτομέρειες κρίνεται, αν θέλετε, και ο τρόπος με τον οποίο έχουμε σκεφτεί ορισμένες από τις πλέον καίριες ρυθμίσεις του Κανονισμού αυτού.

Επαναλαμβάνω, και δεν θέλω να καταχραστώ άλλο τον χρόνο σας, ότι επειδή υπήρξε μία έγκλιση προηγουμένως ως προς την ελλειμματική μεγαλοθυμία ορισμένων κομμάτων απέναντι σε αυτήν τη συζήτηση, θα έλεγα και εγώ λοιπόν, ότι όταν από το 40% της συνέντευξης στη νομοτεχνική βελτίωση περνάμε στο 35%, τότε δεν μιλάμε για ελλειμματική μεγαλοθυμία αλλά μιλάμε απλά για μια κανονική διευθέτηση, η οποία φτάνει στα όριά της. Κατανώ απόλυτα ότι το 35% είναι το όριο στο οποίο μπορεί να στηριχθεί η μεταβατική αξιολόγηση των υπαλλήλων.

Σας ευχαριστώ πολύ.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΟΥΣΑ (Αναστασία Χριστοδουλοπούλου): Ευχαριστούμε.

Κύριε Λαμπρούλη, θέλετε τον λόγο;

ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΛΑΜΠΡΟΥΛΗΣ (Ζ' Αντιπρόεδρος της Βουλής):

Όχι, κυρία Πρόεδρε.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΟΥΣΑ (Αναστασία Χριστοδουλοπούλου): Τον λόγο έχει ο κ. Λυκούδης.

Εσείς, κύριε Λυκούδη, είχατε πει ότι θέλετε να μιλήσετε για δύο λεπτά. Το εννοείτε;

ΣΠΥΡΙΔΩΝ ΛΥΚΟΥΔΗΣ: Μπορεί να φθάσω τα τρία ή τέσσερα λεπτά, αλλά δεν θα πάω παραπάνω, ακριβώς διότι θα τα χρησιμοποιήσω για να διαμαρτυρηθώ για την κακή διαχείριση του χρόνου που γίνεται και σήμερα όπως και κάθε άλλη φορά.

Ο πολύ καλός μας συνάδελφος ο κ. Καρράς, που έχει και ιδιαίτερο χούμορ, πολλές φορές έχει πει ότι υπάρχει μία διαστροφή στους νομικούς, μία νομική διαστροφή να αναπτύσσεται μία άκρατη επιχειρηματολογία, αποθεώνοντας τη λεπτομέρεια και την υπολεπτομέρεια της λεπτομέρειας. Αυτό είναι σύννηθες φαινόμενο στους νομικούς.

Εδώ υπάρχει και μία άλλου τύπου διαστροφή, η βουλευτική διαστροφή. Είναι απίστευτη η παραβίαση της ημερήσιας διάταξης που γίνεται από οποιονδήποτε Βουλευτή μιλάει! Με αυτό εγώ δεν μπορώ να συμβιβαστώ, δεν το αντέχω δηλαδή!

Εδώ δεν υπάρχει μόνο παρέκκλιση από το θέμα από συναδέλφους Βουλευτές, για να πουν και κάτι άλλο. Λένε μόνο διαφορετικά πράγματα. Υπήρξε εκπρόσωπος κόμματος σήμερα εδώ που μίλησε δεκατρία λεπτά για τον Κανονισμό και είπε τελείως διαφορετικά πράγματα, άλλα θέματα, από το Brexit μέχρι, ότι άλλο μπορεί να φανταστεί κάποιος.

Αυτό δεν αντέχεται, κυρία Πρόεδρε! Και έγινε και με την ανοχή σας, με τη μη συμμετοχή σας στη διαδικασία. Δεν μπορεί να συνεχιστεί αυτό!

Κυρία Πρόεδρε, εγώ πριν από μία εβδομάδα στη συζήτηση για την ανάπτυξη είχα διαμορφώσει ένα κείμενο και μία τοποθέτηση, μία παρέμβαση, κατά τη γνώμη μου, πολύ ενδιαφέρουσα. Δεν πρόλαβα να την κάνω, διότι δεν ήμουν παρών όταν εκφωνήθηκε το όνομά μου, καθώς μου είχε τύχει κάτι προσωπικό. Για σκεφθείτε σήμερα να έλεγα, αφού έχω δέκα λεπτά, θα κοπανάσω την προχθεσινή μου ομιλία και ας μιλάμε σήμερα για τον Κανονισμό, εγώ θα μιλήσω για την ανάπτυξη! Δεν μπορεί να συνεχιστεί αυτή η ιστορία! Δεν οδηγείται πουθενά η κοινοβουλευτική διαδικασία με αυτόν τον τρόπο.

Μίλησα ήδη ένα λεπτό και τριάντα δευτερόλεπτα και έρχομαι στο υπόλοιπο ένα λεπτό και τριάντα δευτερόλεπτα που έχω, για να μιλήσω για τον Κανονισμό.

Εγώ πιστεύω ότι έγινε μία πολύ καλή συζήτηση και στις επιτροπές και σήμερα και θέλω να συμφωνήσω με αυτό που είπε και ο Πρόεδρος ο κ. Βούτσος, ότι μακάρι, να είχαμε τέτοιου τύπου συζητήσεις συνεχώς στη Βουλή. Αυτό έχει σχέση βέβαια και με το πώς αντιμετώπισε τη συζήτηση για τον Κανονισμό το κόμμα της Αξιωματικής Αντιπολίτευσης, ο κ. Τραγάκης, ο οποίος πραγματικά υπήρξε όχι απλώς ουσιαστικός, αλλά συνέβαλε πάρα πολύ στο να αναζητήσουμε και να βρούμε κοινούς τόπους στο θέμα του Κανονισμού, διότι μας αφορά όλους.

Με αυτή την έννοια, λοιπόν, λέω ότι σε πάρα πολλά πράγματα, στα περισσότερα, έχουμε συμφωνήσει. Εμείς συμφωνήσαμε και ψηφίσαμε θετικά επί της αρχής.

Παρέμειναν, όμως, τρία ζητήματα, κατά τη γνώμη μου. Το πρώτο είναι -και το είπα εισαγωγικά στην πρωτολογία μου- το θέμα της μοριοδότησης, όπου πιστεύω ότι σ' αυτό που επανέλαβε ο κ. Τραγάκης έχει ένα δίκιο. Υπάρχει ένα ζήτημα. Γιατί να μην μπορούμε να συμφωνήσουμε σ' αυτό που είχαμε συμφωνήσει και στις επιτροπές;

Το δεύτερο έχει σχέση με κάτι για το οποίο εγώ δεν έχω πειστεί, ότι δηλαδή είναι τόσο απλό ζήτημα το ζήτημα της επιτροπής της νομικής υποστήριξης και ότι δεν έχει σχέση με έναν, κατά τη δική μου αίσθηση, παραγκωνισμό της Επιστημονικής Υπηρεσίας.

Το τρίτο είναι αυτό που είχα θέσει για το άρθρο 48, για το οποίο όμως πρέπει να σας πω ότι σε μία συνομιλία που είχα ενός λεπτού με τον κύριο Γραμματέα διασκεδάστηκαν οι ενστάσεις και η αίσθησή που είχα όσον αφορά τη διατύπωση.

Νομίζω ότι με πείσατε, κύριε Γενικό, ότι υπάρχει σ' αυτό το

θέμα μία προσέγγιση που είναι λογική. Όμως, στα άλλα δύο θέματα εξακολουθώ να καταθέτω την ένστασή μου.

Γενικά επαναλαμβάνω και επιμένω ότι η εκτίμηση που είχαμε κάνει από την αρχή ότι είναι ένας προωθητικός Κανονισμός αυτός ο οποίος διαμορφώνεται σήμερα και επειδή αν σε γενικές γραμμές κάτι νομίζουμε ότι λειτουργεί προωθητικά, εμείς δεν έχουμε κανέναν λόγο παρά να το στηρίξουμε, ψηφίζουμε θετικά αυτόν τον Κανονισμό.

Θέλω να πω μόνο κάτι, κύριε Πρόεδρε, κύριε Βούτση, σε σχέση με αυτό που είπατε στην αρχή. Υπάρχει ένα ζήτημα. Τα θέματα σε εκκρεμότητα που αναδείξατε, γιατί είχαν παραμείνει τόσα χρόνια σε εκκρεμότητα; Αναφέρομαι, δηλαδή, στα θέματα της περιουσίας του ελληνικού Κοινοβουλίου.

Πώς μπορούμε άνετα τώρα να λέμε ότι δεν ξέρουμε πού ανήκει ή ξέρουμε πού ανήκει και δεν ανήκει στη Βουλή το κτήριο της Μητροπόλεως ή ότι υπάρχει μια εδαφική έκταση στη βόρεια Αττική που δεν ξέρουμε τι γίνεται ή, εν πάση περιπτώσει, ποια είναι η σχέση της Βουλής με το κτήριο της Παλαιάς Βουλής κ.ά.

Αυτά δεν είναι λεπτομέρειες, δεν είναι στοιχεία για να τα λέμε μεταξύ μας και να λέμε, είδες βρε παιδί μου, δεν το έχουμε λύσει ακόμα αυτό το θέμα. Αυτά είναι κολοσσιαία ζητήματα. Πώς είχαν μείνει τόσα χρόνια στην αδράνεια;

Εν πάση περιπτώσει, εάν τώρα τα επιστημαίνουμε, κύριε Πρόεδρε, κάτι πρέπει να γίνει, έτσι δεν είναι; Κάτι πρέπει να κάνουμε με αυτά τα ζητήματα. Δεν αρκεί να τα επιστημαίνουμε σήμερα για να τα καταγράψουμε μεταξύ μας και να χαρούμε όλοι, να ικανοποιηθούμε ότι έχουμε συμφωνήσει ότι τώρα πια είμαστε εμείς οι προστρέχοντες στο να βρούμε λύση, πρέπει και να βρούμε λύση και να τη βρούμε και γρήγορα.

Επαναλαμβάνω, κυρία Πρόεδρε, ότι είμαστε θετικοί κατ' αρχάς και στις ενστάσεις, που έχουμε, θα ψηφίσουμε με την επιφύλαξη που έχουμε.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΟΥΣΑ (Αναστασία Χριστοδουλοπούλου): Κύριε Καρρά, θέλετε τον λόγο;

ΓΕΩΡΓΙΟΣ-ΔΗΜΗΤΡΙΟΣ ΚΑΡΡΑΣ: Ναι, κυρία Πρόεδρε, εάν έχετε την καλοσύνη.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΟΥΣΑ (Αναστασία Χριστοδουλοπούλου): Κύριε Καρρά, έχετε τον λόγο.

ΓΕΩΡΓΙΟΣ-ΔΗΜΗΤΡΙΟΣ ΚΑΡΡΑΣ: Κυρία Πρόεδρε, θα ήθελα να τονίσω το νόμιμο του διαλόγου, το χρήσιμο του διαλόγου και να παρατηρήσω ότι παρ' όλες τις προσπάθειες όλων των πλευρών, παραμένουν ορισμένα ζητήματα για τα οποία επιφυλασσόμαστε και συνοπτικά σας λέω μόνο τούτο: Δεν αντιλαμβάνομαι γιατί η μοριοδότηση κατά την αξιολόγηση, την πάγια, που έρχεται με το άρθρο 29, θα πρέπει στην πρώτη εφαρμογή του Κανονισμού να είναι διαφοροποιημένη με το άρθρο 30.

Θα μπορούσαμε, λοιπόν, να μείνουμε στα πάγια του άρθρου 29 χωρίς να μεταβάλλουμε τη μοριοδότηση αυτή. Βεβαίως, για το θέμα της Νομικής Υπηρεσίας Υποστήριξης της Βουλής παραμένουν οι επιφυλάξεις μου. Όμως, θα πρέπει να πω ότι σε ένα ειδικότερο σημείο για τον Θεματικό Γραμματέα εξακολουθώ να έχω επιφυλάξεις, παρ' όλο που έγινε ευρύτατη συζήτηση, για τον λόγο ότι -και οι επιφυλάξεις μου συνίστανται εκεί- θα μπορούσαν οι ίδιες οι Υπηρεσίες της Βουλής να προσφέρουν αυτό το έργο, θα μπορούσε ένα Τμήμα ή μία Διεύθυνση της Βουλής να καλύψει τις ανάγκες.

Θεωρώ το γεγονός ότι δεν υπάρχει περιουσιολόγιο ή δεν υπάρχει και καταγραφή της περιουσίας ή αναζητούνται περιουσιακά στοιχεία της Βουλής, είναι ένα εσωτερικό ζήτημα, το οποίο θα μπορεί με τον καιρό να καλυφθεί αλλά δεν θα πρέπει να χαθεί επιπλέον χρόνος, κυρία Πρόεδρε, για τον λόγο ότι ναι μεν το δημόσιο έχει το προνόμιο του απαράγραπτου των δικαιωμάτων του αλλά όταν δημιουργούνται πραγματικές καταστάσεις μη αντιστρέψιμες, δεν μπορούν να αντιμετωπιστούν. Αυτές είναι οι παρατηρήσεις μου και θα επανέλθω στην ψηφοφορία.

Ευχαριστώ, κυρία Πρόεδρε.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΟΥΣΑ (Αναστασία Χριστοδουλοπούλου): Ευχαριστούμε, κύριε Καρρά.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, κηρύσσεται περαιωμένη η συζήτηση σύμφωνα με τις διατάξεις του άρθρου 76 του Συντάγματος και του άρθρου 118 του Κανονισμού της Βουλής, της πρό-

ΓΕΩΡΓΙΟΣ-ΔΗΜΗΤΡΙΟΣ ΚΑΡΡΑΣ: Δεκτό. δεκτό.

ПРИЛОЖЕНИЕ 1 (продолжение)

πώς το άρθρο 55 έγινε δεκτό κατά πλειοψηφία.

Ερωτάται το Σώμα: Γίνεται δεκτό το άρθρο 56;

ΑΝΤΩΝΙΟΣ ΣΥΡΙΓΟΣ: Δεκτό, δεκτό.

ΙΩΑΝΝΗΣ ΤΡΑΓΑΚΗΣ: Δεκτό, δεκτό.

ΙΩΑΝΝΗΣ ΛΑΓΟΣ: Δεκτό, δεκτό.

ΘΕΟΔΩΡΟΣ ΠΑΠΑΘΕΟΔΩΡΟΥ: Δεκτό, δεκτό.

ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΛΑΜΠΡΟΥΛΗΣ (Ζ' Αντιπρόεδρος της Βουλής): Δεκτό, δεκτό.

ΣΠΥΡΙΔΩΝ ΛΥΚΟΥΔΗΣ: Δεκτό, δεκτό.

ΒΑΣΙΛΕΙΟΣ ΚΟΚΚΑΛΗΣ: Δεκτό, δεκτό.

ΓΕΩΡΓΙΟΣ-ΔΗΜΗΤΡΙΟΣ ΚΑΡΡΑΣ: Δεκτό, δεκτό.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΟΥΣΑ (Αναστασία Χριστοδουλοπούλου): Συνεπώς το άρθρο 56 έγινε δεκτό ομόφωνα.

Ερωτάται το Σώμα: Γίνεται δεκτό το άρθρο 57;

ΑΝΤΩΝΙΟΣ ΣΥΡΙΓΟΣ: Δεκτό, δεκτό.

ΙΩΑΝΝΗΣ ΤΡΑΓΑΚΗΣ: Κατά πλειοψηφία.

ΙΩΑΝΝΗΣ ΛΑΓΟΣ: Κατά πλειοψηφία.

ΘΕΟΔΩΡΟΣ ΠΑΠΑΘΕΟΔΩΡΟΥ: Κατά πλειοψηφία.

ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΛΑΜΠΡΟΥΛΗΣ (Ζ' Αντιπρόεδρος της Βουλής): Κατά πλειοψηφία.

ΣΠΥΡΙΔΩΝ ΛΥΚΟΥΔΗΣ: Παρών.

ΒΑΣΙΛΕΙΟΣ ΚΟΚΚΑΛΗΣ: Δεκτό, δεκτό.

ΓΕΩΡΓΙΟΣ-ΔΗΜΗΤΡΙΟΣ ΚΑΡΡΑΣ: Κατά πλειοψηφία.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΟΥΣΑ (Αναστασία Χριστοδουλοπούλου): Συνεπώς το άρθρο 57 έγινε δεκτό κατά πλειοψηφία.

Εισερχόμαστε στην ψήφιση του ακροτελεύτιου άρθρου της πρότασης του Προέδρου της Βουλής.

Ερωτάται το Σώμα: Γίνεται δεκτό το ακροτελεύτιο άρθρο;

ΑΝΤΩΝΙΟΣ ΣΥΡΙΓΟΣ: Δεκτό, δεκτό.

ΙΩΑΝΝΗΣ ΤΡΑΓΑΚΗΣ: Δεκτό, δεκτό.

ΙΩΑΝΝΗΣ ΛΑΓΟΣ: Κατά πλειοψηφία.

ΘΕΟΔΩΡΟΣ ΠΑΠΑΘΕΟΔΩΡΟΥ: Δεκτό, δεκτό.

ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΛΑΜΠΡΟΥΛΗΣ (Ζ' Αντιπρόεδρος της Βουλής): Κατά πλειοψηφία.

ΣΠΥΡΙΔΩΝ ΛΥΚΟΥΔΗΣ: Δεκτό, δεκτό.

ΒΑΣΙΛΕΙΟΣ ΚΟΚΚΑΛΗΣ: Δεκτό, δεκτό.

ΓΕΩΡΓΙΟΣ-ΔΗΜΗΤΡΙΟΣ ΚΑΡΡΑΣ: Δεκτό, δεκτό.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΟΥΣΑ (Αναστασία Χριστοδουλοπούλου): Το ακροτελεύτιο άρθρο έγινε δεκτό κατά πλειοψηφία.

Συνεπώς η πρόταση του Προέδρου της Βουλής των Ελλήνων έγινε δεκτή επί της αρχής και επί των άρθρων.

Ερωτάται το Σώμα: Γίνεται δεκτή η πρόταση και στο σύνολο;

ΑΝΤΩΝΙΟΣ ΣΥΡΙΓΟΣ: Δεκτή, δεκτή.

ΙΩΑΝΝΗΣ ΤΡΑΓΑΚΗΣ: Δεκτή, δεκτή.

ΙΩΑΝΝΗΣ ΛΑΓΟΣ: Κατά πλειοψηφία.

ΘΕΟΔΩΡΟΣ ΠΑΠΑΘΕΟΔΩΡΟΥ: Κατά πλειοψηφία.

ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΛΑΜΠΡΟΥΛΗΣ (Ζ' Αντιπρόεδρος της Βουλής): Κατά πλειοψηφία.

ΣΠΥΡΙΔΩΝ ΛΥΚΟΥΔΗΣ: Δεκτή, δεκτή.

ΒΑΣΙΛΕΙΟΣ ΚΟΚΚΑΛΗΣ: Δεκτή, δεκτή.

ΓΕΩΡΓΙΟΣ-ΔΗΜΗΤΡΙΟΣ ΚΑΡΡΑΣ: Δεκτή, δεκτή.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΟΥΣΑ (Αναστασία Χριστοδουλοπούλου): Συνεπώς η πρόταση του Προέδρου της Βουλής: «Για την τροποποίηση διατάξεων του Κανονισμού της Βουλής – Μέρος Β' (ΦΕΚ 51 Α'/10.4.1997) και Μέρος Κοινοβουλευτικό (ΦΕΚ 106 Α'/24.6.1987), όπως ισχύουν» έγινε δεκτή κατά πλειοψηφία επί της αρχής, των άρθρων και του συνόλου.

Το κείμενο το οποίο βρίσκεται σε ηλεκτρονική μορφή.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, παρακαλώ το Σώμα να εξουσιοδοτήσει το Προεδρείο για την υπ' ευθύνη του επικύρωση των Πρακτικών ως προς την ψήφιση στο σύνολο της παραπάνω πρότασης.

ΟΛΟΙ ΟΙ ΒΟΥΛΕΥΤΕΣ: Μάλιστα, μάλιστα.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΟΥΣΑ (Αναστασία Χριστοδουλοπούλου): Συνεπώς το Σώμα παρέσχε τη ζητηθείσα εξουσιοδότηση.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, δέχεστε στο σημείο αυτό να λύσουμε τη συνεδρίαση;

ΟΛΟΙ ΟΙ ΒΟΥΛΕΥΤΕΣ: Μάλιστα, μάλιστα.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΟΥΣΑ (Αναστασία Χριστοδουλοπούλου): Με τη συναίνεση του Σώματος και ώρα 15.13' λύεται η συνεδρίαση για σήμερα, ημέρα Τρίτη 28 Ιουνίου 2016 και ώρα 18.00' με αντικείμενο εργασιών του Σώματος νομοθετική εργασία: Μόνη συζήτηση και ψήφιση επί της αρχής, των άρθρων και του συνόλου του σχεδίου νόμου: «Προσαρμογή της ελληνικής νομοθεσίας στις διατάξεις των άρθρων 19, 20, 29, 30, 33, 35, 40 έως 46 της Οδηγίας 2013/34/ΕΕ σχετικά με «τις ετήσιες οικονομικές καταστάσεις, τις ενοποιημένες οικονομικές καταστάσεις και συναφείς εκθέσεις επιχειρήσεων ορισμένων μορφών, την τροποποίηση της Οδηγίας 2006/43/ΕΚ του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου και την κατάργηση των Οδηγιών 78/660/ΕΟΚ και 83/349/ΕΟΚ του Συμβουλίου» (Ε.Ε. L 189 της 29ης Ιουνίου 2013) και στις διατάξεις της Οδηγίας 2014/95/ΕΕ του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου (Ε.Ε. L 330/1 της 15ης Νοεμβρίου 2014) «για την τροποποίηση της Οδηγίας 2013/34/ΕΕ, όσον αφορά τη δημοσιοποίηση μη χρηματοοικονομικών πληροφοριών και πληροφοριών για την πολυμορφία από ορισμένες μεγάλες επιχειρήσεις και ομίλους» και άλλες διατάξεις αρμοδιότητας Υπουργείου Οικονομίας, Ανάπτυξης και Τουρισμού», σύμφωνα με την ημερήσια διάταξη που έχει διανεμηθεί.

Ο ΠΡΟΕΔΡΟΣ

ΟΙ ΓΡΑΜΜΑΤΕΙΣ